

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี
(พ.ศ. 2571 - 2575)

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

โทร. 0-7722-2204

www.suratpao.go.th

ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
เรื่อง ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นกรอบในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม (One Plan) และประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการพัฒนาท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อให้การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้อง เชื่อมโยงและสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการดำเนินโครงการพัฒนาที่เกินศักยภาพของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล และสามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดในภาพรวม อันจะนำไปสู่การพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นระบบและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ประกอบกับเป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๗๗๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๘ ในการนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงขอประกาศประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพื่อใช้เป็นกรอบและข้อมูลประกอบการจัดทำโครงการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันในทุกระดับ สามารถบูรณาการทรัพยากรและงบประมาณร่วมกันได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่ต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นางโสภา กาญจนะ)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประธานคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

คำนำ

การพัฒนาท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการจัดบริการสาธารณะและขับเคลื่อนการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบท ศักยภาพและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ การพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการแผนงานและโครงการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาระดับจังหวัด ภูมิภาคและประเทศ

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) จัดทำขึ้นตามแนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมุ่งเน้นการเชื่อมโยงแผนพัฒนาท้องถิ่นกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาคใต้ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยและแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นระบบ การจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นฉบับนี้ ได้ดำเนินการโดยอาศัยข้อมูลพื้นฐาน ศักยภาพ ปัญหา ความต้องการของประชาชน และผลการประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล ตลอดจนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อนำไปสู่การกำหนดกรอบประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครอบคลุมในทุกมิติ

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับนี้ จะเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการจัดทำและประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยง และบูรณาการการพัฒนาาร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑	สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ	
	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)	
	ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น	๑
	ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน	๑๓
	สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข	๑๖
ส่วนที่ ๒	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	ในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)	
	วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๙
	นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒๒
	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๒๖
	กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)	๓๐
	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๓๘
	แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)	๔๕
	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)	๕๕
	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด	๕๘
	การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงฯ	๖๓
ส่วนที่ ๓	การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	ในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)	
	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	๗๖
	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	๘๑
	จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น	๘๗
	สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๘๘

ส่วนที่ ๑

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. ผลการดำเนินงานการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนาทั่วไป

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการคมนาคมของภาคใต้ตอนบนมีพื้นที่ประมาณ ๑๒,๘๘๑ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๓๘ แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๓๙ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๑๐๑ แห่ง โดยมีประชากรประมาณ ๑.๐๘ ล้านคน กระจายตัวอยู่ใน ๑๙ อำเภอ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดผ่านกระบวนการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (One Plan) กับทุกภาคส่วน และสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด ในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับพื้นที่ได้อย่างแท้จริง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาครอบคลุม ๖ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยังคงเป็นประเด็นที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณสูงสุด เนื่องจากยังมีความต้องการในการพัฒนาเส้นทางคมนาคม การระบายน้ำและระบบสาธารณสุขโรคหลายพื้นที่ ซึ่งผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

- ก่อสร้างและปรับปรุงถนนเชื่อมโยงระหว่างตำบล อำเภอ และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ
- ก่อสร้างสะพานและระบบระบายน้ำ
- พัฒนา ติดตั้งและปรับปรุงระบบไฟฟ้าแสงสว่าง
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

จากการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นพบว่า โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานมีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานในการส่งเสริมเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต

จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนทุกกลุ่มวัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งการดำเนินโครงการส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และการอุดหนุนงบประมาณดำเนินโครงการให้กับส่วนราชการต่างๆ ผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

- ส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค
- สนับสนุนอุปกรณ์ทางการแพทย์แก่สถานบริการสาธารณสุข
- สนับสนุนการดำเนินการก่อสร้างอาคารให้กับโรงพยาบาล
- พัฒนาศูนย์ดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ
- ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน
- สนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน
- ก่อสร้าง /ปรับปรุงลานกีฬา ลานอเนกประสงค์และสนามกีฬาระดับอำเภอ
- ปรับปรุงภูมิทัศน์และพื้นที่สาธารณะ

จากสถานการณ์ในปัจจุบัน พบว่าสังคมผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การจัดสวัสดิการและการดูแลสุขภาพเป็นประเด็นสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่นสำหรับในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการศึกษา

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการจัดทำโครงการในด้านต่างๆ ให้ครอบคลุมทั้งโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนอกสังกัด มีการสนับสนุนงบประมาณผ่านโดยการอุดหนุนงบประมาณให้กับโรงเรียนต่างๆ ทั่วทั้งจังหวัด ตลอดจนมีการบูรณาการร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

- สนับสนุนการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและสถานศึกษา
- จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- มอบทุนการศึกษาแก่เด็กและเยาวชน
- ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา
- สนับสนุนการจัดหาและพัฒนาครุภัณฑ์ อาคารเรียน สื่อ นวัตกรรมและวัสดุอุปกรณ์

ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเพียงพอและมีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านดิจิทัลและนวัตกรรมให้กับบุคลากรทางการศึกษา

แม้ว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่จะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีความจำเป็นในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท รวมทั้งเด็กด้อยโอกาส

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและประเพณีที่หลากหลายองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น จึงให้ความสำคัญส่งเสริมการศาสนากับการอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบสานมรดกทางวัฒนธรรม โดยมีประสานบูรณาการร่วมกันกับทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ในระดับประเทศ มีการส่งเสริมภาคประชาชนในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาต่อยอดให้กับเยาวชนรุ่นหลังเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการรักษาสืบสานมรดกเหล่านี้ไว้ให้คงอยู่คู่ท้องถิ่นตลอดไป ผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

- สนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา
- ส่งเสริมวัฒนธรรม เช่น ประเพณี ชักพระ ทอดผ้าป่า
- อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน
- ส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวสามารถช่วยสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งทางทะเล แม่น้ำ ภูเขาและวัฒนธรรม จึงมีการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการท่องเที่ยวควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน
- ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมเพื่อเชื่อมโยง

แหล่งท่องเที่ยว

- ส่งเสริมและจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย

- ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน
- ส่งเสริมฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งและป่าชายเลน
- ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอย/ สิ่งปฏิกูล /มลพิษ
- ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม ปัญหาขยะมูลฝอย การกัดเซาะชายฝั่งและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังเป็นความท้าทายที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ทำให้ประชาชนสามารถติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานได้ รวมทั้งมีการนำมาใช้ในการให้บริการต่างๆ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพผลการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

- พัฒนาระบบบริการประชาชนแบบดิจิทัล
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น
- ส่งเสริมความโปร่งใสและการตรวจสอบภาครัฐ
- ยกระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
- ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการจัดหาทุนสถาบันพระมหากษัตริย์

การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดช่วยให้การจัดสรรงบประมาณมีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของพื้นที่มากขึ้น

สรุปผลการพัฒนาในภาพรวมในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดำเนินการบทบาทสำคัญในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นในทุกมิติได้รับการดำเนินการอย่างครอบคลุมในทุกพื้นที่ แม้ว่าจะยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาวะความไม่สงบในต่างประเทศซึ่งส่งผลกระทบต่อปัจจัยการพัฒนาภายในประเทศด้านเศรษฐกิจ โรคติดต่อ ภัยพิบัติและการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เป็นต้น แต่ภาพรวมการสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแนวโน้มที่ดีในทุกมิติสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืนต่อไปในอนาคต

๑.๒ การประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น

๑.๒.๑ เชิงปริมาณ

ข้อมูลจากการประเมินผลการดำเนินโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครอบคลุมโครงการที่ดำเนินการโดยส่วนราชการภายในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้การสนับสนุนงบประมาณในรูปแบบเงินอุดหนุนแก่หน่วยงานอื่น ตลอดจนโครงการที่เกิดจากการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลสำคัญที่สามารถนำมาใช้เป็นฐานในการวิเคราะห์และสะท้อนผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาท้องถิ่นในช่วงที่ผ่านมา ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินโครงการ ความสามารถในการตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ โดยพิจารณาประกอบกับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีความเชื่อมโยง สอดคล้องและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาในระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ ผลการประเมินและข้อมูลการดำเนินงานที่ผ่านมา สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับประกอบการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค จุดแข็ง และข้อจำกัดในการดำเนินงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางและประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในระยะต่อไปให้มีความเหมาะสมกับบริบทและศักยภาพของพื้นที่ สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังของประชาชน ตลอดจนสามารถนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล และตอบสนองต่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม โดยสรุป ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในช่วงที่ผ่านมา ปรากฏรายละเอียดตามตารางและแผนภูมิ ดังต่อไปนี้

(๑) ตารางแสดงข้อมูลโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

จำแนกตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา	ข้อมูล	2566		2567		2568		2569		2570	
		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
		งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ
ด้านที่ 1 โครงสร้างพื้นฐาน	อบจ.	848,687,440	94	1,504,675,900	102	1,271,394,700	78	1,295,993,800	76	721,088,200	46
	ประสานแผน	2,123,127,910	230	2,035,078,500	212	1,777,298,205	181	1,162,244,404	102	1,096,380,000	82
	รวม	2,971,815,350	324	3,539,754,400	314	3,048,692,905	259	2,458,238,204	178	1,817,468,200	128
ด้านที่ 2 คุณภาพชีวิต	อบจ.	157,180,690	80	321,970,710	118	163,720,870	100	166,003,030	108	108,019,210	82
	ประสานแผน	122,102,202	13	105,797,000	12	142,069,500	15	68,215,000	12	51,047,200	5
	รวม	279,282,892	93	427,767,710	130	305,790,370	115	234,218,030	120	159,066,410	87
ด้านที่ 3 การศึกษา	อบจ.	215,573,652	13	445,079,100	108	218,385,600	115	177,134,000	88	139,422,600	23
	ประสานแผน	1,261,000	1	500,000	1	500,000	1	500,000	1	500,000	1
	รวม	216,834,652	14	445,579,100	109	218,885,600	116	177,634,000	89	139,922,600	24
ด้านที่ 4 ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	อบจ.	16,349,000	11	22,099,000	15	11,585,000	13	11,585,000	13	11,585,000	13
	ประสานแผน	-	-	-	-	19,000,000	1	-	-	-	-
	รวม	16,349,000	11	22,099,000	15	30,585,000	14	11,585,000	13	11,585,000	13
ด้านที่ 5 การท่องเที่ยวทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อบจ.	1,198,685,052	37	712,162,400	42	154,689,400	41	293,348,300	42	937,718,400	38
	ประสานแผน	752,959,500	53	727,431,702	44	691,547,800	52	534,605,960	29	985,563,400	32
	รวม	1,951,644,552	90	1,439,594,102	86	846,237,200	93	827,954,260	71	1,923,281,800	70
ด้านที่ 6 การบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล	อบจ.	34,221,700	16	401,077,500	23	27,917,700	19	20,148,800	15	20,148,800	15
	ประสานแผน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	34,221,700	16	401,077,500	23	27,917,700	19	20,148,800	15	20,148,800	15
รวมทั้งสิ้น		5,470,148,146	548	6,275,871,812	677	4,478,108,775	616	3,729,778,294	486	4,071,472,810	337

***จากข้อมูลตาราง พบว่าข้อมูลโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดระยะเวลา ๕ ปี มีโครงการทั้งสิ้น จำนวน ๒,๖๖๔ โครงการ งบประมาณรวมจำนวน ๒๔,๐๒๕,๓๗๙,๘๓๗ บาท

(๒) ตารางแสดงข้อมูลงบประมาณโครงการในพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

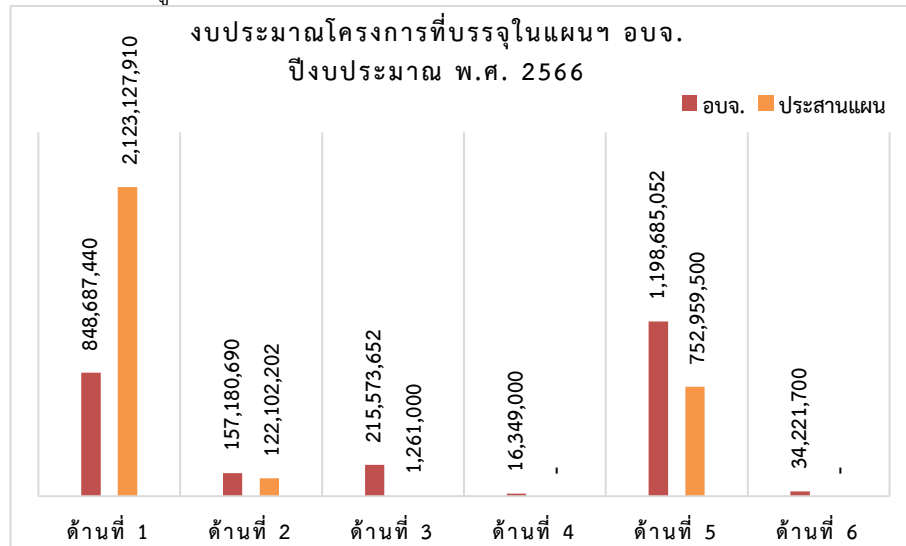
จำแนกตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ประเด็นการพัฒนา	ข้อมูล	2566		2567		2568		2569		2570	
		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน		จำนวน	
		งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการ
ด้านที่ 1 โครงสร้างพื้นฐาน	อบจ.	293,440,500	35	499,561,000	29	343,334,000	22	386,540,000	29	137,358,200	9
	ประสานแผน	363,016,500	41	418,985,400	49	502,844,000	65	123,117,000	20	268,556,000	24
	รวม	656,457,000	76	918,546,400	78	846,178,000	87	509,657,000	49	405,914,200	33
ด้านที่ 2 คุณภาพชีวิต	อบจ.	97,952,130	51	96,041,500	52	78,111,650	43	108,147,260	48	68,232,240	48
	ประสานแผน	-	-	19,677,000	2	26,257,000	6	24,666,000	2	32,000,000	2
	รวม	97,952,130	51	115,718,500	54	104,368,650	49	132,813,260	50	100,232,240	50
ด้านที่ 3 การศึกษา	อบจ.	32,641,092	49	117,818,200	37	128,938,400	68	84,739,300	63	95,443,680	62
	ประสานแผน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	32,641,092	49	117,818,200	37	128,938,400	68	84,739,300	63	95,443,680	62
ด้านที่ 4 ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	อบจ.	8,761,000	9	5,675,200	6	13,417,500	6	14,141,500	7	15,092,400	8
	ประสานแผน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	8,761,000	9	5,675,200	6	13,417,500	6	14,141,500	7	15,092,400	8
ด้านที่ 5 การท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	อบจ.	19,210,410	14	46,330,665	17	37,789,100	17	75,281,300	16	50,011,400	11
	ประสานแผน	199,872,000	7	195,202,000	16	194,088,000	19	34,400,000	5	16,000,000	2
	รวม	219,082,410	21	241,532,665	33	231,877,100	36	109,681,300	21	66,011,400	13
ด้านที่ 6 การบริหารจัดการ ท้องถิ่นที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล	อบจ.	6,887,550	8	378,665,970	12	5,416,000	6	1,828,800	5	2,200,000	4
	ประสานแผน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	6,887,550	8	378,665,970	12	5,416,000	6	1,828,800	5	2,200,000	4
รวมทั้งสิ้น		1,021,781,182	214	1,777,956,935	220	1,330,195,650	252	852,861,160	195	684,893,920	170

***จากข้อมูลตาราง พบว่าข้อมูลงบประมาณโครงการในพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตลอดระยะเวลา ๕ ปี มีโครงการทั้งสิ้น จำนวน ๑,๐๕๑ โครงการ งบประมาณรวมจำนวน ๕,๖๖๗,๖๘๘,๘๔๗ บาท (ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๙)

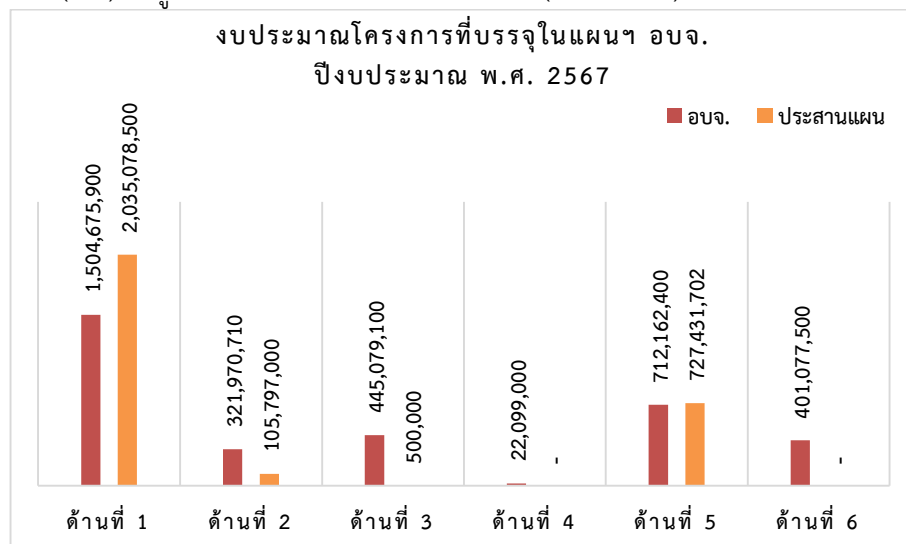
(๓) แผนภูมิแสดงข้อมูลการเปรียบเทียบจำนวนงบประมาณโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นของอบจ.สุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ระหว่างโครงการของอบจ. (โครงการของส่วนราชการภายในสังกัดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เงินอุดหนุนให้หน่วยงานอื่น) และโครงการประสานแผนฯ โดยจำแนกเป็นรายปีงบประมาณ ดังนี้

(๓.๑) ข้อมูลงบประมาณโครงการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖)

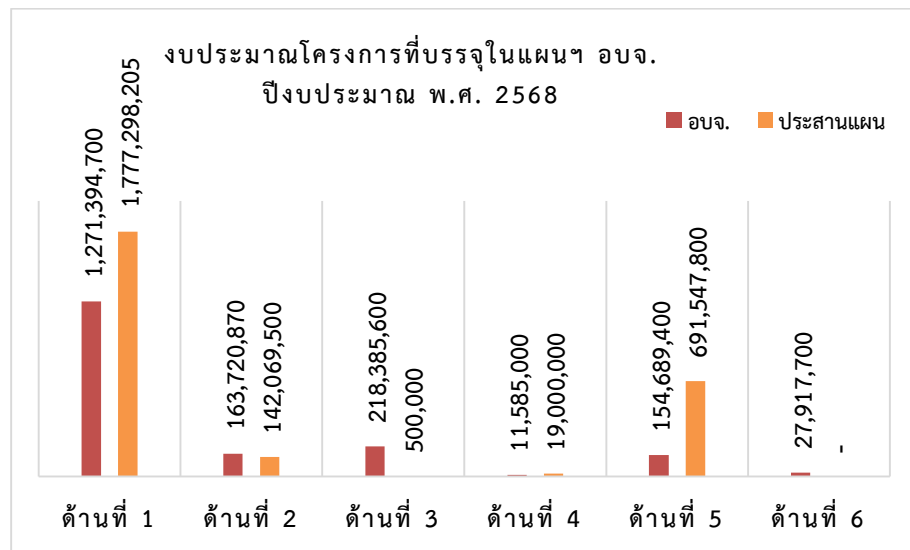
จากตาราง พบว่าในปี ๒๕๖๖ โครงการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนงบประมาณมากที่สุดคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีโครงการของอบจ. จำนวน ๙๔ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๕ งบประมาณ ๘๔๘,๖๘๗,๔๔๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๑ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๒๓๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๗ งบประมาณ ๒,๑๒๓,๑๒๗,๙๑๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๑

(๓.๒) ข้อมูลงบประมาณโครงการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๗)

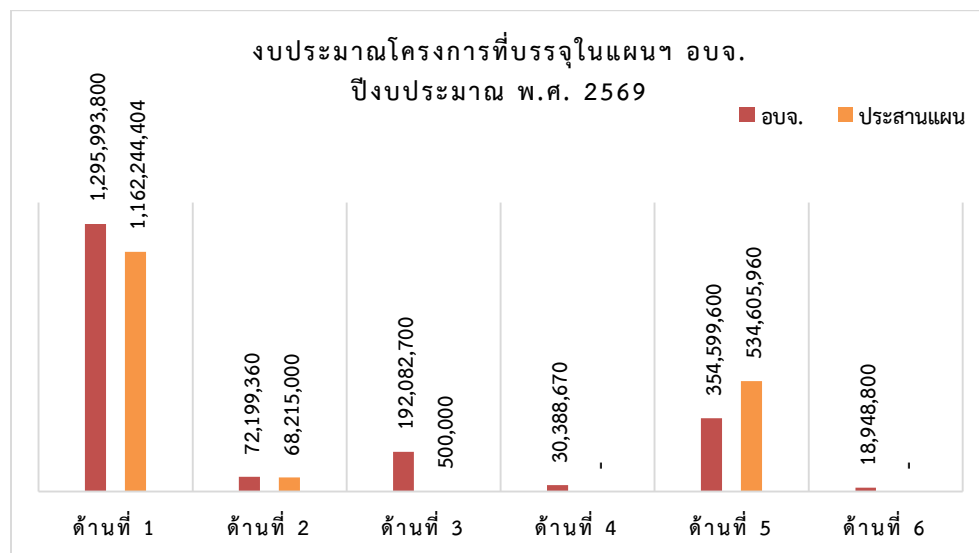
จากแผนภูมิ พบว่าในปี ๒๕๖๗ โครงการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนงบประมาณมากที่สุดคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีโครงการของอบจ. จำนวน ๑๐๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐๗ งบประมาณ ๑,๕๐๔,๖๗๕,๙๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙๘ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๒๑๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๑ งบประมาณ ๒,๐๓๕,๐๗๘,๕๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๔๓

(๓.๓) ข้อมูลงบประมาณโครงการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๘)

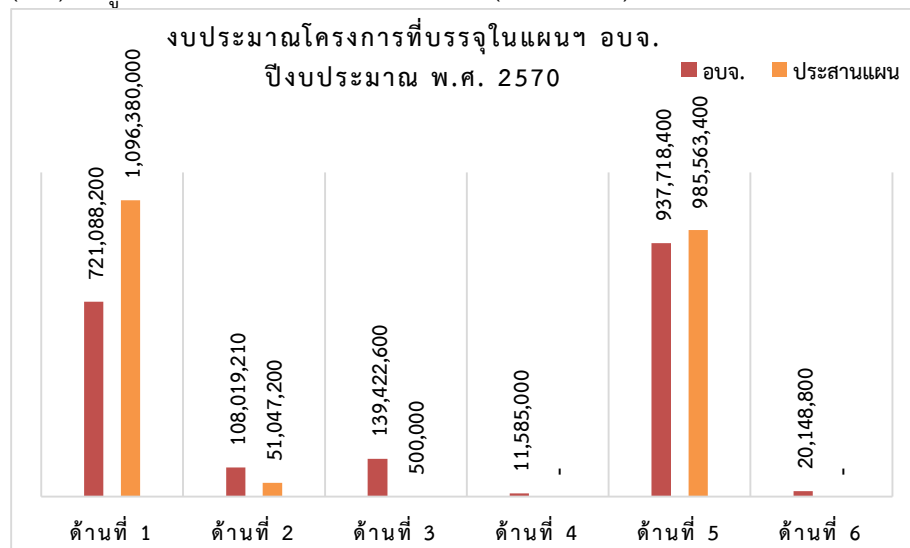
จากแผนภูมิ พบว่าในปี ๒๕๖๘ โครงการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนงบประมาณมากที่สุดคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีโครงการของอบจ. จำนวน ๗๘ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๖ งบประมาณ ๑,๒๗๑,๓๙๔,๗๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๙ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๑๘๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๘ งบประมาณ ๑,๗๗๗,๒๙๘,๒๐๕ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๖๙

(๓.๔) ข้อมูลงบประมาณโครงการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๙)

จากแผนภูมิ พบว่าในปี ๒๕๖๙ โครงการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนงบประมาณมากที่สุดคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีโครงการของอบจ. จำนวน ๗๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๔ งบประมาณ ๑,๒๙๕,๙๙๓,๘๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๕ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๑๐๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙๙ งบประมาณ ๑,๑๖๒,๒๔๔,๔๐๔ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๖

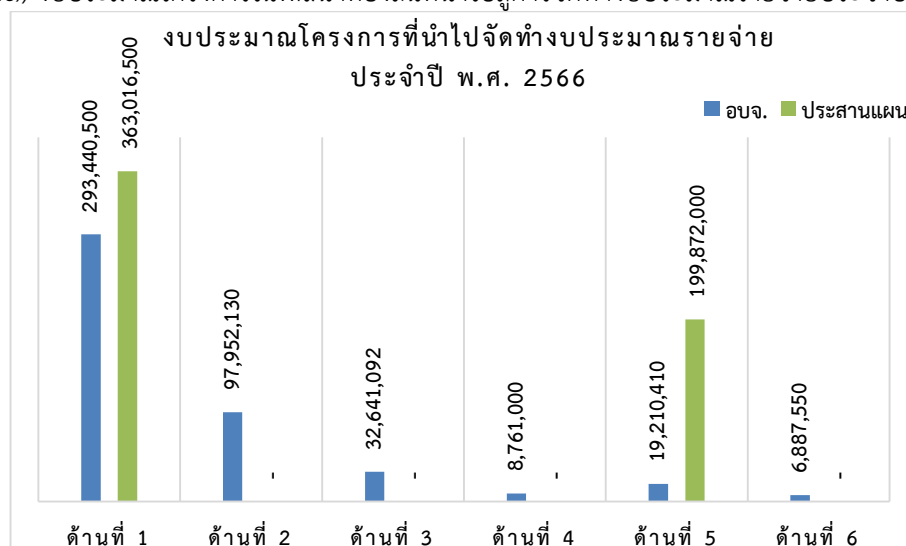
(๓.๕) ข้อมูลงบประมาณโครงการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๗๐)

จากแผนภูมิ พบว่าในปี ๒๕๗๐ โครงการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนงบประมาณมากที่สุดคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีโครงการของอบจ. จำนวน ๔๖ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๕ งบประมาณ ๗๒๑,๐๘๘,๒๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๑ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๘๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๓ งบประมาณ ๑,๐๙๖,๓๘๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๙๓

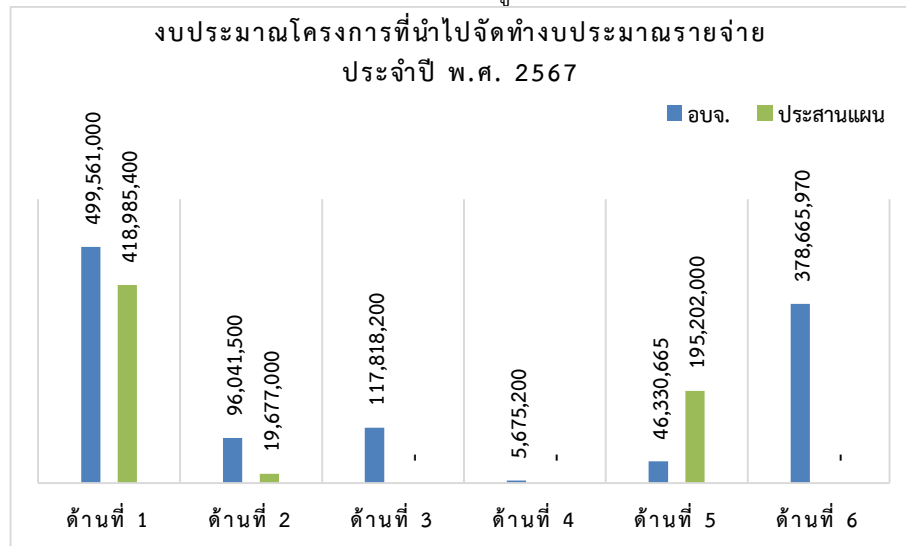
(๔) แผนภูมิแสดงข้อมูลการเปรียบเทียบจำนวนงบประมาณโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบจ. สุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่ได้นำไปสู่การปฏิบัติจริงเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดยเปรียบเทียบระหว่างโครงการของ อบจ. (โครงการของส่วนราชการภายในสังกัด เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เงินอุดหนุนให้หน่วยงานอื่น) และโครงการประสานแผนฯ สามารถจำแนกเป็นรายปีงบประมาณ ดังนี้

(๔.๑) งบประมาณโครงการในพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

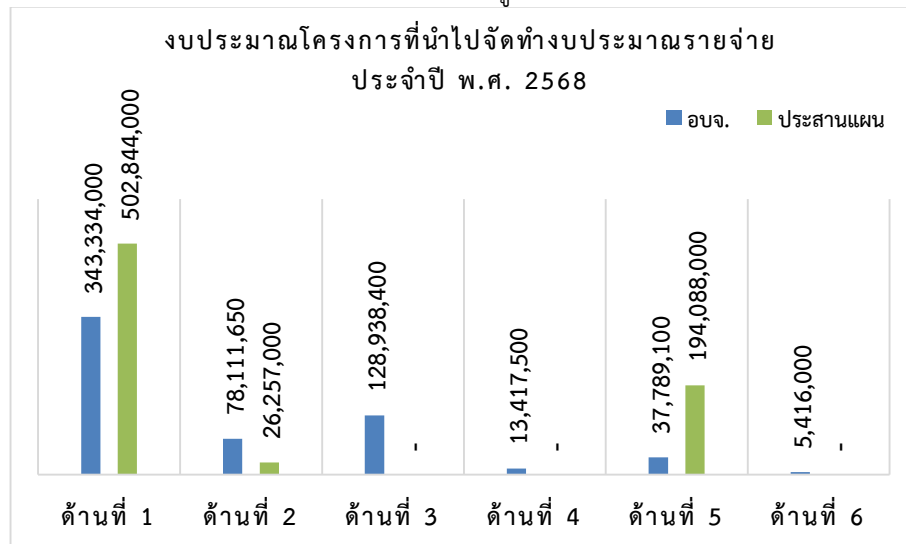
จากตาราง พบว่าในปี ๒๕๖๖ โครงการส่วนใหญ่ที่ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายมากที่สุดคือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีโครงการของ อบจ. จำนวน ๓๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๖ งบประมาณ ๒๙๓,๔๔๐,๕๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๒ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๔๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๖ งบประมาณ ๓๖๓,๐๑๖,๕๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๓

(๔.๒) งบประมาณโครงการในพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

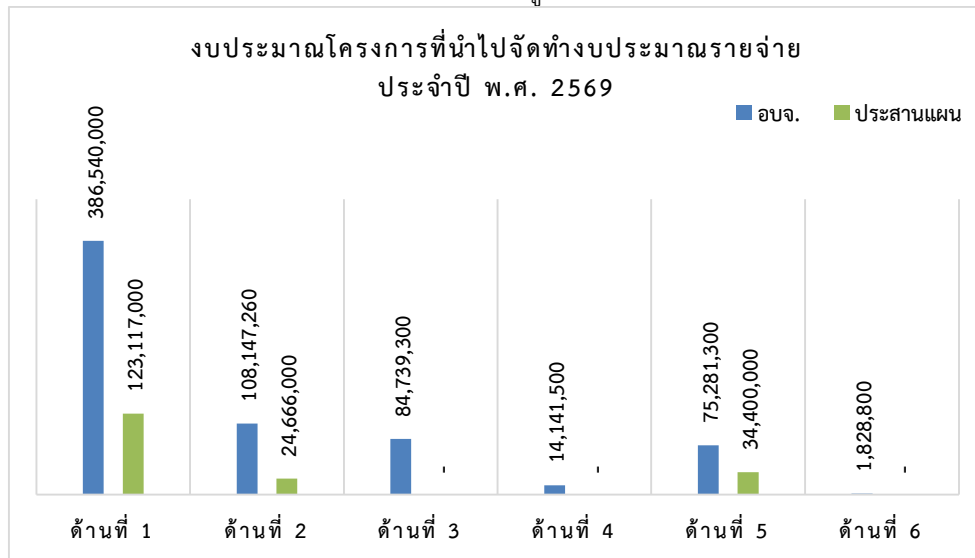
จากตาราง พบว่าในปี ๒๕๖๗ โครงการส่วนใหญ่ที่ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายมากที่สุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีโครงการของ อบจ. จำนวน ๒๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๑๘ งบประมาณ ๔๙๙,๕๖๑,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๑๐ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๔๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๗ งบประมาณ ๔๑๘,๙๘๕,๔๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๗

(๔.๓) งบประมาณโครงการในพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

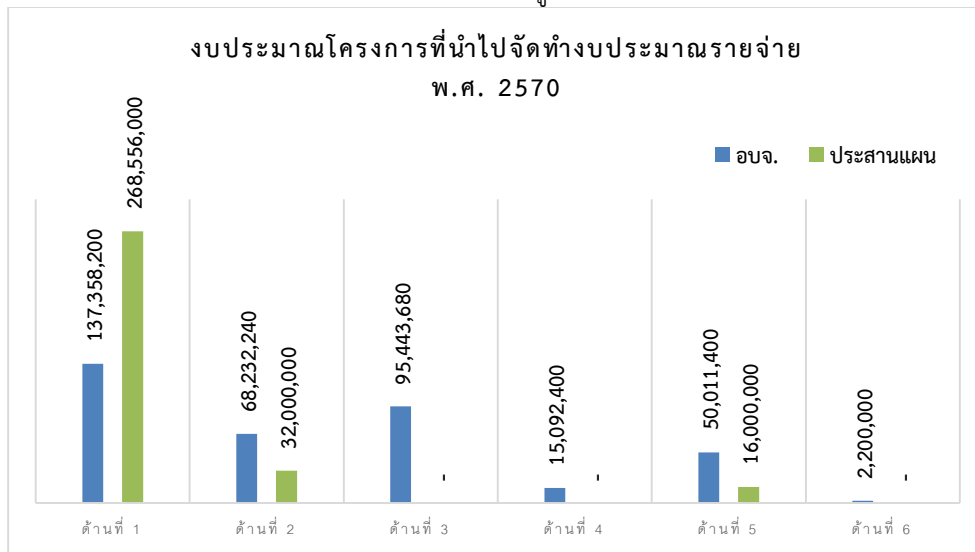
จากตาราง พบว่าในปี ๒๕๖๘ โครงการส่วนใหญ่ที่ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายมากที่สุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีโครงการของ อบจ. จำนวน ๒๒ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๓ งบประมาณ ๓๔๓,๓๓๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘๑ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๖๕ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๙ งบประมาณ ๕๐๒,๘๔๔,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๐

(๔.๔) งบประมาณโครงการในพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

จากตาราง พบว่าในปี ๒๕๖๙ โครงการส่วนใหญ่ที่ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายมากที่สุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีโครงการของ อบจ. จำนวน ๒๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘๗ งบประมาณ ๓๘๖,๕๔๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๓๒ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๒๐ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๖ งบประมาณ ๑๒๓,๑๑๗,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๔

(๔.๕) งบประมาณโครงการในพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๗๐

จากตาราง พบว่าในปี ๒๕๗๐ โครงการส่วนใหญ่ที่ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายมากที่สุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีโครงการของ อบจ. จำนวน ๙ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๙ งบประมาณ ๑๓๗,๓๕๘,๒๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๖ และโครงการประสานแผนฯ มีจำนวน ๒๔ โครงการ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑๒ งบประมาณ ๒๖๘,๕๕๖,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๑

จากข้อมูลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจากการประสานแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด พบว่าภาพรวมการนำโครงการไปสู่การปฏิบัติ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ตลอดระยะเวลา ๕ ปี มีการนำโครงการจากแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติจริงรวม ๑,๐๕๑ โครงการ คิดเป็นงบประมาณรวม ๕,๖๖๗,๖๘๘,๘๔๗ บาท (สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เป็นข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๙) ซึ่งการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ทั้งความพร้อมของโครงการ ความจำเป็นและความเร่งด่วนของปัญหา ศักยภาพด้านงบประมาณ ความพร้อมของหน่วยงาน และการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในระยะต่อไปควรปรับจากการมุ่งเน้นจำนวนโครงการไปสู่การมุ่งเน้นคุณภาพและความเป็นไปได้ของโครงการ โดยให้ความสำคัญกับการจัดลำดับความสำคัญ การประเมินความพร้อมก่อนบรรจุโครงการในแผน การกำหนดกรอบงบประมาณให้สอดคล้องกับศักยภาพทางการคลัง และการคัดเลือกโครงการที่สามารถสร้างผลลัพธ์และผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง

๑.๒.๒ เชิงคุณภาพ

จากการติดตามและประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การดำเนินงานที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน โดยได้ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงถนนสายหลักสายรอง และเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด ส่งผลให้การเดินทางและการขนส่งมีความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและประชาชน ช่วยกระตุ้นการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ กระจายรายได้สู่ชุมชนและยกระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ได้มีการก่อสร้าง ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำ ระบบประปาและระบบส่งน้ำในหลายพื้นที่ ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง พร้อมทั้งสนับสนุนการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะภาคการเกษตรซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด ส่งผลให้ประชาชนมีความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ ลดความเสี่ยงจากปัญหามลพิษแล้งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังได้ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา ลานกีฬาและสถานที่ออกกำลังกายของชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการได้อย่างทั่วถึง อันเป็นการสร้างเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ลดความเสี่ยงจากปัญหาสุขภาพและส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต ส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่กับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคม แม้ว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาจะประสบข้อจำกัดด้านงบประมาณและไม่สามารถดำเนินโครงการได้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น แต่ด้วยการจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในวงกว้าง ตลอดจนการบูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ทำให้สามารถบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สร้างประโยชน์ต่อประชาชนและเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มีความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนต่อไป

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

๒.๑ ผลที่ได้รับ/ผลสำคัญ

ผลที่ได้จากการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ภายใต้วิสัยทัศน์ “**โครงสร้างพื้นฐานดี ประเพณีวัฒนธรรมเด่น เน้นการท่องเที่ยวรักษาสีงแวดล้อม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง**” จากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมาสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ แม้จะมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากรและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยผลการดำเนินงานที่สำคัญสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถบรรลุเป้าหมายได้ในระดับสูงมีการดำเนินงานโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (การประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น) เป็นส่วนใหญ่ โดยดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงและซ่อมแซมถนน สะพาน ระบบระบายน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงชุมชนและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่งผลให้ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัยในการเดินทาง ลดต้นทุนการขนส่งและเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สิ่งสำคัญที่ได้รับ เช่น

- ระบบคมนาคมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณะได้สะดวก
- เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวและการลงทุน
- มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น

๒. ด้านคุณภาพชีวิต การดำเนินงานด้านสาธารณสุข สวัสดิการสังคม การส่งเสริมอาชีพและการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง ประชาชนได้รับบริการด้านสุขภาพและสวัสดิการอย่างทั่วถึงมากขึ้น ซึ่งการดำเนินการส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น และมีการอุดหนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานต่างๆ

สิ่งสำคัญที่ได้รับ เช่น

- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลเพิ่มขึ้น
- ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น
- มีสถานที่ให้ประชาชนได้ใช้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ออกกำลังกาย นันทนาการ ประชุม เป็นต้น

๓. ด้านการศึกษา การสนับสนุนสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษาและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ

สิ่งสำคัญที่ได้รับ เช่น

- นักเรียนและเยาวชนเข้าถึงโอกาสทางการศึกษามากขึ้น
- สถานศึกษามีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง
- นักเรียนมีสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

๔. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถส่งเสริมศาสนา อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่คู่กับชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาอัตลักษณ์ท้องถิ่น โดยส่งเสริมการดำเนินงานแบบบูรณาการร่วมกันในระดับ จังหวัดของ ทุกภาคส่วนเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ในระดับประเทศ ซึ่งเป็นการนำทุนทางวัฒนธรรมมาพัฒนาต่อยอดเป็นกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ยังช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ กระตุ้นการท่องเที่ยว และสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนในพื้นที่ ควบคู่ไปกับการรักษาอัตลักษณ์และคุณค่าทางวัฒนธรรมให้คงอยู่สืบไป

สิ่งสำคัญที่ได้รับ เช่น

- ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการสืบทอดอย่างต่อเนื่อง (งานชักพระทอดผ้าป่า, งานแห่ผ้าห่มพระธาตุ)

- เกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
- วัฒนธรรมท้องถิ่นสามารถเชื่อมโยงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้มากขึ้น

๕. ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น ขณะเดียวกันประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

สิ่งสำคัญที่ได้รับ เช่น

- แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและมีศักยภาพเพิ่มขึ้น
- เกิดการสร้างรายได้แก่ชุมชนและเศรษฐกิจท้องถิ่น
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
- ประชาชนมีจิตสำนึกด้านการรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
- จัดงาน/กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจังหวัด โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นทุกภาคส่วน

๖. ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการพัฒนาระบบบริหารจัดการ การให้บริการประชาชนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น ส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

สิ่งสำคัญที่ได้รับ เช่น

- การบริหารงานมีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
- การให้บริการสาธารณะมีความรวดเร็วและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น

สรุปผลการบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นทั้ง ๖ ด้าน สามารถบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งมีผลสัมฤทธิ์เด่นชัดที่สุด สามารถยกระดับระบบคมนาคม การบริหารจัดการน้ำ และการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างเป็นรูปธรรม (ซึ่งมาจากการประสานแผน) ในขณะที่ด้านการท่องเที่ยว วัฒนธรรม คุณภาพชีวิตและการบริหารจัดการท้องถิ่น มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องด้วยการบูรณาการร่วมกัน การสนับสนุนงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในทุกมิติ ทั้งนี้ให้ได้ว่าซึ่งผลสำเร็จที่สำคัญที่สุด คือ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของพื้นที่ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนการสร้าง ความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน อันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เติบโตอย่างสมดุล มั่นคงและยั่งยืนต่อไปในอนาคต

๒.๒ ผลกระทบ

จากการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการที่ผ่านมาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งได้ดำเนินการตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยมีสิ่งที่ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่พึงปรารถนาจากการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีในแต่ละประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกลและพื้นที่เกาะ
- งบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ทำให้บางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน

- ถนน สะพาน และระบบระบายน้ำบางแห่งยังชำรุด ส่งผลต่อการสัญจรและการดำรงชีวิต
- ความล่าช้าในการก่อสร้างหรือซ่อมแซม ส่งผลให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นเวลานาน
- ผลกระทบระหว่างการก่อสร้าง เช่น ฝุ่นละออง เสียงรบกวน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูงขึ้น และการจราจรติดขัด

๒. ด้านคุณภาพชีวิต

- การเข้าถึงบริการสาธารณสุขและสวัสดิการยังไม่ทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมาย
- การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสบางพื้นที่ยังไม่ครอบคลุม
- ปัญหาสภาพดินและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชนยังคงเป็นข้อกังวลของประชาชน
- งบประมาณด้านสังคมและสวัสดิการยังไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ได้รับผลกระทบ

๓. ด้านการศึกษา

- สถานศึกษาบางแห่งยังขาดบุคลากรทางการศึกษา สื่อ เทคโนโลยีและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

- ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท
- งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษา还不够เพียงพอ
- นักเรียนและเยาวชนบางกลุ่มยังเข้าไม่ถึงโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพ

๔. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมดั้งเดิมมีแนวโน้มลดลง
- คนรุ่นใหม่ให้ความสนใจต่อประเพณีท้องถิ่นน้อยลง
- งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมไม่เพียงพอ
- การประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางวัฒนธรรมยังไม่ทั่วถึง

๕. ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

- แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการพัฒนาและการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ
- ปัญหาขยะ น้ำเสีย และมลพิษในแหล่งท่องเที่ยวและชุมชน
- การบุกรุกพื้นที่ป่าและทรัพยากรธรรมชาติยังคงเกิดขึ้น
- การท่องเที่ยวบางพื้นที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและวิถีชีวิตของชุมชน
- ประชาชนต้องการให้มีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังมากขึ้น

๖. ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

- ประชาชนบางส่วนยังขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจพัฒนาท้องถิ่น
- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและผลการดำเนินงานยังไม่เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่ม
- การประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางครั้งยังไม่ต่อเนื่อง

- ประชาชนมีความคาดหวังให้การให้บริการภาครัฐมีความรวดเร็ว โปร่งใสและตรวจสอบได้มากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสะท้อนกลับมาส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับความไม่ทั่วถึงของการพัฒนา ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ความล่าช้าในการดำเนินงาน การเข้าถึงบริการภาครัฐ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีและควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่

๓. สรุปการดำเนินงานที่ผ่านมา ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

๓.๑ การดำเนินการที่ผ่านมา

จากการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมา พบว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค การคมนาคม การส่งเสริมคุณภาพชีวิต การพัฒนาการศึกษา การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานที่ผ่านมา ยังพบปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความครอบคลุมของการพัฒนา โดยเฉพาะข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่มีจำนวนมาก และหลากหลาย ประกอบกับข้อจำกัดด้านอำนาจหน้าที่และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทำให้บางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วหรือครอบคลุมทุกพื้นที่ตามความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังมีความต้องการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ระบบระบายน้ำและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอีกจำนวนมาก ขณะที่ด้านคุณภาพชีวิตยังพบปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข สวัสดิการสังคมและการดูแลกลุ่มเปราะบางในบางพื้นที่ ด้านการศึกษายังคงมีความแตกต่างด้านคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาระหว่างพื้นที่ รวมถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ยังคงมีความท้าทายในการสืบทอดและอนุรักษ์อัตลักษณ์ท้องถิ่นให้คงอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรมสมัยใหม่ ขณะที่ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังคงเผชิญกับปัญหาการจัดการขยะ มลพิษ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและศักยภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด สำหรับด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล แม้ว่าจะมีการพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่างต่อเนื่องแต่ยังมีความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การสร้างความโปร่งใส ตรวจสอบได้และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนและการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนตลอดจนการติดตามและประเมินผล

ดังนั้น แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาในระยะต่อไป ควรมุ่งเน้นการจัดลำดับความสำคัญของโครงการให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พร้อมทั้งส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ อปท. ภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อให้การดำเนินงานมีความเชื่อมโยง ลดความซ้ำซ้อนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าและมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการวางแผนการพัฒนาและการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลให้สามารถสะท้อนผลสัมฤทธิ์และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างตรงจุด ทันต่อสถานการณ์ และสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่น ควบคู่กับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยกระดับระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นธรรมเพื่อให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเกิดการพัฒนาอย่างสมดุล ครอบคลุม และยั่งยืน

๓.๒ ปัญหาและอุปสรรค

การดำเนินการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นกลไกสำคัญในการบูรณาการการพัฒนาระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัด อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ ดังนี้

๑. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากมีความต้องการเสนอโครงการเข้าสู่กระบวนการประสานแผนเป็นจำนวนมาก ขณะที่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำกัด ไม่สามารถสนับสนุนหรือดำเนินการได้ครบทุกโครงการ ส่งผลให้ต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการตามความจำเป็นเร่งด่วนและความพร้อมของพื้นที่

๒. ความแตกต่างของปัญหาและความต้องการในแต่ละพื้นที่

พื้นที่ของจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความหลากหลายทั้งด้านภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและสังคม ทำให้ปัญหาและความต้องการของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน ส่งผลให้การกำหนดโครงการที่ตอบสนองความต้องการร่วมกันในระดับจังหวัดทำได้ค่อนข้างยาก และอาจไม่ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหาในพื้นที่

๓. ความพร้อมของข้อมูลและเอกสารโครงการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังมีข้อจำกัดในการจัดเตรียมข้อมูลรายละเอียดโครงการ เอกสารทางวิชาการ แบบแปลน รายการประมาณราคา หรือข้อมูลประกอบการพิจารณา ส่งผลให้กระบวนการกลั่นกรองและพิจารณาโครงการใช้ระยะเวลานาน และอาจกระทบต่อการจัดทำงบประมาณประจำปี รวมทั้งการเสียโอกาสในการพัฒนา หากจัดสรรงบประมาณแล้วแต่ไม่สามารถดำเนินการได้

๔. การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายภาครัฐ

การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายงบประมาณ ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับตัวและศึกษาหลักเกณฑ์ใหม่อยู่เสมอ ซึ่งอาจทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานในบางช่วงเวลา

๕. ข้อจำกัดด้านบุคลากรและศักยภาพการบริหารจัดการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีบุคลากรด้านการวางแผน วิศวกรรม การประมาณราคา และการบริหารโครงการไม่เพียงพอ ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดทำและเสนอแผนงานโครงการ

๖. การบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โครงการบางประเภทต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน ทั้งหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้การประสานงานและการดำเนินงานอาจเกิดความล่าช้าจากขั้นตอนการพิจารณา อนุมัติ อนุญาตหรือการจัดสรรงบประมาณ โดยเฉพาะการขออนุญาตใช้พื้นที่ของแต่ละหน่วยงานมีระยะเวลานาน ทำให้การพัฒนาไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้อย่างทันท่วงที

๗. ผลกระทบจากปัจจัยภายนอก

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของราคาวัสดุก่อสร้าง ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง นโยบายของรัฐบาล กฎหมาย ระเบียบ และเทคโนโลยี ล้วนเป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อกรดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งได้รับผลกระทบจากต้นทุนวัสดุและค่าดำเนินการที่ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้วงเงินงบประมาณและประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้เดิม รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อระยะเวลาและความต่อเนื่องในการดำเนินโครงการ จึงจำเป็นต้องมีการติดตามสถานการณ์และประเมินปัจจัยแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับแผนและแนวทางการดำเนินงานให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

๓.๓ แนวทางแก้ไข

จากผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า แม้การดำเนินงานจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายในหลายด้าน แต่ยังคงมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากร การบริหารจัดการข้อมูล การบูรณาการความร่วมมือ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น จึงควรกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาในภาพรวม ดังนี้

๑) พัฒนาระบบการวางแผนและการประสานแผนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดลำดับความสำคัญของโครงการให้สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาชน และยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัด รวมทั้งส่งเสริมการบูรณาการแผนงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณและการระดมทรัพยากร โดยมุ่งเน้นการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่า โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน พร้อมทั้งแสวงหาความร่วมมือจากภาคีเอกชน และภาคประชาสังคมในการสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยส่งเสริมการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ด้านการวางแผน การจัดทำโครงการ การบริหารงบประมาณ การติดตามและประเมินผล รวมถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการภาครัฐ

๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดทำฐานข้อมูลกลางที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้อย่างเป็นระบบ ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจ และการกำหนดนโยบายการพัฒนา

๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในทุกขั้นตอนของการพัฒนา ตั้งแต่การสำรวจปัญหา การจัดทำแผน การดำเนินโครงการ การติดตามและประเมินผล เพื่อให้การพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและเกิดความยั่งยืน

๖) พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์ และผลกระทบของโครงการได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงการดำเนินงานและการจัดทำแผนพัฒนาในปีถัดไป

๗) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการบริหารจัดการข้อมูล การให้บริการประชาชน การพัฒนาการศึกษา การส่งเสริมอาชีพ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘) เสริมสร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง การชักจูงแผนเผชิญเหตุด้านต่างๆ และความเสี่ยงในอนาคต เช่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศความผันผวนทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

๙) ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักความโปร่งใส ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม ความคุ้มค่า และการตรวจสอบได้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ

๑๐) พัฒนาความร่วมมือเชิงเครือข่ายระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ และทรัพยากรในการแก้ไขปัญหาและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

สรุปได้ว่า การแก้ไขปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่นของจังหวัดสุราษฎร์ธานีควรมุ่งเน้นการพัฒนา ระบบบริหารจัดการ การเพิ่มศักยภาพบุคลากร การใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีในการตัดสินใจ การสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นทั้ง ๖ ด้าน สามารถบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์จังหวัดและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

ส่วนที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี

" มุ่งสู่องค์กรสมรรถนะสูง พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตที่ดี "

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี

และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านการสาธารณสุข

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ด้านการท่องเที่ยว กีฬา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี

การจัดทำจุดมุ่งหมายและกลยุทธ์ในการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	๑.๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม และสนับสนุนในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐาน ๑.๑.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม และบูรณาการในการพัฒนาระบบประปาให้ได้มาตรฐาน ๑.๑.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบไฟฟ้าแสงสว่างให้ได้มาตรฐาน
๒ ด้านคุณภาพชีวิต	๒.๑ ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในทุกมิติ เพื่อสร้างสังคมที่เข้มแข็ง ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน	๒.๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาทักษะด้านอาชีพ การเกษตร การลงทุนและการพาณิชย์กรรมที่เหมาะสมตามศักยภาพแก่ประชาชน ๒.๑.๒ ส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถน้อมนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำรงชีวิตได้ ๒.๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพของประชาชน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒.๑.๔ ปรับปรุง จัดให้มีและบำรุงรักษาสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
	(ต่อ)	๒.๒.๕ ส่งเสริม และสนับสนุนดำเนินการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยภายในจังหวัด ๒.๒.๖ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศของประชาชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบอาชีพ การสร้างรายได้ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
๓ ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓.๑ มุ่งจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน กระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมยกระดับคุณภาพชีวิต และพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ทุกช่วงวัยได้เรียนรู้ตลอดชีวิต ๓.๒ อนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างอัตลักษณ์ ความภูมิใจ และต่อยอดสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวของจังหวัด	๓.๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดและสนับสนุนการขับเคลื่อนการศึกษาเชิงพื้นที่ให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ๓.๑.๒ ส่งเสริมและกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ๓.๑.๓ ปรับปรุง ซ่อมแซม ก่อสร้างสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ให้ได้มาตรฐาน ๓.๑.๔ ส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เยาวชนให้มีพลเมืองที่มีคุณภาพ ๓.๒.๑ ส่งเสริมอนุรักษ์ รักษา ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงาม และยกระดับงานประเพณีท้องถิ่นสู่ระดับชาติ
๔ ด้านการสาธารณสุข	๔.๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางสุขภาพของประชาชนทุกช่วงวัย ผ่านการให้บริการสุขภาพปฐมภูมิ ในการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันควบคุมโรค พัฒนาสมรรถภาพ รวมทั้งการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและประชาชนเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม	๔.๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพด้านสาธารณสุขของประชาชน และภาคีเครือข่าย เพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพ การดูแลสุขภาพตนเอง การป้องกันและควบคุมโรค และการช่วยเหลือดูแลสุขภาพของผู้ป่วยอย่างเหมาะสม ๔.๑.๒ ส่งเสริม และสนับสนุนพัฒนาศักยภาพบุคลากร และทรัพยากรด้านสาธารณสุข ได้แก่ ครุภัณฑ์ เทคโนโลยีทางการแพทย์ สถานบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้มีความพร้อมเพียงพอและได้มาตรฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
	(ต่อ) ๔.๒ เสริมสร้างประสิทธิภาพการป้องกัน เฝ้าระวัง และบำบัดแก้ไขปัญหายาเสพติด แบบบูรณาการ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน ทางสังคมให้กับประชาชนและชุมชน มีความปลอดภัย มั่นคง และเข้มแข็ง	๔.๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุน และบูรณาการ การบริหารจัดการด้านสาธารณสุขให้มี ประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน ๔.๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และบูรณาการ ด้านการป้องกัน เฝ้าระวัง และบำบัดแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้ครอบคลุม ทุกกลุ่มเป้าหมาย
๕ ด้านการท่องเที่ยว กีฬา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๕.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน ๕.๒ ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนากีฬา อย่างมีระบบ	๕.๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ด้านการท่องเที่ยว ๕.๑.๒ ส่งเสริม ปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ ท่องเที่ยว และบริการทางการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย ๕.๑.๓ จัดโครงการ/กิจกรรม ส่งเสริม การท่องเที่ยว ๕.๑.๔ การสร้างและพัฒนารูปแบบ การท่องเที่ยวใหม่ที่มีความหลากหลาย ในทุกมิติ ๕.๑.๕ ส่งเสริมและพัฒนาแอปพลิเคชัน หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลอัจฉริยะเพื่อแนะนำ การท่องเที่ยวเชิงรุกแบบครบวงจร ๕.๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุน การฝึกทักษะ การเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานและการออกกำลังกาย ๕.๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา บุคลากรทางการกีฬา ๕.๒.๓ การพัฒนากีฬา จัดการแข่งขันกีฬา ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันสู่ความเป็นเลิศ ๕.๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและบูรณาการ ในการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาให้กับ ประชาชนทุกกลุ่มวัย ๕.๒.๕ จัดให้มีและบำรุงรักษาสนามกีฬา ประจำอำเภอ สนามกีฬา ให้ครอบคลุมพื้นที่ ในจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี	๖.๑ ยกระดับองค์กร พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างยั่งยืน ๖.๒ สถาบันหลักของชาติ และผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมืองได้รับการเทิดทูน	๖.๑.๑ ส่งเสริม สนับสนุนและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นในการดำเนินการเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ๖.๑.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการของท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลได้อย่างยั่งยืน ๖.๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการเพื่อเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ และผู้ทำคุณประโยชน์แก่บ้านเมือง

๒. นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แถลงนโยบายในการบริหารงานต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีกรอบความคิดในภาพรวม ดังนี้

๑. สุราษฎร์ธานีเมืองแห่งเกษตรกรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีจะต้องมีการบริหารจัดการน้ำอย่างเต็มระบบ โดยเฉพาะการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรในทุกหมู่บ้าน ตำบล เพื่อให้เกิดความมั่นคงในทุกๆ ด้านของปัจจัยการผลิตไม่ว่าจะเป็นด้านพืช ปศุสัตว์ ประมง ตลอดจนอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหารทะเล การจัดการตลาดและส่งออกเพื่อยกระดับให้เป็นแหล่งครัวของโลก เพื่อให้ประชาชนมีรายได้ ลดรายจ่าย และรัฐได้รับภาษีในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษีท้องถิ่นการบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีดำเนินการจัดเก็บภาษี พ.ศ. ๒๕๖๘ คาดว่ามีการจัดเก็บจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นประมาณ ๔๐% ของปีที่ผ่านมา

๒. สุราษฎร์ธานีเมืองแห่งไฟฟ้าคุณภาพ ดำเนินการสนับสนุน ส่งเสริมการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบไฟฟ้าคุณภาพจะต้องทั่วถึงทุกครัวเรือน

๓. สุราษฎร์ธานีเมืองแห่งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พัฒนากันที่อยู่ในการรับผิดชอบให้มีคุณภาพ เพื่อให้พี่น้องประชาชนและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้เดินทางสัญจรไปมาได้รับความสะดวกและปลอดภัย ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลระบบจราจรและการรักษาความสงบเรียบร้อยของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๔. สุราษฎร์ธานีเมืองแห่งเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ส่งเสริมและพัฒนาให้มีการบริหารจัดการตนเองแบบมีส่วนร่วมมีผลิตภัณฑ์ด้านเศรษฐกิจเพื่อเสริมรายได้ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับพื้นที่และระดับภูมิภาค พร้อมความก้าวหน้าสู่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกในพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยพัฒนาการคมนาคม การขนส่ง การสาธารณูปโภคทุกระบบให้รองรับครบวงจรและประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในระดับสากลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เรามีพื้นที่การท่องเที่ยวทั้งเกาะ ทั้งทะเล และพื้นที่ห้วยป่าชายเขาพร้อมทั้งมีภูเขา เป็นธรรมชาติที่ดี สามารถที่จะกำหนดเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

๕. สุราษฎร์ธานีเมืองแห่งการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการศึกษาในทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย ทุกพื้นที่พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาและจัดกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อสุขภาพและเพื่อความเป็นเลิศในระดับต่างๆ ความสำเร็จในระดับสากล พร้อมยกระดับการศึกษาสู่การท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจและสุขภาพ จะจัดให้มีสนามกีฬามาตรฐานทุกๆ อำเภอในปี ๒๕๖๘ จะทำสนามกีฬามาตรฐานให้เสร็จสมบูรณ์แบบส่วนหนึ่ง และในปี ๒๕๖๙ จะทำให้แล้วเสร็จทุกๆ อำเภอสนามกีฬามาตรฐานนี้จะเกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน

ในอำเภอนั้น เพื่อให้ลูกหลานหันมาเล่นกีฬาพื้นถิ่นและปลอดภัยจากยาเสพติด สนามกีฬาประจำอำเภอต่ละแห่งจะเป็นศูนย์รวมในการจัดงานแข่งขันกีฬา หรือจัดงานกิจกรรมของอำเภอนั้นได้ด้วย ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะต้องขอความร่วมมือจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกท่านได้ช่วยดูพื้นที่และประสานกับส่วนอำเภอนั้น เพื่อความรวดเร็ว

๖. สุราษฎร์ธานีเมืองแห่งศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการค้นหารากเหง้าทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สมัยอาณาจักรเมืองศรีวิชัย สวนโมกข์พลารามฯฯ ดูแลบำรุงรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะสนับสนุนขับเคลื่อนการเสนอให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก ได้แก่ เมืองโบราณไชยา เมืองโบราณเขาศรีวิชัย เมืองโบราณเวียงสระและบรีวาร

๗. สุราษฎร์ธานีเมืองแห่งธรรมชาติ บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ประชาชนมีส่วนร่วมและตรวจสอบได้ รับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะของประชาชนในทุกพื้นที่ พร้อมนำมาแก้ไขและนำไปพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตลอดจนคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๘. การก่อสร้างสำนักงานใหญ่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปัจจุบันนี้สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ใช้อยู่เป็นสำนักงานใช้หลายสิบปี ตั้งแต่สมัยเรายังไม่มีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระดับการปกครองส่วนท้องถิ่นเราใช้เจ้าหน้าที่ไม่กี่คน ขณะนี้ความเปลี่ยนแปลงกฎหมายองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้เปลี่ยนแปลงไป ในปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงในระบบการปกครองเพิ่มมากขึ้น มีเจ้าหน้าที่ทำงานเพิ่มขึ้นอีกหลายสิบเท่าสำนักงานเก่าอยู่กันอย่างแออัดบางหน่วยงานอยู่กระจัดกระจายทำให้การดูแลและทำงานลำบากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๙ และได้ตั้งงบประมาณภายในปีนี้ เพื่อเริ่มสำรวจออกแบบขณะนี้เราได้เชิญเจ้าหน้าที่กรมธนารักษ์ซึ่งมีที่ดินอยู่หลายแห่งด้วยกัน เราจะทำเรื่องขอที่ดินจากกรมธนารักษ์เพื่อสร้างสำนักงานใหญ่ได้มองไว้หลายแห่งด้วยกัน เริ่มตั้งแต่ถนนสายเมนใหญ่จากข้างๆ สำนักงาน ป.ป.ช. ไปจนถึงอำเภอพุนพิน อยู่ในถนนเส้นเดียวกันมีอยู่ด้วยกันหลายแห่งอย่างไรเสียคงต้องตั้งคณะกรรมการช่วยตรวจสอบดูแลว่าตรงไหนมีความเหมาะสมที่สุดที่จะสร้างสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อการออกแบบรูปแบบต่างๆ เสร็จสิ้นแล้วจะได้มีการหารือกับสมาชิกสภาจังหวัดอีกครั้งหนึ่ง

๙. การประสานงานขอความร่วมมือกับกระทรวง ทบวง กรม จากภาครัฐ โดยจะใช้หลัก ดังนี้ สำหรับโครงการใหญ่ๆ เราจะประสานขอความร่วมมือโครงการงบประมาณจากส่วนกลางหรือประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนนี้เราสามารถทำได้เพื่อประหยัดงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเราได้นำงบประมาณไปใช้กับโครงการอื่นๆ ในท้องถิ่นของเราให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จากแนวความคิดที่นำไปสู่การพัฒนาในทุกๆ ด้านดังที่ได้แถลงข้างต้น ได้กำหนดเป็นนโยบายในการบริหารงานและการให้บริการประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม

๑.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขสมานฉันท์ มีระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาทด้วย กระบวนการสันติวิธีและสนับสนุนการจัดระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑.๒ จัดให้มีศูนย์กู้ภัย กู้ชีพกลางขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

๑.๓ สนับสนุนและส่งเสริมเกี่ยวกับอนามัยสิ่งแวดล้อมส่งเสริม สนับสนุนการแพทย์แผนไทยพื้นฟูสมรรถภาพและจิตใจผู้ป่วยส่งเสริมป้องกันควบคุมโรค

๒. ด้านการส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพชีวิต

๒.๑ ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน สังคมของประชาชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๒.๒ สนับสนุนและส่งเสริมการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน ผู้สูงอายุ ทั้งเชิงรับ และเชิงรุกเพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีแก่เยาวชนและประชาชน

๒.๓ สนับสนุนและส่งเสริมกลุ่มสตรีและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้มีความรู้ในการยกระดับคุณภาพชีวิตตลอดจนสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานสำหรับ อสม. ทุกหมู่บ้าน

๒.๔ สร้างศูนย์บำบัดสำหรับผู้ป่วยยาเสพติดในทุกอำเภอและมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกระดับ

๒.๕ สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬา การออกกำลังกายแก่เยาวชนและประชาชน ทุกระดับ โดยมีเป้าหมายในการจัดสร้างสนามกีฬามาตรฐานในทุกอำเภอ

๒.๖ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับอำเภอ ระดับ จังหวัด และระดับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นเจ้าภาพการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑ ระดับชาติ “สุราษฎร์ธานีเกมส์” และกีฬาอาวุโสแห่งชาติ ครั้งที่ ๘ ระดับชาติ “ตาปีเกมส์ ๖๙” ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๒.๗ สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาอาชีพกลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุ ผู้พิการ การลงทุน ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่นตามแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้มีรายได้เลี้ยงครอบครัวและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓. ด้านการศึกษา

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา การเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเครือข่ายให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

๓.๒ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการสอนด้านจริยธรรม และปลูกฝังอุดมการณ์ สุราษฎร์ธานี เมืองคนดี พลเมืองดี มีธรรมาภิบาลในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเครือข่าย

๓.๓ ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งส่งเสริมการทำงานขับเคลื่อนการศึกษาเชิงพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓.๔ สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยการเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถในการสอนเน้นวิชาการ เน้นการเรียนการสอน ๓ ภาษา สร้างทักษะและ ส่งเสริมให้เด็กคิดได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

๓.๕ จัดให้มีการให้ความรู้พิเศษแก่เด็กนักเรียนในโครงการ “ติวเตอร์ ๐ บาท” เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง

๔. ด้านการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ จัดให้มีโครงการ “หนึ่งอำเภอหนึ่งแหล่งต้องแวะเที่ยว” เพื่อเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวให้ลงไปสู่ระดับหมู่บ้านตำบลอย่างแท้จริง

๔.๒ พัฒนา ปรับปรุง สวนสาธารณะเกาะลำพูน และพื้นที่สาธารณะอื่นๆ เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีและนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๔.๓ สนับสนุนและส่งเสริมการประชาสัมพันธ์จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศรู้จักอย่างกว้างขวาง

๔.๔ สนับสนุนและส่งเสริมแหล่งน้ำพุร้อนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้เป็นสปาชุมชน ศูนย์ธรรมชาติบำบัดและเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๔.๕ สนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๔.๖ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่การเป็น เมืองคาร์บอนต่ำ (Low Carbon City) และใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Procurement)

๔.๗ พัฒนา ปรับปรุง และดูแลรักษาคุณภาพน้ำในแม่น้ำลำคลองในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๔.๘ อนุรักษ์ ปั่นฟู บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ปัญหาโลกร้อน และการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ (Climate Chang)

๔.๙ จัดสร้างศูนย์จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม และดูแลระบบการบำบัดน้ำเสีย รวม ทั้งมลพิษและมลภาวะต่างๆ เพื่อให้การบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอยและการบำบัดน้ำเสียแบบ ญกวิธีและมีประสิทธิภาพ

๕. ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการ พัฒนาท้องถิ่น

๕.๒ สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล อันได้แก่ นิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วมความรับผิดชอบและความคุ้มค่า

๕.๓ ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่รองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและสนองต่อการปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็วทันเหตุการณ์

๖. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ สนับสนุนให้มีการรวบรวมประวัติศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เยาวชน ประชาชนและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ ต่างประเทศ

๖.๒ ส่งเสริมอนุรักษ์ รักษาขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของจังหวัด สุราษฎร์ธานีให้คงอยู่สืบไปและสร้างอัตลักษณ์ความเป็นสุราษฎร์ธานีให้เป็นที่รู้จัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลักดัน งานประเพณีชักพระให้เข้าสู่ระดับประเทศ ตลอดจนสนับสนุนงานเมาลิดนบิของพี่น้องชาวมุสลิม และ งานประเพณีท้องถิ่นของทุกอำเภอ

๗. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๗.๑ จัดให้มีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สะดวกโดยเชื่อมโยงเส้นทางหลักเส้นทางรอง ให้ได้มาตรฐานตามโครงการ “ถนนคุณภาพ”

๗.๒ ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยอื่น

๗.๓ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดระบบบริการสาธารณะทั้งสาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ

๓. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอัน ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคง ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัวและปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกระดับทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงานและน้ำมีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลงประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปและประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลกและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมี ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคมและทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษาและการฟื้นฟูฐาน ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิน ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาล มีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วน ในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “**ประชารัฐ**” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคมและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัลและการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม อโภจ อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเองและการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจแยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงาน ให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจนมีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

๔. (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

มุ่งหมายให้เป็น “แผนพัฒนาฯ ที่สร้างความเชื่อมั่นและความหวังให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนสามารถมองเห็นโอกาสของตนเองและของประเทศในช่วงระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้า” โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ “เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น อย่างทั่วถึง และยั่งยืน” เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาชะลอตัวอยู่ในระดับต่ำท่ามกลางข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้น การยกระดับศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นจึงถือเป็นโจทย์การพัฒนาหลักและเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่เอื้อให้เกิดการลงทุนพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ทั้งการยกระดับสวัสดิการ โครงสร้างพื้นฐาน การเรียนรู้ และคุณภาพชีวิตในทุกมิติ อย่างไรก็ตาม แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ จะให้ความสำคัญกับคุณภาพของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ(Quality of Growth) ที่ไม่ใช่เพียงการเติบโตเชิงตัวเลข ซึ่งหมายถึงการเติบโตที่ไม่ก่อให้เกิดความเปราะบางทางเศรษฐกิจและสังคมไม่สร้างความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และศักยภาพของประเทศในระยะยาว อีกทั้งยังต้องเป็นการเติบโตที่ไม่กระจุกตัวไม่ซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่เดิม และเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆ พร้อมกันนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ยังให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันและความสามารถในการปรับตัวของประเทศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและแรงปะทะจากภายนอกได้อย่างมั่นคงอันจะนำไปสู่การสนับสนุนการพัฒนาประเทศในระยะยาวภายใต้วัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ได้กำหนด เป้าหมายการพัฒนาหลัก ๓ ประการ ดังนี้

๑. เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้น จากการยกระดับผลิตภาพการผลิตและบริการผ่านการลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรม การยกระดับคุณภาพและทักษะฝีมือแรงงานและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ

๒. ประชาชนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ โดยประชาชนทุกกลุ่มมีโอกาสในการทำงาน มีรายได้ที่มั่นคง และเข้าถึงระบบสวัสดิการอย่างเป็นธรรม

๓. เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เกิดสมดุลและการพัฒนาที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นองค์รวมระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ กำหนดให้ “การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการซ่อมและเสริมรากฐานให้มั่นคง ควบคู่ไปกับการสร้างความพร้อมและโอกาสสำหรับ อนาคต” เป็นธีมการพัฒนาของแผนในช่วงที่ผ่านมา การขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยมีทิศทางชะลอตัวลงและมีความผันผวนมากขึ้น ส่วนหนึ่งสะท้อนถึงข้อจำกัดของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหาเชิงโครงสร้าง อันเป็นผลเนื่องมาจากการชะลอตัวของการลงทุนรวม การลดลงของกำลังแรงงาน และปัญหาด้านผลิตภาพ ทั้งผลิตภาพการผลิตรวมผลิตภาพแรงงาน รวมถึงประสิทธิภาพของภาครัฐที่ยังอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ เศรษฐกิจไทยยังมีความเปราะบางและมีข้อจำกัดในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่มีความเหลื่อมล้ำและมีภาคเศรษฐกิจนอกระบบขนาดใหญ่ ขณะเดียวกัน ความสามารถในการแข่งขันของประเทศมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ยังพึ่งพาภาคการผลิตและบริการแบบดั้งเดิม การพัฒนาคนที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศ การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาที่จำกัด การขาดระบบนวัตกรรมที่เข้มแข็ง รวมทั้งระบบบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบทางธุรกิจที่ยังไม่เอื้อต่อการแข่งขันและการสร้างมูลค่าเพิ่มใหม่ ปัจจัยทั้งหมดนี้ได้กลายเป็นข้อจำกัดสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยยังไม่สามารถก้าวข้าม “กับดักรายได้ปานกลาง” นอกจากนี้ ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีความรุนแรงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และคาดเดาได้ยากมากขึ้น ทั้งด้านเทคโนโลยี การค้า การลงทุน สภาพภูมิอากาศและภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งล้วนเป็น “ความเสี่ยง” หากประเทศยังขาดความพร้อมและศักยภาพในการปรับตัว แต่ในทางกลับกัน

หากสามารถยกระดับขีดความสามารถในการเรียนรู้และปรับตัวได้ทัน ก็จะกลายเป็น “โอกาสสำคัญ” ในการสร้าง การเติบโตใหม่และยกระดับศักยภาพการพัฒนาในระยะยาว ดังนั้น การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันในบริบทของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ จึงครอบคลุมทั้งการ “ซ่อมและเสริม” รากฐานการพัฒนาที่เปราะบางและเป็นข้อจำกัดต่อการเติบโต ควบคู่กับการ “สร้าง” โอกาสใหม่ผ่านการลงทุน เชิงรุกในสิ่งที่ยังไม่มี หรือสิ่งที่ยังพัฒนาได้ไม่เต็มศักยภาพ เพื่อเพิ่มความพร้อมของประเทศในการรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนการเติบโตของประเทศให้มีคุณภาพ มีส่วนร่วมและยั่งยืนต่อไป

เพื่อถ่ายทอดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและการพัฒนาของแผนไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ได้กำหนดให้มีการพัฒนาใน ๕ ด้านหลัก หรือที่เรียกว่า “๕ เสาหลักการพัฒนา” ซึ่งมีความจำเป็นต่อการผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและยั่งยืน โดย ๕ เสาหลักการพัฒนา ประกอบด้วย

เสาหลักที่ ๑ การพลิกโฉมโครงสร้างเศรษฐกิจ (Transform the Economy)

การขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและยั่งยืน ด้วยการเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขัน เป็นแนวทางที่จำเป็นจะต้องเร่งดำเนินการเพื่อช่วยสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจที่มีทิศทางชะลอตัวอยู่ในระดับต่ำให้สามารถกลับมาขยายตัวได้สูงขึ้น โดยประเด็นการพัฒนาหลักจำเป็นต้องมุ่งเน้นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ผ่านการเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มของฐานการผลิตและบริการเดิมให้สูงขึ้น โดยอาศัยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ควบคู่ไปกับการสนับสนุนการผลิตและการลงทุนในสาขาเป้าหมายในอนาคตที่สำคัญให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกและพร้อมรับมือกับความท้าทายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัจจัยภายนอกที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและยากต่อการคาดการณ์ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่พลิกโฉมรูปแบบการผลิตและการจ้างงาน การเปลี่ยนสมดุลอำนาจทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ส่งผลต่อห่วงโซ่มูลค่าโลกและกติกาทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ปัจจัยเหล่านี้ล้วนสร้างแรงกดดันต่อความสามารถในการแข่งขันของไทย และเพิ่มความเสี่ยงที่ประเทศจะไม่สามารถก้าวพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางได้ ดังนั้น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศจึงไม่ใช่ทางเลือก หากแต่เป็นเงื่อนไขสำคัญที่จำเป็นต้องดำเนินการในช่วงเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ เพื่อสร้างโอกาสใหม่ให้แก่ประเทศและลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การปรับโครงสร้างนี้ต้องมุ่ง “ซ่อมและเสริม” เครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจเดิมให้มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกันมากขึ้น พร้อมกับ “สร้าง” เครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพการเติบโตสูงบนฐานของทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบโจทย์เศรษฐกิจอนาคต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเปลี่ยนผ่านสู่โครงสร้างเศรษฐกิจยุคใหม่ที่ยืดหยุ่นแข่งขันได้และเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

๑) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขาและยกระดับเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่

๑.๑) ซ่อมภาคการผลิตเดิมที่มีศักยภาพผ่านการเพิ่มผลิตภาพและยกระดับมูลค่าเพิ่ม

๑.๑.๑) ภาคเกษตร

๑.๑.๒) ภาคอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

๑.๑.๓) ภาคการท่องเที่ยว

๑.๒) สร้างเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ (New Growth Engine)

๑.๒.๑) อุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง (High Technology)

๑.๒.๒) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่และชิ้นส่วนยานยนต์

๑.๒.๓) อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพ

๑.๒.๔) อุตสาหกรรมบริการเพื่อสุขภาพ (Wellness Service)

๑.๓) สร้างการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๑.๓.๑) ส่งเสริมการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา

๑.๓.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเข้าถึงและต่อยอดงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์

๑.๓.๓) ส่งเสริมและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๓.๔) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรม

๑.๓.๕) ออกแบบแนวทางเพื่อสร้างแรงจูงใจและลดอุปสรรคในการนำแรงงานทักษะสูง

จากต่างประเทศ

๑.๔) สร้างการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

๑.๔.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง การสื่อสาร พลังงานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการสนับสนุนเศรษฐกิจดิจิทัล

๑.๔.๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านมาตรฐานและข้อมูล และระบบการให้การรับรอง

(Certification) ร่วมกัน

๒) การพัฒนาระบบนิเวศที่สร้างแรงจูงใจและเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการปรับตัวของแรงงานภาคธุรกิจและภาครัฐ ตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงเร็ว

๒.๑) สร้างสภาพแวดล้อมที่จูงใจและเอื้ออำนวยให้แรงงานปรับทักษะ

๒.๑.๑) วางแผนพัฒนากำลังคนและเพิ่มทักษะแรงงานให้ตรงตามความต้องการ

๒.๑.๒) พัฒนาและต่อยอดระบบฐานข้อมูลและแพลตฟอร์มที่สามารถบูรณาการเชื่อมโยง ข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๓) กำหนดสิทธิประโยชน์หรือสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการ แรงงาน และผู้ให้บริการหลักสูตร

๒.๑.๔) ผลักดันให้การเทียบโอนวุฒิการศึกษาและมาตรฐานอาชีพภายใต้กรอบคุณวุฒิแห่งชาติได้ผลจริงในทางปฏิบัติ

๒.๑.๕) กำหนดโครงสร้างค่าตอบแทนตามทักษะ (Pay by skill) ให้ครอบคลุมแรงงานทุกระดับและทุกชุดทักษะ

๒.๒) ช่อมพลวัตทางธุรกิจ

๒.๒.๑) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตลาดและการแข่งขันที่เป็นธรรม

๒.๒.๒) ส่งเสริมให้เกิดการนำแนวคิด นวัตกรรมหรือกระบวนการใหม่มาปรับใช้กับภาคธุรกิจ

๒.๒.๓) สร้างกลไกการออกจากตลาดที่ให้โอกาสธุรกิจได้เริ่มต้นใหม่

๒.๓) สร้างระบบกลไกที่เอื้อให้ปัจจัยการผลิตและเงินทุนโยกย้ายจากกิจกรรมที่มีศักยภาพลดลงไปสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๓) การลดสัดส่วนเศรษฐกิจนอกระบบ

๓.๑) ช่อมระบบความคุ้มครองทางสังคมและการบูรณาการและบริหารจัดการฐานข้อมูลภาครัฐ

๓.๑.๑) ยกระดับระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีความครอบคลุม

๓.๑.๒) บูรณาการฐานข้อมูลต่างๆ ของรัฐบาลเข้าด้วยกัน

๓.๑.๓) พัฒนากฎระเบียบในการคุ้มครองแรงงานอิสระ

๓.๒) สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการและแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบ

๓.๒.๑) กำหนดมาตรการจูงใจให้แรงงานนอกระบบที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาเป็นแรงงานในระบบ

๓.๒.๒) สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการและแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและฐานข้อมูลผู้ประกอบการของภาครัฐ

๓.๒.๓) ลดขั้นตอนและต้นทุนในการจดทะเบียนธุรกิจ

๓.๒.๔) กำหนดแนวนโยบายในการขยายฐานภาษี

๔) การพัฒนา SMEs ให้มีโอกาสในการแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม

๔.๑) ข่อมกลไกการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs

๔.๑.๑) ส่งเสริมความรู้ทางบัญชีการเงินให้กับผู้ประกอบการ SMEs

๔.๑.๒) ส่งเสริมการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs

๔.๒) สร้างศักยภาพของ SMEs ให้เติบโตและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิต

๔.๒.๑) ยกระดับทักษะและศักยภาพของผู้ประกอบการ SMEs

๔.๒.๒) ส่งเสริมให้เกิดการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ

๔.๒.๓) แก้ไขกฎระเบียบและกระบวนการเข้าสู่ระบบของ SMEs

๕) การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๕.๑) ข่อมเสถียรภาพทางการคลัง

๕.๑.๑) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภาครัฐ

๕.๑.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ

๕.๑.๓) ขยายฐานภาษี จัดเก็บภาษีฐานทรัพย์สิน และภาษีรูปแบบใหม่

๕.๒) ข่อมกลไกในภาคการเงินให้มีประสิทธิภาพ

๕.๒.๑) แก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนและการจัดสรรสินเชื่อให้สนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืน

๕.๒.๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่ร่วมกัน

๕.๒.๓) ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ตอบโจทย์การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕.๒.๔) ส่งเสริมทักษะทางการเงินอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๕.๒.๕) ยกระดับการกำกับดูแลในภาคการเงินให้มีความยืดหยุ่น ทันสมัยและสอดคล้อง

กับรูปแบบบริการและผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

๕.๒.๖) เสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาคการเงิน

เสาหลักที่ ๒ การปฏิรูปภาครัฐ (Reform the Public Sector)

การปฏิรูปภาครัฐเป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างสำคัญในการเสริมสร้างผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เนื่องจากภาครัฐมีบทบาทโดยตรงในการกำหนดกรอบกติกา นโยบาย แรงจูงใจและกลไกสนับสนุนที่ส่งผลต่อการพัฒนาในทุกมิติ ภาครัฐที่มีระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส มีธรรมาภิบาลและปลอดจากการทุจริตจะช่วยปรับโครงสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรมลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนในขณะเดียวกัน ภาครัฐที่มีความคล่องตัวยังสามารถทำหน้าที่เป็น “ผู้หนุนเสริม” (Enabler) ที่สำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งล้วนเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของการเพิ่มผลิตภาพในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพของหน่วยงานภาครัฐของไทยในปัจจุบันยังเป็นข้อจำกัดสำคัญที่ฉุดรั้งศักยภาพของประเทศ ดังนั้น การปฏิรูปภาครัฐจึงเป็นภารกิจเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อให้ภาครัฐสามารถทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการยกระดับผลิตภาพ และความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ภาครัฐในยุคใหม่ต้องไม่เพียง “ซ่อมและเสริม” ระบบบริหารที่มีอยู่ให้โปร่งใสมีประสิทธิภาพและทำงานเต็มศักยภาพเท่านั้น แต่ยังต้อง “สร้าง” รูปแบบการบริหารจัดการใหม่ที่ยึดผลลัพธ์เป็นตัวตั้ง โดยต้องเป็นการบริหารภาครัฐบนฐานข้อมูล (Data-driven Government) ที่เชื่อมโยงกับภาคีการพัฒนาอื่นๆ จากระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติในพื้นที่

อย่างเป็นระบบ โดยประเด็นการพัฒนาของเสาหลักนี้จะครอบคลุมทั้งประเด็นทั่วไป (generic issues) ที่แสดงถึงหลักการปฏิรูปภาครัฐในภาพรวม ควบคู่ไปกับประเด็นเฉพาะด้าน (specific issues) เพื่อเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศทำให้เศรษฐกิจขยายตัวสูงขึ้นอย่างทั่วถึง และยั่งยืน

๑) การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๑) ซ่อมโครงสร้างและการบริหารจัดการภาครัฐ

- ๑.๑.๑) ทบทวนภารกิจและบทบาทของหน่วยงานภาครัฐให้ชัดเจน
- ๑.๑.๒) ขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านหน่วยงานภาครัฐสู่ระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- ๑.๑.๓) ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกัน
- ๑.๑.๔) ผลักดันการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๒) สร้างภาครัฐที่มีธรรมาภิบาล มีประสิทธิภาพ ยืดหยุ่นและเปิดกว้าง

- ๑.๒.๑) ปรับกฎระเบียบ วิธีการงานและวัฒนธรรมองค์กรให้ยืดหยุ่น
- ๑.๒.๒) ดึงดูดและรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพในระบบราชการ
- ๑.๒.๓) เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรภาครัฐเชิงรุก
- ๑.๒.๔) เสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลในภาครัฐ

๒) การปรับปรุงระเบียบ ขั้นตอนและกฎหมาย

๒.๑) ซ่อมระเบียบ ขั้นตอนและกฎหมาย

- ๒.๑.๑) ตั้งเป้าหมายกฎหมายจะถูกยกเลิกให้สามารถทำได้จริง
- ๒.๑.๒) เสริมสร้างระบบการแข่งขันทางการค้าที่เป็นกลาง (Competition Neutrality)

และปรับปรุงกฎหมายแข่งขันทางการค้า

- ๒.๑.๓) พัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
- ๒.๑.๔) พัฒนากฎหมายและระเบียบให้มีความยืดหยุ่นและเอื้อต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรม
- ๒.๑.๕) ปรับกลไกการชำระกฎหมายที่เป็นอิสระ

๒.๒) สร้างบทบาทใหม่ของรัฐที่แตกต่างจากเดิม

- ๒.๒.๑) ปรับบทบาทภาครัฐให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Enabler)
- ๒.๒.๒) ออกแบบกรอบกติกาที่ชัดเจนและเป็นธรรม
- ๒.๒.๓) พัฒนาระบบอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลสาธารณะบนแพลตฟอร์มกลาง

๓) การแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

๓.๑) ซ่อมระบบการตรวจสอบ กำกับดูแล และปราบปรามปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

- ๓.๑.๑) ปฏิรูประบบการคัดเลือกและแต่งตั้งบุคลากรในองค์กรอิสระ
- ๓.๑.๒) ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบข้อมูลเปิด (Open Data)
- ๓.๑.๓) พัฒนาระบบตรวจสอบและกำกับดูแลการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

๓.๒) สร้างระบบป้องกัน ค่านิยมใหม่ และความร่วมมือในการเฝ้าระวัง

- ๓.๒.๑) ส่งเสริมวัฒนธรรมสุจริตและความรับผิดชอบในสังคมไทย (Integrity Culture)
- ๓.๒.๒) สร้างความร่วมมือแบบพหุภาคี (Multi-Stakeholder Collaboration)

เสาหลักที่ ๓ การยกระดับทุนมนุษย์ (Upgrade Human Capital)

ทุนมนุษย์เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และเป็นตัวกำหนดความทั่วถึงของการเติบโต ว่าประชาชนจะมีโอกาสและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาในระดับใด การพัฒนาทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพจึงไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการเพิ่มผลิตภาพของประเทศ แต่ยังเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสร้างความเป็นธรรมและความยั่งยืนของการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างไรก็ตามประเทศไทยกำลังเผชิญความท้าทายด้านโครงสร้างประชากรจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอดภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ ปีข้างหน้า โดยจะมีสัดส่วนผู้สูงอายุถึงเกือบหนึ่งในสามของประชากรทั้งหมดที่จะส่งผลกระทบต่อระบบการดูแลและความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จำนวนการเกิดและจำนวนประชากรวัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลต่อการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) หากไม่มีมาตรการรองรับอย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันผลิตภาพแรงงานของไทยยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ แรงงานเผชิญกับความเสี่ยงจากการถูกทดแทนจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะยังมีข้อจำกัดทั้งในด้านคุณภาพ ความทั่วถึง และความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงยังมีกลุ่มคนบางกลุ่มที่ยังไม่ได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ส่งผลให้การใช้ทรัพยากรมนุษย์ยังไม่เต็มศักยภาพ ดังนั้น การพัฒนาทุนมนุษย์ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ จึงต้องมุ่ง “ซ่อมและเสริม” รากฐานของระบบการพัฒนาคนควบคู่ไปกับการ “สร้าง” กลไกใหม่ที่สามารถส่งเสริมให้ทุนมนุษย์สามารถเป็นพลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่การเติบโตที่มีคุณภาพทั่วถึงและยั่งยืน

๑) การส่งเสริมการมีจำนวนประชากรรองรับการพัฒนาประเทศ

- ๑.๑) ซ่อมแนวโน้มอัตราการเกิดไม่ให้ลดลง
- ๑.๒) เสริมกำลังแรงงานโดยดึงกลุ่มประชากรที่ยังใช้ศักยภาพได้ไม่เต็มที่ (Under-utilized Population) เข้าสู่ตลาดแรงงาน
- ๑.๓) สร้างระบบบริหารจัดการแรงงานต่างชาติทักษะสูงที่มีประสิทธิภาพ
- ๑.๔) สร้างระบบการบริหารจัดการเมืองในการรองรับการเคลื่อนย้ายประชากร

๒) การปรับแนวคิดและรูปแบบการจัดการศึกษาและการเรียนรู้

- ๒.๑) เสริมทักษะพื้นฐานที่จำเป็น โดยเฉพาะทักษะด้านทักษะทางสังคม (Soft Skills) ทักษะทางด้านอารมณ์ (EQ) ทักษะด้านดิจิทัล/ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และความฉลาดทางด้านศีลธรรมและจริยธรรม(MQ)
- ๒.๒) เสริมการจัดการศึกษาข้ามศาสตร์
- ๒.๓) ซ่อมบทบาทมหาวิทยาลัยให้เป็นฐานการผลิตองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- ๒.๔) ซ่อมระบบบริหารจัดการการศึกษาที่กระจายอำนาจให้สถานศึกษาที่มีความพร้อม
- ๒.๕) สร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ยืดหยุ่น

๓) การปรับกลไกการพัฒนาทักษะแรงงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์

- ๓.๑) ซ่อมทักษะแรงงานในกลุ่ม Semi-skilled/low-skilled ให้มีงานทำและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง
- ๓.๒) สร้างระบบรวมแพลตฟอร์มโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลกลางด้านแรงงาน (Digital Labor Infrastructure)

๔) การวางรากฐานสวัสดิการสังคมที่มั่นคง

- ๔.๑) ซ่อมระบบความคุ้มครองทางสังคมด้วยการพัฒนาระบบฐานข้อมูลทางสังคมแบบบูรณาการ (Social Registry)
- ๔.๒) ซ่อมระบบบริการสุขภาพไปสู่ระบบที่มุ่งเน้นคุณค่า (Value-Based Healthcare)
- ๔.๓) สร้างสวัสดิการเพื่อเพิ่มผลิตภาพ (Productive Welfare)
- ๔.๔) สร้างระบบสุขภาพเชิงป้องกัน

เสาหลักที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Sustain Resources and the Environment)

ประเทศไทยต้องเผชิญกับบริบทการพัฒนาที่มีความไม่แน่นอนและความผันผวนสูง ทั้งจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ สงครามการค้า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของเศรษฐกิจโลก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อห่วงโซ่อุปทาน การค้าและการลงทุนของประเทศ ประกอบกับกติกาเศรษฐกิจโลกใหม่ที่ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ใช่เพียงประเด็นด้านการอนุรักษ์ หากแต่เป็นปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ที่มีผลต่อผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังเผชิญกับปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะจากฝุ่น PM ๒.๕ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม จากสถานการณ์ดังกล่าวซึ่งหากประเทศไทยไม่สามารถปรับตัวกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานใหม่ของโลกและปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในประเทศได้ก็มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียตลาดในการส่งออกสินค้าได้ ในการนี้ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมในการรองรับการลงทุนใหม่ๆ อาทิ อุตสาหกรรมชีวภาพ พลังงานสะอาด อาหารแห่งอนาคต ศูนย์ข้อมูลและต้องมีการยกระดับปัจจัยสนับสนุนที่จะเอื้อให้เกิดการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มศักยภาพของพลังงานสะอาด การบริหารจัดการน้ำให้เพียงพอกับความต้องการ กลไกสนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การพัฒนาทุนมนุษย์ที่สามารถสนับสนุนสาขาการผลิตและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการป้องกันและรับมือกับความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่อาจกระทบต่อภาคธุรกิจ ความเป็นอยู่ของประชาชน และการบริหารความเสี่ยงของภาครัฐ ดังนั้นการบริหารและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการทั้งในลักษณะ “ซ่อมและเสริม” เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบเดิม และ “สร้าง” สิ่งใหม่ที่สนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำที่จะนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้อย่างยั่งยืน

๑) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างยั่งยืน

- ๑.๑) ซ่อมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- ๑.๒) เสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
- ๑.๓) ซ่อมการแก้ไขปัญหา PM ๒.๕ อย่างยั่งยืน
- ๑.๔) ซ่อมระบบการจัดการขยะและของเสียให้ครอบคลุมตลอดวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์
- ๑.๕) สร้างการพัฒนาและขยายการใช้กลไกทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจให้เกิดการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูระบบนิเวศ

๒) การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมไทย

- ๒.๑) เสริมความสามารถและความพร้อมในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้กับทุกภาคส่วน
- ๒.๒) สร้างระบบข้อมูลและกลไกการตัดสินใจเพื่อการบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างบูรณาการ

๓) การมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

- ๓.๑) เสริมสัดส่วนการผลิตและการใช้พลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาดในการผลิตพลังงานไฟฟ้าของประเทศ
- ๓.๒) เสริมการสนับสนุนให้เกิดสังคมคาร์บอนต่ำในทุกภาคส่วน
- ๓.๓) เสริมกฎหมาย ระเบียบ และกลไกการกำกับดูแลให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนสังคมคาร์บอนต่ำในทุกภาคส่วน

เสาหลักที่ ๕ การถ่ายทอดและลงทุนในวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Transfer and Invest in Research, Technology and Innovation)

ด้วยสภาพการณ์โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปฏิรูปโครงสร้างเชิงระบบด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมอย่างยั่งยืน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้อย่างเต็มที่การผลิตส่วนใหญ่ยังอาศัยแรงงานราคาถูกและเทคโนโลยีที่นำเข้าจากต่างประเทศ ขณะที่การสร้างนวัตกรรมภายในประเทศยังอยู่ในระดับจำกัด สะท้อนจากสัดส่วนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) ต่อ GDP ที่ต่ำกว่าประเทศคู่แข่งในภูมิภาค การขาดการลงทุนวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ในเทคโนโลยีเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ (Transformative Technologies) การขาดแคลนบุคลากรทักษะสูง การขาดกลไกเชื่อมโยงระหว่างงานวิจัยกับภาคธุรกิจ และสภาพแวดล้อมเชิงสถาบันที่ยังไม่เอื้อต่อการลงทุนในนวัตกรรมทั้งหมดนี้ส่งผลให้ผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) ของประเทศขยายตัวในระดับต่ำต่อเนื่องและไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ โดยในบริบทดังกล่าวการลงทุนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม จึงไม่ใช่เพียง “เครื่องมือเสริมการเติบโต” แต่เป็น “เงื่อนไขเชิงโครงสร้าง” ที่จะกำหนดความสามารถของประเทศไทยในการก้าวข้ามข้อจำกัดเดิมและสร้างโอกาสใหม่ให้กับเศรษฐกิจในภาพรวม ดังนั้น การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ จึงต้องมุ่งทั้งการ “สร้าง” การลงทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเฉพาะเทคโนโลยีเป้าหมายที่จะสามารถสนับสนุนการเติบโตของภาคการผลิตและบริการเป้าหมายของประเทศ ขณะเดียวกันจำเป็นต้อง “ซ่อม/เสริม” ระบบนิเวศวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีนวัตกรรมให้สามารถส่งเสริมการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาที่มีเป้าหมายสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศได้อย่างจริงจัง ควบคู่ไปกับการผลักดันการใช้ประโยชน์และขยายผลจากงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และเสริมศักยภาพให้โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ (National Quality Infrastructure: NQI) ให้สามารถเชื่อมโยงและสร้างคุณภาพให้กับสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศได้อย่างเข้มแข็ง ตลอดจนเสริมความเข้มแข็งให้กับกลไกคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้สามารถคุ้มครองและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้สร้างนวัตกรรม อันจะนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและมิติด้านความยั่งยืนของประเทศในระยะยาว

๑) การลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑.๑) สร้างเทคโนโลยีเป้าหมายและเทคโนโลยีสีเขียวที่สามารถสนับสนุนภาคการผลิตและบริการเป้าหมายของประเทศ (Targeting)

๑.๒) สร้างแนวทาง/กลยุทธ์การลงทุนเพื่อสร้างฐานความรู้และเทคโนโลยีเป้าหมายผ่านกระบวนการพัฒนาและรับการถ่ายทอด (Knowledge & Source)

๒) การพัฒนาระบบนิเวศวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๒.๑) สร้างแรงจูงใจในการพัฒนาผ่านเครื่องมือทางการเงินและกลไกด้านอุปสงค์ (Incentive & Demand/Market Pull)

๒.๒) เสริมแนวทางการสนับสนุน ความร่วมมือ และการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Capability, Network & Infrastructure)

๒.๓) ซ่อมแนวทางการใช้ประโยชน์จากการวิจัยและขยายผลในเชิงพาณิชย์ (Translation & Commercialization)

๒.๔) เสริมโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ (NQI) ให้เป็นรูปธรรมและเชื่อมโยงกับเป้าหมาย (Standard & Trust)

๒.๕) ซ่อมกลไกทรัพย์สินทางปัญญาและระเบียบกฎหมายเพื่อปกป้องและสนับสนุนการสร้างเทคโนโลยี (Intellectual property & Regulation)

๕. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal: SDGs)

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) เป็นแนวทางการพัฒนาที่มุ่งตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่กระทบต่อความสามารถของคนรุ่นอนาคตในการตอบสนองความต้องการของตนเอง ตามแนวคิดที่เสนอใน Brundtland Report (๑๙๘๗) ซึ่งกำหนดให้การพัฒนาที่ยั่งยืนตั้งอยู่บน ๓ มิติสำคัญ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ๑๙๓ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ได้ร่วมรับรอง วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ (๒๐๓๐ Agenda for Sustainable Development) เพื่อใช้เป็นกรอบการพัฒนาร่วมของโลก ภายใต้หลักการ “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” (Leave No One Behind) โดยกำหนด เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) จำนวน ๑๗ เป้าหมาย ๑๖๙ เป้าหมายย่อย และ ๒๕๑ ตัวชี้วัดสำหรับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของประเทศต่าง ๆ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสามารถจัดกลุ่มเป็น ๕ มิติ (๕Ps) ได้แก่

๑. People (การพัฒนาคน) มุ่งจัดความยากจน ความหิวโหย ลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. Planet (สิ่งแวดล้อม) มุ่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อความยั่งยืนของโลก
๓. Prosperity (เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง) ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ทั่วถึง ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิต
๔. Peace (สันติภาพ ความยุติธรรมและสถาบันที่เข้มแข็ง) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข ยุติธรรม และมีธรรมาภิบาล
๕. Partnership (ความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา) ส่งเสริมความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap)

คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ได้เห็นชอบแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap) เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อใช้เป็นกรอบบูรณาการการดำเนินงานของทุกภาคส่วน โดยกำหนดแนวทางสำคัญ ๖ ด้าน ได้แก่

- ๑) การสร้างการตระหนักรู้ สร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ SDGs ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการพัฒนา
- ๒) การเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาระดับประเทศ บูรณาการ SDGs กับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาทุกระดับ
- ๓) กลไกการขับเคลื่อน พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและภาควิชาการ เพื่อผลักดันการดำเนินงานสู่การปฏิบัติ
- ๔) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย จัดทำแผนงานและโครงการที่สอดคล้องกับ SDGs และยุทธศาสตร์ชาติ พร้อมขยายผลสู่ระดับพื้นที่ (SDG Localization)
- ๕) ภาติการพัฒนา ส่งเสริมความร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อบรรณทรัพยากรและองค์ความรู้ในการขับเคลื่อนการพัฒนา
- ๖) การติดตามและประเมินผล พัฒนาระบบฐานข้อมูลและตัวชี้วัดสำหรับติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ๑๗ เป้าหมาย รายละเอียดดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ ความยากจนเป็นอุปสรรคสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากส่งผลกระทบในระยะยาวต่อการพัฒนาทุนมนุษย์และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศซึ่งความยากจนไม่เพียงแต่หมายถึงความขัดสนทางด้านรายได้ในการดำรงชีพเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงวิถีชีวิตและความอยู่ดีมีสุขในทุกมิติตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์ จึงทำให้การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นวาระการพัฒนาหลักของหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย โดยการยุติความยากจนให้หมดสิ้นไปต้องดำเนินการให้ครอบคลุมอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะในประชากรกลุ่มเปราะบางที่มีความท้าทายในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการขั้นพื้นฐาน อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจและสังคม สัดส่วนประชากรยากจนมีความผันผวนตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากกลุ่มคนยากจนส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ในภาคเกษตรมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รุนแรง รวมทั้งยังมีความท้าทายจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อรายได้ของบุคคล โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบและแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมเปราะบาง อาทิ ภาคการท่องเที่ยวซึ่งเสี่ยงต่อการถูกเลิกจ้างหรือการลดชั่วโมงการทำงาน และอาจนำไปสู่การตกอยู่ในภาวะความยากจนได้

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน ความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน เนื่องจากการมีพัฒนาการทางร่างกายและสติปัญญาที่เหมาะสมตามวัยและการมีสุขภาพที่ดีจะช่วยสนับสนุนให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยอาหารที่บริโภคต้องมีความปลอดภัยและมีโภชนาการจำเป็นในระดับที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการเกิดภาวะทุพโภชนาการ โดยเฉพาะในกลุ่มคนยากจนและผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง อาทิ คนพิการ คนชราและทารก เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความท้าทายในการเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยและมีโภชนาการในปริมาณที่เพียงพอ นอกจากนี้ ภาคเกษตรที่เป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญมีบทบาทอย่างมากในการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร จึงควรสนับสนุนให้มีระบบเกษตรกรรมยั่งยืนที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตของเกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย ความปลอดภัยของผู้บริโภค การเพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร ความสมดุลของระบบนิเวศ ความมั่นคงของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติและความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร แม้ว่าภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินการส่งเสริมการเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยและมีโภชนาการอย่างเพียงพอในกลุ่มประชากรยากจนและเปราะบางมาอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังมีความท้าทายในส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านโภชนาการที่ถูกต้องเพื่อให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและเลือกบริโภคอาหารที่มีโภชนาการจำเป็นอย่างครบถ้วน ส่งผลให้ประชากรจำนวนมากยังมีภาวะทุพโภชนาการ โดยเฉพาะภาวะโภชนาการเกินซึ่งมีความชุกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในกลุ่มประชากรที่มีรายได้ปานกลางถึงสูง ทั้งนี้ ในด้านการสร้างระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืน พบว่าพื้นที่ในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนของไทยยังมีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับพื้นที่การเกษตรทั้งหมดในประเทศ อีกทั้งการเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรยังต่ำกว่าระดับศักยภาพ โดยมีสาเหตุหลักจากข้อจำกัดในด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีการผลิตตลอดจนข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อการวางแผนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังขาดเครื่องมือที่จำเป็นต่อการกำกับและติดตามสถานการณ์ในตลาดสินค้าเกษตร ทำให้การจัดการความเสี่ยงด้านราคาซึ่งส่งผลกระทบต่อเกษตรกรจำนวนมากยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคน
ในทุกช่วงวัย การส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีสำหรับคนทุกช่วงวัยมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน โดยต้องดำเนินการอย่างจริงจังในทุกระดับทั้งในระดับบุคคล ชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาคและประเทศผ่านการประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพและการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อความเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างถูกต้อง การกระจายบุคลากรด้านสาธารณสุขที่เพียงพอและครอบคลุม การสร้างระบบการบริการสุขภาพที่ทันสมัยเข้าถึงได้และมีคุณภาพ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการรับมือภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ซึ่งเกิดจากโรคติดต่อและไม่ติดต่อ โรคอุบัติใหม่ อุบัติเหตุและสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าการขับเคลื่อนเพื่อยุติปัญหาโรคเอดส์ โรคไข้มาลาเรีย วัณโรคและโรคเขตร้อนที่สำคัญต่างๆ มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องผ่านความร่วมมือกับหลายภาคส่วน แต่ยังคงมีความท้าทายที่สำคัญ คือ การเพิ่มอัตราการเข้าถึงบริการกลุ่มเสี่ยงที่มีการติดเชื่อตั้งแต่ระยะเริ่มแรก เพื่อให้ได้รับการการรักษาที่ได้มาตรฐานและต่อเนื่องและป้องกันมิให้มีการแพร่กระจายเชื้อไปสู่กลุ่มอื่นๆ ในสังคมรวมถึงป้องกันความเสี่ยงการดื้อยาของเชื้อที่จะทำให้การรักษายากขึ้นและต้องใช้งบประมาณอีกจำนวนมาก นอกจากนี้ การดำเนินการดังกล่าวยังขาดฐานข้อมูลที่บูรณาการเพื่อใช้ในการติดตามสถานการณ์และผลลัพธ์การให้บริการกลุ่มเป้าหมาย อันส่งผลให้ความครอบคลุมของการดำเนินการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องลดลง

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาเป็นฟันเฟืองที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึงจะช่วยยกระดับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจปิดช่องว่างทางสังคม สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๔ มุ่งเน้นสร้างหลักประกันว่าเด็กทั้งชายและหญิงสามารถเข้าถึงการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาโดยไม่ค่าใช้จ่ายเยาวชนและผู้ใหญ่สามารถเข้าถึงการฝึกอบรมทักษะอาชีพในราคาที่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกัน ขจัดความไม่เสมอภาคทางเพศและความเหลื่อมล้ำตลอดจนบรรลุการเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพอย่างถ้วนหน้า ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ทำให้ประเทศไทยต้องปรับโครงสร้างงบประมาณเพื่อช่วยเหลือเยียวยาประชาชนในประเทศและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมอย่างเร่งด่วน ส่งผลให้กรอบวงเงินงบประมาณสำหรับ ODA ลดลงทำให้การให้ความช่วยเหลือประเทศที่พัฒนาน้อยกว่ามีข้อจำกัด นอกจากนั้น การเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูงทำให้มีข้อจำกัดในการได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วซึ่งมีสถานะเป็นผู้ให้ทำให้เสียเปรียบทางการแข่งขันเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ที่มีสถานะเป็นผู้รับและได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยตรงโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๕ มุ่งดำเนินการเพื่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน โดยกำหนดให้ทุกประเทศต้องยุติการกระทำที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้หญิง การใช้ความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจและการล่วงละเมิดทางเพศ ส่งเสริมการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเพศหญิงให้มีสิทธิในการเลือกคู่ครองตามวัยที่เหมาะสม รวมทั้งมีสิทธิที่จะพัฒนาศักยภาพตนเองและเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการมีบทบาททางการเมืองและการทำงานของเพศหญิงอย่างเท่าเทียมแม้ว่าการออกระเบียบเพื่อป้องกันการสมรสในวัยเด็กจะเป็นเครื่องมือหนึ่งในการแก้ไขปัญหาการสมรสก่อนวัยอันควร แต่ในทางปฏิบัตินั้นยังจำเป็นต้องคำนึงถึงความละเอียดอ่อนทางวัฒนธรรมและศาสนา รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีและความเชื่อที่สะสมมาช้านานในแต่ละสังคม นอกจากนี้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ยังได้ส่งผลให้เกิดความเครียดสะสมมากขึ้นในสังคม อันเป็นเหตุให้การใช้ความรุนแรงในครอบครัวมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อกลุ่มเด็กและสตรีซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน น้ำเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยการส่งเสริมการเข้าถึงบริการด้านน้ำและการสุขาภิบาล รวมทั้งการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนเป็นหนึ่งในวาระการพัฒนาคสำคัญทั้งในระดับประเทศและระดับโลก ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงน้ำสะอาดและสุขาภิบาลที่ดี จึงต้องผลักดันให้เกิดการบริหารจัดการน้ำอย่างมีคุณภาพทั่วถึงและยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมการเข้าถึงน้ำอุปโภคบริโภคเพียงพอและได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพน้ำและการบำบัดน้ำเสียอย่างเป็นระบบเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการการปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ ตลอดจนการขยายความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและเพิ่มการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แม้ว่าประชาชนจะสามารถเข้าถึงแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคได้ในอัตราสูง แต่การควบคุมคุณภาพน้ำให้ได้มาตรฐานยังจำกัดอยู่ในพื้นที่ที่มีระบบประปาเท่านั้นโดยแหล่งน้ำที่ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลใช้อุปโภคบริโภคยังไม่ได้รับการปรับปรุงคุณภาพให้เหมาะสมอย่างทั่วถึงขณะที่การเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายตัวของชุมชนเมือง ส่งผลให้มีความต้องการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้นนำไปสู่การใช้ทรัพยากรน้ำเกินศักยภาพและการปล่อยน้ำเสียที่ไม่ได้ผ่านการบำบัดอย่างเหมาะสมลงสู่แหล่งน้ำโดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากภาคเกษตรที่ส่วนมากยังทำในพื้นที่เปิดและเชื่อมต่อกับแหล่งน้ำโดยตรงทำให้ของเสียและสารเคมีปนเปื้อนสู่แหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้หน่วยงานในระดับพื้นที่ยังมีศักยภาพจำกัด โดยเฉพาะการจัดเก็บข้อมูลและการใช้เทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน พลังงานเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์และการดำเนินกิจกรรมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งความต้องการใช้พลังงานมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามการพึ่งพาแหล่งพลังงานที่ใช้แล้วหมดไปหรือพลังงานจากฟอสซิลที่สามารถจัดหาได้อย่างสะดวกและง่ายต่อใช้งานในหลายกิจกรรม ส่งผลให้ภาคพลังงานมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุดและเป็นปัจจัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วยเหตุนี้ พลังงานสะอาดโดยเฉพาะพลังงานหมุนเวียนจึงเป็นทางเลือกในการยกระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการพลังงานไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและหาซื้อพลังงานหมุนเวียนได้ง่ายขึ้นสามารถยกระดับคุณภาพชีวิต รวมทั้งตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในภาคพลังงาน การเพิ่มบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลและการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคแห่งการขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้า สถานการณ์พลังงานในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์และลม ทั้งในด้านการกักเก็บพลังงานและการเพิ่มเสถียรภาพของระบบไฟฟ้าส่งผลให้การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนสามารถแข่งขันได้กับเชื้อเพลิงฟอสซิล อีกทั้งเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโลกมีแนวโน้มที่จะทวีความเข้มข้นขึ้น จึงเป็นความท้าทายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและกำกับดูแลด้านพลังงานของประเทศในการปรับทิศทางของนโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของภาคพลังงานโดยเฉพาะการปรับปรุงแผนการผลิตไฟฟ้าของประเทศในระยะยาวที่ยังให้ความสำคัญกับพลังงานจากฟอสซิลเป็นหลักและการปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันของกิจการไฟฟ้าและการผลิตไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียน อาทิ การขอใบอนุญาตผลิตไฟฟ้า นอกจากนี้ ยังขาดทิศทางที่ชัดเจนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าในอนาคต

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนด้วยการยกระดับผลิตภาพแรงงาน เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมสร้างงานที่มีคุณค่าและจัดแรงงาน ผิดกฎหมายซึ่งจะนำไปสู่การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคนภายใน ปี ๒๕๗๓ เศรษฐกิจไทยชะลอตัวจากการพึ่งพาการส่งออก แต่ผลิตภาพแรงงานยังสูงกว่าเป้าหมายและความเหลื่อมล้ำลดลง SMEs มีบทบาทเพิ่มขึ้น แม้เผชิญความผันผวนขณะเดียวกันโควิด - ๑๙ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาค การท่องเที่ยวและบริการ ทำให้อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นและสร้างความท้าทายในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเศรษฐกิจไทยชะลอตัวจากการพึ่งพาการส่งออกและเศรษฐกิจโลกกำลังแรงงานลดลงการลงทุนไม่เพียงพอ และปรับโครงสร้างการผลิตล่าช้าฐานแรงงานนอกระบบจำนวนมาก ทำให้การคุ้มครองทางสังคมไม่ทั่วถึงแม้มี ความพยายามแก้ปัญหาการค้ำมนุษย์และแรงงานเด็ก แต่การบังคับใช้กฎหมายยังขาดการบูรณาการข้อเสนอแนะ ควรเร่งลงทุนในเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าในภาคเกษตรและอุตสาหกรรมสอดคล้องกับบริบทโลกและ การเปลี่ยนแปลงในประเทศเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาทักษะแรงงานผ่านการ up-skill และ re-skill พร้อมดูแลเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริม การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐานและนวัตกรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่ขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคม โครงสร้างพื้นฐานที่ดี เช่น การคมนาคม และขนส่งช่วยให้การเดินทางและการแลกเปลี่ยนสินค้าเป็นไปอย่างสะดวกนวัตกรรมใหม่ เช่น เทคโนโลยีประหยัด พลังงานและเทคโนโลยีดิจิทัล ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนการพัฒนาทั้งสองด้านต้องคำนึงถึง การกระจายโอกาส เพื่อให้ทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมความก้าวหน้าโครงสร้างพื้นฐาน ของไทย ด้านการคมนาคมและขนส่งสะท้อนจากการพัฒนาเครือข่ายถนนที่มีการขยายตัวและเพิ่มความหนาแน่น ของถนน นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีบทบาทในการช่วยเหลือด้านโครงสร้างพื้นฐานให้แก่ประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนของไทย มุ่งเน้นการปรับตัวสู่ยุคดิจิทัลผ่านศูนย์ Industrial Transformation Center (ITC) ส่งเสริมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเทคโนโลยีสะอาด และการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นผลสำเร็จที่สำคัญในการพัฒนา อุตสาหกรรมที่ยั่งยืนของประเทศ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมประเทศไทย ให้ความสำคัญกับการยกระดับศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมผ่านการลงทุนในวิจัยและพัฒนาบุคลากรวิจัย ของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแสดงถึงความก้าวหน้าในระบบนิเวศนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศปัญหาความเหลื่อมล้ำ ในประเทศไทย ประเทศไทยเผชิญปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ เช่น ด้านรายได้ ความมั่งคั่ง โอกาส ในการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ โครงสร้างพื้นฐานแหล่งเงินทุนและทรัพยากรที่จำเป็น รวมถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ ความเหลื่อมล้ำจึงกลายเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะในยุคที่เศรษฐกิจโลกเปลี่ยนแปลงรวดเร็วจาก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งผลให้เกิด ความไม่เสมอภาคระหว่างกลุ่มคนในสังคมมากขึ้นสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำในประเทศไทยในช่วงปี ๒๕๕๙- ๒๕๖๒ ความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำของรายได้ รายได้ต่อหัว ของกลุ่มประชากร ๔๐% ที่มีรายได้ต่ำสุดเพิ่มขึ้นทำให้ช่องว่างรายได้ลดลง อย่างไรก็ตาม ความเหลื่อมล้ำ ในการถือครองทรัพย์สินยังคงอยู่ในระดับสูง เนื่องจากยังไม่มีกระบวนการปรับระบบภาษีอย่างเบ็ดเสร็จเพื่อแก้ปัญหา นี้ภาครัฐได้ดำเนินโครงการและสวัสดิการสังคม เช่น เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เบี้ยผู้สูงอายุและ ผู้พิการ รวมถึงมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโรคโควิด - ๑๙ เพื่อเพิ่มโอกาสความเท่าเทียมในสังคม

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน การขยายตัวของเมืองกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยสหประชาชาติคาดการณ์ว่าภายในปี ๒๕๙๓ ประชากรที่อาศัยในเขตเมืองจะมีมากถึงร้อยละ ๖๘ ของประชากรโลก เมืองเป็นแหล่งสำคัญของการจ้างงานและมีระบบสาธารณสุข การคมนาคมและสวัสดิการสังคมที่รองรับ การพัฒนาเมืองที่มีคุณภาพ สภาพแวดล้อมดี ปลอดภัยและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจึงเป็นสิ่งสำคัญ การพัฒนาเมืองต้องคำนึงถึงกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีมีครรภ์และผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในเมืองได้อย่างมีคุณภาพและเข้าถึงบริการ พื้นฐานอย่างเท่าเทียมการพัฒนาเมืองให้เหมาะสมต่อการอยู่อาศัย มีความครอบคลุมและความปลอดภัยมีแนวโน้มที่ดีขึ้นการลดจำนวนครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยในชุมชนแออัดและลดอัตราความแออัดของประชาชนก็ดีขึ้น โดยจำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติลดลง การจัดการขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์และกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น การใช้ประโยชน์จากที่ดินในเมืองมีประสิทธิภาพดีขึ้น โดยอัตราการเติบโตของประชากรต่ำกว่าการใช้ที่ดินข้อจำกัดเรื่องการเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะยังคงเป็นปัญหา โดยประชากรในพื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญไม่สามารถเข้าถึงได้สะดวกมีเพียงกรุงเทพมหานครที่มีสัดส่วนประชากรเข้าถึงได้สูงกว่าพื้นที่อื่นๆ เมืองในพื้นที่ปริมณฑล เช่น นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรสาคร ยังมีสัดส่วนประชากรที่เข้าถึงได้ต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยสัดส่วนพื้นที่เปิดสาธารณะต่อพื้นที่เมืองยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะพื้นที่สีเขียวกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่สีเขียวในอัตราที่ต่ำและยังมีปัญหามลพิษทางอากาศจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕ ที่พบปริมาณสูงขึ้น [๑] การเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะโดยสะดวก หมายถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้สถานีรถไฟ รถไฟฟ้า และรถไฟฟ้าใต้ดิน ภายในระยะ ๕๐๐ เมตร และเรือภายในระยะ ๔๐๐ เมตร หรืออาศัยอยู่ใกล้สถานีรถไฟ รถไฟฟ้า และรถไฟฟ้าใต้ดิน ภายในระยะ ๕๐๐ เมตร

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน การขับเคลื่อนรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจที่คำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต ในภาคธุรกิจให้สอดคล้องกับธรรมชาติ การดำเนินงานต้องเกิดขึ้นอย่างบูรณาการ ระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม การลดการสูญเสียและขยะอาหาร การจัดการของเสียและสารเคมีอย่างถูกวิธี สนับสนุนหลักปฏิบัติ ๓Rs (ลดการใช้ ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่) การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อยกระดับการผลิต และการบริโภค รวมถึงการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด เพื่อความยั่งยืนในระยะยาวประเทศไทยได้จัดทำแผน ขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เพื่อใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสมดุล ภาคธุรกิจให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ทำรายงานความยั่งยืน ตามหลัก ESG การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว มีการลดการอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิล และเพิ่มการใช้พลังงานหมุนเวียน ภาครัฐยังส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และจัดทำบัญชีต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยมีปริมาณขยะอาหารสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ รายได้ปานกลางระดับสูง ทุกภาคส่วนควรเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ และของเสียอันตราย

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ คือ **ก๊าซเรือนกระจก** ซึ่งมีแหล่งกำเนิดหลักมาจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นองค์ประกอบสำคัญ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการแปรผันของฤดูกาล ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่แนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น และผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม รวมถึงกลุ่มองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องร่วมมือกันหาแนวทางเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการออกมาตรการที่แก้ไขปัญหาเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลก เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวและฟื้นตัวจากผลกระทบของการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และส่งเสริมการพัฒนาแบบคาร์บอนต่ำที่ไม่กระทบต่อระบบการผลิตอาหาร ให้สามารถฟื้นฟู เพื่อให้มีภูมิทัศน์ต้านทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาสมุทรและทะเลเป็นสิ่งสำคัญที่หล่อเลี้ยงทุกชีวิตบนโลก ไม่ว่าจะเป็นวัฏจักรฝน น้ำดื่ม ภูมิอากาศ รวมไปถึงแหล่งอาหารและกิจกรรมต่างๆ ของทุกสิ่งมีชีวิต ล้วนเกี่ยวข้องกับมหาสมุทรและทะเล โดยประเทศไทยมีพื้นที่ทะเลและชายฝั่งคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของอาณาเขตบนบก ทรัพยากรในทะเลเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกิจกรรมของมนุษย์ได้ส่งผลกระทบต่อมหาสมุทรและทะเล เช่น การทำประมงผิดกฎหมาย การทำประมงพื้นบ้าน การปล่อยมลพิษลงทะเล จนนำไปสู่ปัญหาที่ตามมา ได้แก่ มลพิษทางทะเล ปรากฏการณ์ทะเลกรด การกัดเซาะชายฝั่ง ปริมาณสัตว์ทะเลลดลง จากการตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว ประเทศไทยจึงส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทรายหยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นฟูสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การขยายตัวของความเป็นเมืองและการพัฒนาเศรษฐกิจ ในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ การใช้สารเคมีเกินขนาดในภาคการเกษตร การผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษและก๊าซเรือนกระจก การรุกรานพื้นที่ป่าไม้ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ผสมกับพฤติกรรมการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยของมนุษย์ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ส่งผลทำให้สิ่งมีชีวิตต้องสูญพันธุ์ สูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัย จนนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์จึงมีความพยายามทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และระบบนิเวศบนบก รวมถึงปกป้องคุ้มครองพันธุ์พืชและสัตว์ไม่ให้สูญพันธุ์จากการถูกลักลอบค้าของมนุษย์ และการถูกรุกรานจากชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ตลอดจนส่งเสริมให้มีการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน เท่าเทียม และเป็นธรรม

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบัน ที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ สังคมที่สงบสุขจำเป็นต้องมีความมั่นคง มีสันติภาพ ประชาชนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้หลักสิทธิมนุษยชน และมีระบบการปกครองบนพื้นฐานของหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ มุ่งเน้นขจัดความขัดแย้ง การข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ำฉ้อโกง การใช้ความรุนแรง และการทรมานทุกรูปแบบ เพื่อสร้างหลักประกันว่าประชาชนทุกคนจะมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย และสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม มีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุมและมีส่วนร่วมในทุกระดับ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงสถาบันให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความแข็งแกร่งให้แก่กลไกการดำเนินงาน และฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๑๗ มุ่งยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก โดยเฉพาะความร่วมมือหลายภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ผ่านการระดมทุนที่เป็นตัวเงิน เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ตามความต้องการจนสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ภายในปี ๒๕๗๓

๖. แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “เมืองท่องเที่ยวหลากหลาย มาตรฐานสากล ควบคู่การเกษตรอัจฉริยะ และเกษตรมูลค่าสูง สู่อุตสาหกรรมคุณภาพ”

๒. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสู่สากล
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) และเกษตรมูลค่าสูง
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของ SMEs วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการชุมชน และผู้ประกอบการอุตสาหกรรม BCG
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาสังคมในทุกมิติเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีแบบองค์รวม
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติต่างๆ อย่างเป็นระบบ มุ่งสู่เมืองคาร์บอนต่ำ

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- (๓.๑) รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ภายใน ๕ ปี
- (๓.๒) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมระดับโลกที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GSTC ไม่น้อยกว่า ๑ แห่ง
- (๓.๓) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด สาขาภาคเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
- (๓.๔) จำนวน Smart Farmer และ Young Smart Farmer เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ราย ภายใน ๕ ปี
- (๓.๕) ดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ อยู่ในลำดับ ๑ - ๑๐ ของประเทศ
- (๓.๖) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินของแม่น้ำตาปีตอนล่างและแม่น้ำพุมดวง มีค่าคะแนนคุณภาพน้ำ (WQI) อยู่ในเกณฑ์ดีขึ้น (ระดับ ๗๑ - ๙๐ คะแนน)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานสู่สากล

- เป้าประสงค์** (๑) แหล่งท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว
(๒) ผู้ประกอบการ บุคลากร บุคลากรภาครัฐ ได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบการท่องเที่ยว

- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย** (๑.๑) แหล่งท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวทุกแห่ง ได้รับการปรับปรุงและผ่านมาตรฐานที่กำหนด ไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง
(๑.๒) แหล่งท่องเที่ยวผ่านเกณฑ์มาตรฐานสีเขียว (Green Tourism) ระดับประเทศ/โลก ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
(๑.๓) ผู้ประกอบการ บุคลากร บุคลากรภาครัฐ ได้รับการพัฒนา Digital literacy ทักษะการประกอบการ ทักษะการบริการ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการการประกอบการ และการให้บริการไม่น้อยกว่า ๕๐๐ รายต่อปี

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๑. ปรับปรุงสภาพแหล่งท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	<u>แผนงานย่อยที่ ๑</u> การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และ ระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว <u>แผนงานย่อยที่ ๒</u> การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวยั่งยืนตามมาตรฐาน อาทิต์ GSTC					
๒. การยกระดับมาตรฐานความปลอดภัย ในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ	<u>แผนงานย่อยที่ ๓</u> การพัฒนาระบบนิเวศ สนับสนุนการท่องเที่ยว แบบครบวงจร (อุตสาหกรรม โลจิสติกส์ และ ความปลอดภัยด้านสุขภาพ) <u>แผนงานย่อยที่ ๔</u> การพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวและระบบ ความปลอดภัยอัจฉริยะด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล					

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๓. ยกกระดับ Soft Power , เทศกาลและอัตลักษณ์ท้องถิ่น ให้เป็น world – class event	<u>แผนงานย่อยที่ ๕</u> การยกระดับแหล่งท่องเที่ยว และเทศกาล อัตลักษณ์ถิ่นสู่จุดหมายปลายทางระดับโลก <u>แผนงานย่อยที่ ๖</u> การส่งเสริมอุตสาหกรรม MICE CITY <u>แผนงานย่อยที่ ๗</u> ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบ integrated marketing เพื่อสร้างความรับรู้ระดับประเทศ และนานาชาติ					
๔. พัฒนาทักษะด้าน Digital literacy ให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	<u>แผนงานย่อยที่ ๘</u> การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว อาทิ ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน ภาครัฐ ภาคประชาสังคม					
๕. พัฒนาทักษะแรงงานสมรรถนะสูง (เช่น เชฟ, สปา), ภาษาต่างประเทศ ยุคใหม่ เช่น รัสเซีย จีน ฝรั่งเศส)	<u>แผนงานย่อยที่ ๙</u> การพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยวสมรรถนะสูง และการตลาดเชิงรุก เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมแนวใหม่ <u>แผนงานย่อยที่ ๑๐</u> การทำการตลาดเชิงรุกด้วย Immersive Technology					

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) และเกษตรมูลค่าสูง

เป้าประสงค์

- (๑) เกษตรกรรุ่นใหม่มีทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี (Smart และ Smart Farmer)
 (๒) ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของจังหวัดผ่านเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ/ระดับโลกที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค และสร้างมูลค่าเพิ่ม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑.๑) จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ที่ได้รับการยกระดับเป็น Smart Farmer ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ราย ภายใน ๕ ปี
 (๑.๒) ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์การเกษตรหลักของจังหวัด ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับโลกที่เกี่ยวข้อง เช่น (GAP/RSPO/EUDR/IUU) อย่างน้อย ๕ ผลิตภัณฑ์
 (๑.๓) มีสินค้าเกษตรแปรรูปขึ้นสูง มากขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ ผลิตภัณฑ์ ใน ๕ ปี

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๑. ส่งเสริมประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) ตลอดห่วงโซ่อุปทานในการทำการเกษตร	<u>แผนงานย่อยที่ ๑</u> การประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และเทคโนโลยี ในการทำการเกษตรตลอดห่วง supply chain เพื่อการเปลี่ยนผ่านการทำเกษตรสู่ เกษตรอัจฉริยะ <u>แผนงานย่อยที่ ๒</u> การพัฒนานวัตกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีต้นทุนต่ำ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคและโอกาสในการเข้าถึง ของเกษตรกรอย่างครอบคลุม (Inclusive Innovation) <u>แผนงานย่อยที่ ๓</u> การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและกลไกการบริหาร จัดการการตลาดตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อความยั่งยืน ของภาคเกษตร					

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๒. ส่งเสริมการผลิตปาล์มน้ำมัน และ ยางพารา คุณภาพและมาตรฐานยั่งยืน สากล (RSPO EUDR)	<u>แผนงานย่อยที่ ๔</u> สร้างและปรับปรุงฐานข้อมูลการเกษตรของจังหวัด (Agri-Big Data) เพื่อการพัฒนาและการบริหาร จัดการ <u>แผนงานย่อยที่ ๕</u> สร้างเครือข่ายสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสานนวัตกรรม <u>แผนงานย่อยที่ ๖</u> การยกระดับเกษตรกรรมยั่งยืนและพัฒนาสินค้า เกษตรหลัก <u>แผนงานย่อยที่ ๗</u> การยกระดับ Smart Farmer และผู้ประกอบการ เกษตร (Startup/SMEs) ผสานการสร้างควม เข้มแข็งให้องค์กร กลุ่มเกษตรกร					
๓. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตร สู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่น ผลิตภัณฑ์เวช สำอางค์ เครื่องสำอางค์ Future food & Function Food	<u>แผนงานย่อยที่ ๘</u> การยกระดับสินค้าอัตลักษณ์ประจำถิ่น (GI) สู่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ (High-Value Bio-based & Premium Processing)					

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของ SMEs วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการชุมชน และผู้ประกอบการอุตสาหกรรม BCG

เป้าประสงค์ (๑) ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ และทักษะในการบริหารธุรกิจและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (๑.๑) จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/SMEs ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕ รายใน ๕ ปี

(๑.๒) มีผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูงจากผลผลิตทางการเกษตร ไม่น้อยกว่า ๕ รายการใน ๕ ปี

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๑. ประยุกต์ใช้ Digital Technology และ AI ยกระดับ SMEs และวิสาหกิจชุมชนสู่ Smart Industry						
๒. พัฒนาผู้ประกอบการ และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลผลิตทางการเกษตรมูลค่าสูงเพิ่มมากขึ้น						
๓. นำวิทยาศาสตร์ นวัตกรรม และเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้แปรรูปขั้นสูง (เวชสำอางค์, พลาสติกชีวภาพ, Future Food)						

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาลังคมในทุกมิติเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีแบบองค์รวม

เป้าประสงค์

- (๑) โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมได้รับการยกระดับเป็น Smart infrastructure โดยมีโครงข่ายคมนาคมขนส่งแบบไร้รอยต่อ และมีระบบสาธารณูปโภค เครือข่ายสื่อสารครอบคลุมพื้นที่หลักของจังหวัดเพื่อรองรับเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
- (๒) ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาระหว่างพื้นที่เมือง พื้นที่รอบนอก และเกาะลัดลง
- (๓) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่สังคมเป็นสุข
- (๔) ประชาชนมีอัตราการเจ็บป่วยลดลง และสามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลและระบบสาธารณสุขอื่นอย่างเท่าเทียมในทุกพื้นที่
- (๕) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- (๑.๑) โครงข่ายคมนาคมขนส่งทั้งทางบก เรือ-ราง-อากาศ ได้รับการพัฒนา และสามารถเดินทางเชื่อมโยงกันได้อย่างไร้รอยต่อ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ เส้นทาง ภายใน ๕ ปี
- (๑.๒) คะแนน O-NET ของนักเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี
- (๑.๓) สัดส่วนเด็กออกนอกกระบบลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
- (๑.๔) อัตราความผิดปกติเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๑. พัฒนาการเชื่อมโยงระบบขนส่ง หลากหลาย (รถ-เรือ-ราง-อากาศ) และ ท่าเรือที่ได้มาตรฐาน และมีการวางระบบ บริหารจัดการให้สามารถเดินทางเชื่อมโยง ได้แบบไร้รอยต่อ	<u>แผนงานย่อยที่ ๑</u> ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานคมนาคม สู่การคมนาคม ไร้รอยต่อ (รถ เรือ ราง เครื่องบิน) และ ได้มาตรฐานสากล					

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๒. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัย โดยการสร้างองค์ความรู้ และทักษะที่ เหมาะสมของแต่ละช่วงวัย เช่น การ ประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และการรู้เท่า ทันเทคโนโลยี และสื่อ Social	<u>แผนงานย่อยที่ ๒</u> การประยุกต์ใช้ Digital technology ทางแพทย์ เช่น Telemedicine & Smart Health) <u>แผนงานย่อยที่ ๓</u> จัดกิจกรรมและพื้นที่สร้างสรรค์เพื่อลดความขัดแย้ง ทางความคิดระหว่างช่วงวัย โดยใช้ระบบ Sharing Economy ในการดึงศักยภาพผู้สูงอายุมาแบ่งปัน สู่คนรุ่นใหม่ <u>แผนงานย่อยที่ ๔</u> สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็ก เยาวชน เพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิตแบบองค์รวม <u>แผนงานย่อยที่ ๕</u> พัฒนาองค์ความรู้ทางกฎหมาย เช่น สิทธิ สวัสดิการสังคม					
๓. การยกระดับแรงงานด้วยหลักสูตร Upskill Reskill Newskill ที่สอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงาน และ ความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน และในอนาคต	<u>แผนงานย่อยที่ ๖</u> ยกระดับทักษะแรงงาน ผลิตภัณ์แรงงาน เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน					

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๔. การขับเคลื่อนการพัฒนาสถานศึกษา ทุกระดับในพื้นที่ให้ได้มาตรฐาน	<u>แผนงานย่อยที่ ๗</u> การปรับการศึกษาทั้งรูปแบบ การเรียนในระบบ และนอกระบบ (Credit bank Upskill/Reskill) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันและอนาคต					
๕. ยกระดับบริการสาธารณสุขและสถาน บริการสาธารณสุขทุกระดับในพื้นที่ให้ได้ มาตรฐานการบริการ และมาตรฐานสถาน ประกอบการ	<u>แผนงานย่อยที่ ๘</u> การพัฒนาระบบสวัสดิการดิจิทัลเพื่อความเท่าเทียม และกระจายสวัสดิการอย่างแม่นยำ ตรงกับ กลุ่มเป้าหมาย					
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความ ปลอดภัยและสร้างความมั่นคงในชีวิตและ ทรัพย์สิน เช่น การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม	<u>แผนงานย่อยที่ ๙</u> การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ และเมืองรองน่าอยู่					

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติต่างๆ อย่างเป็นระบบ มุ่งสู่เมืองคาร์บอนต่ำ

เป้าประสงค์ : (๑) มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มุ่งสู่เมืองคาร์บอนต่ำ

(๒) ชุมชนมีความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติสำคัญ ได้แก่ น้ำท่วม น้ำแล้ง พายุ ดินโคลนถล่มและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (๑.๑) จำนวนพื้นที่ป่าไม้มากขึ้นร้อยละ ๓ ใน ๕ ปี

(๑.๒) ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอย (เฉพาะพื้นที่เกาะ) ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

(๑.๓) จำนวนชุมชนพื้นที่เสี่ยงภัยที่มีความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติเพิ่มขึ้น ๕ ชุมชนต่อปี

แนวทางการพัฒนา	แผนงานย่อย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕) ช่วงที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับปรับปรุง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑	โครงการสำคัญ	แหล่งงบประมาณ (ล้านบาท)			
			จังหวัด	กระทรวง/ กรม	อปท.	เอกชน
๑. อนุรักษ์ ป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน อ่าวบ้านดอน และทรัพยากรทางทะเล เพื่อเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการอนุรักษ์ จากรายได้ของคาร์บอนเครดิต						
๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) แปรรูปขยะมูลฝอย เป็นพลังงานไฟฟ้าบนพื้นที่เกาะ	<u>แผนงานย่อยที่ ๑</u> ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด และระบบนิเวศ EV					
๓. พัฒนาระบบเตือนภัยล่วงหน้าอัจฉริยะ ในพื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม หลุมยุบ และแนวรอยเลื่อนคลองมะรุ่ย	<u>แผนงานย่อยที่ ๒</u> การบริหารจัดการน้ำ และการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ					

๗. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑) เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

“การท่องเที่ยวและการเกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจการค้าการลงทุน ทรัพยากรสมดุล สู้สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน”

๒.) ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด :

๑. ยกระดับการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชน สู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
๒. ยกระดับการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง
๓. ยกระดับอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ รองรับ การเติบโตของกลุ่มจังหวัด

๕. พัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

รายละเอียด ดังนี้

๑. ยกระดับการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชน สู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาและยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยว โดยพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม พร้อมยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานระดับภูมิภาคและระดับประเทศส่งเสริมการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ เช่น เกษตร สุขภาพ วัฒนธรรม และ MICE

๒. การพัฒนาเส้นทางและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว โดยพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว (Tourism Route) เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหลัก-รอง ทั้งทางทะเลและพื้นที่ตอนใน (Thailand Riviera) เพื่อสนับสนุนการเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวได้ตลอด ทั้งปี (๓๖๕ วัน) เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด ภูมิภาค สนับสนุนการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวแบบไร้รอยต่อทั้งการคมนาคม ขนส่ง และ ระบบดิจิทัล (Seamless Connectivity)

๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้าน คมนาคม ดิจิทัล และสาธารณูปโภคในแหล่งท่องเที่ยวส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกตามหลัก Universal Design สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการและพัฒนาระบบความปลอดภัยและระบบเตือนภัยในแหล่งท่องเที่ยว

๔. การพัฒนาการตลาดและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการตลาดเชิงรุก (Integrated Marketing) ทั้งออนไลน์และออฟไลน์พัฒนา Brand และภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดยกระดับ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม ร้านอาหาร และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๕. การยกระดับการบริหารจัดการและศักยภาพบุคลากร โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการ การท่องเที่ยวแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการด้าน การท่องเที่ยวและ วัฒนธรรม ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสาธารณสุข พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

๒. ยกระดับการเกษตรสู่เกษตรอัจฉริยะมูลค่าสูง

๑. การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร โดยส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืชและสัตว์เศรษฐกิจที่ให้ผลผลิตสูง มีความต้านทานต่อโรคและสภาพแวดล้อม ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ (Smart Farming) ร่วมกับการใช้ AI และ Big Data เพื่อวิเคราะห์และวางแผน เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่และลดต้นทุนสนับสนุนการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสม (ปุ๋ย น้ำ สารชีวภัณฑ์) บนฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ (Area-based)

๒. การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าสู่ระบบมาตรฐาน เช่น GAP, Organic, GMP, GI, EUDR, RSPO ตลอดจนสนับสนุนการรับรองมาตรฐานโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ

๓. การเพิ่มมูลค่าผลผลิตผ่านการแปรรูป โดยส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรในระดับชุมชน พัฒนาความรู้ด้านบรรจุภัณฑ์และนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) สนับสนุนการเชื่อมโยงกับภาคเอกชนและตลาด เพื่อยกระดับสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูง

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรและลดความเสี่ยง โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพส่งเสริมการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) เพื่อลดต้นทุนและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาระบบเตือนภัยและบริหารความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางการเกษตร

๕. การปรับโครงสร้างการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่โดยส่งเสริมการปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ให้เหมาะสมกับศักยภาพเชิงพื้นที่ (Zoning) สนับสนุนการปรับเปลี่ยนชนิดสินค้าเกษตรไปสู่สินค้าที่มีมูลค่าสูงและมีตลาดรองรับพัฒนาระบบข้อมูลตลาดเพื่อใช้ในการตัดสินใจของเกษตรกร

๖. การส่งเสริมระบบเกษตรผสมผสานและยั่งยืน โดยส่งเสริมอารยเกษตร รูปแบบเกษตรผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงด้านรายได้ สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาเครือข่ายเกษตรกรต้นแบบและการสร้างศูนย์เรียนรู้ในพื้นที่

๗. การพัฒนาระบบการตลาดและโลจิสติกส์ โดยพัฒนาช่องทางการตลาดทั้งออนไลน์และออฟไลน์ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร (Cluster) เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า

๓. ยกระดับอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

๑. การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ (SME/Startup) โดยส่งเสริมการพัฒนา SME และ Startup ผ่านองค์ความรู้ด้านธุรกิจ เทคโนโลยีและการตลาด โดยสนับสนุนการสร้างโอกาสเริ่มต้นธุรกิจอย่างทั่วถึงและการเข้าถึงองค์ความรู้ แหล่งทุน และเทคโนโลยีตามความต้องการ ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ

๒. การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก โดยยกระดับวิสาหกิจชุมชนสู่ผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ควบคู่กับการเสริมบทบาทของท้องถิ่น ลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรค พัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการชุมชน ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเครือข่ายทางเศรษฐกิจในพื้นที่

๓. การพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG โดยการพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ มิติ ได้แก่ Bioeconomy : เศรษฐกิจชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาเพิ่มมูลค่าทรัพยากรชีวภาพและผลผลิตทางการเกษตร Circular Economy : เศรษฐกิจหมุนเวียน การออกแบบกระบวนการผลิตและใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด และ Green Economy : เศรษฐกิจสีเขียว การพัฒนาเศรษฐกิจที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยมลพิษ และลดภาวะโลกร้อนอย่างยั่งยืน

๔. การพัฒนาระบบการค้า การตลาด และโลจิสติกส์ โดยพัฒนาช่องทางตลาดทั้งออนไลน์และออฟไลน์พร้อมยกระดับกลไกตลาดและสนับสนุนบทบาทภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมมากขึ้น ส่งเสริม Market Place ระดับกลุ่มจังหวัดพัฒนาเครือข่าย โลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า

๕. การพัฒนาเขตเศรษฐกิจและการลงทุนโดยการขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการลงทุน

๖. การพัฒนากำลังคนและทักษะอนาคต โดยส่งเสริมการศึกษาอาชีวะ และการพัฒนาทักษะแรงงานพัฒนาทักษะ Digital และทักษะอุตสาหกรรมใหม่เชื่อมโยงภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม

๗. การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ (Zoning)

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพ รองรับการค้าเติบโตของกลุ่มจังหวัด

๑. การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมแบบบูรณาการ โดยพัฒนาโครงข่ายถนน ราง น้ำและอากาศ ให้เชื่อมโยงกันสนับสนุนการพัฒนาโครงการรถไฟและท่าเรือพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อรองรับเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลโดยการขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงครอบคลุมทุกพื้นที่ ส่งเสริมสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานอัจฉริยะ Smart Infrastructure

๓. การพัฒนาโลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า โดยพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าและระบบคลังสินค้าเพิ่มประสิทธิภาพห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ลดต้นทุนโลจิสติกส์

๔. การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยพัฒนาไฟฟ้า น้ำประปา และระบบสื่อสารให้เพียงพอและมีเสถียรภาพ เพื่อรองรับความต้องการในอนาคต การเติบโตทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

๕. การส่งเสริมพลังงานทดแทนและความยั่งยืน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในชุมชนและภาคการผลิตพัฒนาระบบบริหารจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพสนับสนุนมาตรการลดการใช้พลังงาน

๕. พัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

๑. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาระบบจัดการขยะ น้ำเสีย และมลพิษอย่างครบวงจรส่งเสริมมาตรการลดของเสีย (Reduce-Reuse-Recycle) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชน

๒. การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติโดยฟื้นฟูป่า ป่าชายเลน และทรัพยากรทางทะเล แก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งและควบคุมการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

๓. การส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียวและลดก๊าซเรือนกระจก โดยสนับสนุนธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมุ่งสู่การสร้างชุมชนสีเขียว Green Community

๔. การพัฒนาระบบสาธารณสุขและสังคมผู้สูงอายุ โดยพัฒนาระบบบริการสุขภาพแบบครบวงจร ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสุขภาพ เช่น Telemedicineพัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบ

๕. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม โดยการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง ควบคู่กับการสร้างโอกาสและความมั่นคงทางสังคมอย่างทั่วถึง เสริมสร้างเครือข่ายชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมและภูมิคุ้มกันชุมชน

๖. การพัฒนาระบบบริหารจัดการและธรรมาภิบาล โดยการพัฒนากลไกการบริหารแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๗. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดอย่างครบวงจร

๘. การนำกระบวนการทางยุติธรรมมาใช้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการการบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ และการให้ประชาชนเข้าถึงความช่วยเหลือทางกฎหมายได้อย่างทั่วถึง

๘. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

๑) วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

“โครงสร้างพื้นฐานดี ท่องเที่ยวคุณภาพ เศรษฐกิจยั่งยืน สุขภาพชีวิตที่ดี”

๒) ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น :

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี

๓) การจัดทำจัดมุ่งหมายและกลยุทธ์ในการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ ถนนได้รับการพัฒนาให้ได้ตามมาตรฐานทางหลวงท้องถิ่น ๑.๒ การจราจรทางน้ำได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐานด้านต่าง ๆ ๑.๓ ระบบประปามีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน	๑. พัฒนา ก่อสร้าง และปรับปรุงถนนสายหลักและสายรองให้ได้มาตรฐาน ๒. พัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่างบนโครงข่ายถนนเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการสัญจร ๑. พัฒนาและบำรุงรักษาท่าเทียบเรือและโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำให้ได้มาตรฐาน ๒. พัฒนาระบบการจราจรทางน้ำให้สะดวก ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ๓. พัฒนาระบบระบายน้ำและทางน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ - พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ
๒ ด้านคุณภาพชีวิต	๒.๑ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพสูงขึ้น ๒.๒ การศึกษารูปแบบใหม่ ๆ ที่รองรับภาคเศรษฐกิจ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจและสร้างรายได้	- สนับสนุน และพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน ๑. พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒. พัฒนาและยกระดับหลักสูตรการพัฒนาทักษะและสมรรถนะเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน - ส่งเสริมการสร้างอาชีพและพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
	๒.๔ ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน ครอบคลุมการส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟู อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ๒.๕ ยกระดับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ๒.๖ เสริมสร้างสังคมปลอดภัยจากยาเสพติด ๒.๗ เสริมสร้างศักยภาพการบริหารจัดการสาธารณสุขแบบบูรณาการ ๒.๘ การดูแลสิทธิ สวัสดิการ	๑. ส่งเสริมสุขภาพและสร้างเสริมสุขภาวะของประชาชน ๒. ป้องกันและควบคุมโรคและภัยคุกคามด้านสุขภาพ ๓. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุข และการรักษาพยาบาลให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน ๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบฟื้นฟูสุขภาพ และการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง ๑. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ๒. จัดหาและประยุกต์ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านความปลอดภัย ๑. ป้องกันและเฝ้าระวังปัญหา ยาเสพติด ในชุมชน ๒. ส่งเสริมการบำบัด ฟื้นฟู และติดตามผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด ๑. พัฒนาแผนป้องกันและเผชิญเหตุสาธารณสุขอย่างเป็นระบบ ๒. จัดหาและพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓. ฟื้นฟูและเยียวยาผู้ประสบภัย ตลอดจนถึงพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัย ๑. พัฒนาและยกระดับระบบสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกช่วงวัยและกลุ่มเปราะบางอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ๒. ส่งเสริมความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสิทธิบริการภาครัฐ และสวัสดิการสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
	๒.๙ การกีฬา และนันทนาการ ๒.๑๐ การลงทุนในจังหวัดเพิ่มขึ้น	๑. ก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา/ลานกีฬา/สถานที่สำหรับให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและส่งเสริมสุขภาพที่ดี ๒. มีสถานที่สำหรับใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาและออกกำลังกายในพื้นที่ ๓. ส่งเสริม สนับสนุน และบูรณาการจัดทำโครงการ/กิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาและการออกกำลังกายให้กับประชาชนทุกกลุ่มวัย ๔. ส่งเสริมการเข้าถึงและการมีส่วนร่วมด้านการกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนทุกช่วงวัย ๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทุกช่วงวัยสู่ความเป็นเลิศ ๑. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ๒. ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และบริการที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด ๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดดิจิทัลและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)
๓. ด้านการท่องเที่ยว	๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ๓.๒ แหล่งท่องเที่ยวบนบกมีคุณภาพได้มาตรฐาน เชื่อมโยง และรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ	- พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว พร้อมยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานความปลอดภัย ๑. พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวบนบกให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
	๓.๓ การท่องเที่ยวมีความหลากหลายสอดคล้องกับศักยภาพและอัตลักษณ์ของพื้นที่ ๓.๔ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการ การบริการ และการประยุกต์ใช้ดิจิทัล	๑. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายตามศักยภาพพื้นที่ ๒. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและประชาชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวยุคใหม่ ๒. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว
๔. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.๑ การดำรงรักษาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม ๔.๒ การอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ๔.๓ อนุรักษ์ สืบสาน และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ๑. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็งและดำรงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ๒. สืบสานและต่อยอดนวัตกรรมงานประเพณีเด่น (ประเพณีชักพระ-ทอดผ้าป่า, มวยไทยไชยา) ผลักดันเป็น Soft Power สูระดับโลก ๑. พัฒนฐานข้อมูล (Big Data) ดิจิทัลด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่ ๒. ส่งเสริมและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นผ่านเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ท้องถิ่น
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๕.๑ ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกวิธี ๕.๒ มลพิษได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ	๑. ส่งเสริมมาตรการ ๓R และผลักดันเทคโนโลยีเตาเผาขยะแปลงเป็นพลังงานไฟฟ้าบนพื้นที่เกาะ (สมุย, พะงัน, เต่า) ๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ ๑. ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดอย่างเป็นระบบ ๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการป้องกันและจัดการมลพิษ

ประเด็นการพัฒนาที่	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น	กลยุทธ์ในการพัฒนา
	๕.๒ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๕.๓ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่สีเขียว ๕.๔ การอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	๑. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร ๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง และการกัดเซาะตลิ่งอย่างเป็นระบบ ๑. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างเหมาะสม ๒. ป้องกันและเฝ้าระวังไฟป่าและการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคีเครือข่ายในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่สีเขียว ๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเล และป่าชายเลนอย่างยั่งยืน ๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ๓. ป้องกันและลดปริมาณขยะและมลพิษทางทะเลและชายฝั่ง
๖. ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี	๖.๑ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี เพื่อการบริหารจัดการ ๖.๒ มีการนำระบบบริหารจัดการสมัยใหม่ มาใช้เพื่อการลดขั้นตอนการทำงาน ๖.๓ มีการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล ๖.๔ การจัดหารายได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	- พัฒนาแพลตฟอร์มบริการดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) สำหรับการอนุมัติ อนุญาต และรับเรื่องร้องเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน - พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางของจังหวัด (Big Data) เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบูรณาการข้อมูล และลดความซ้ำซ้อน - ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน ติดตาม และตรวจสอบการดำเนินงาน - พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้และบริหารทรัพย์สินของท้องถิ่นด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๙. การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาทั่วไป (Situation Analysis) ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประกอบกับการจัดทำกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนจากทุกภาคส่วนในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยสามารถประเมินผ่านกรอบ SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค) เพื่อสะท้อนภาพรวมในการขับเคลื่อนจากการมีส่วนร่วมของประชาชน/ผู้มีส่วนได้เสียในทุกภาคส่วน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๙.๑ การวิเคราะห์ SWOT ในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นกระบวนการสำคัญในการจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด โดยมุ่งวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาพื้นที่ ตลอดจนพิจารณาสภาพปัญหา ความต้องการและข้อเสนอของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับพื้นที่ ได้แก่ ประชาชน ชุมชน ภาคธุรกิจ ผู้ประกอบการ เกษตรกร กลุ่มอาชีพสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นฐานในการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องกับบริบท ศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน ระบบสาธารณูปโภค)

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ศูนย์กลางคมนาคมภาคใต้ตอนบน: เป็นจุดยุทธศาสตร์เชื่อมโยงทั้งทางบก (ทางหลวงหลักหมายเลข ๔๑), ทางราง (เส้นทางรถไฟสายใต้ผ่านทุกขบวน), ทางน้ำ (มีท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าขนาดใหญ่) และทางอากาศ

ความมั่นคงพลังงานระดับภูมิภาค: มีแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าสำคัญ ทั้งโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนรัชชประภา โรงไฟฟ้าพลังความร้อนสุราษฎร์ธานี และโครงข่ายโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนรวมกว่า ๔๗ แห่ง

ทุนระบบน้ำ: มีพื้นที่ชลประทานสร้างเสร็จแล้วสูงเป็นอันดับที่ ๗ ของภาคใต้

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

น้ำประปาและน้ำท่วมขังเมือง: ระบบประปาในบางพื้นที่กระแสไหลอ่อนหรือไม่สะอาด ขาดแคลนแหล่งกักเก็บน้ำดิบสำรอง และระบบท่อระบายน้ำในเขตเมืองขวางทางน้ำไหลตามธรรมชาติ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังสะสมเมื่อฝนตกหนัก

การเดินทางที่ขาดช่วง: เส้นทางคมนาคมขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) ยังไม่ไร้รอยต่อ คมนาคมสายรองเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวหรือชุมชนห่างไกลบางจุดยังขาด คับแคบ และไม่มีไฟส่องสว่างสาธารณะ

ความต้องการ: ต้องการโครงการก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำดิบหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ขุดลอกและปรับปรุงท่อระบายน้ำในเขตเมือง ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างโซลาร์เซลล์ตามจุดเสี่ยงและต้องการสะพานเชื่อมจากแผ่นดินใหญ่ไปยังเกาะสมุยเพื่ออำนวยความสะดวกอย่างยั่งยืน

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC): นโยบายรัฐบาลในการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมขนส่ง รถไฟทางคู่และการขยายทางหลวงพิเศษ ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่เมืองอัจฉริยะ (Smart City) ของกระทรวงมหาดไทย

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

กำแพงกฎหมายและความซับซ้อนของหน่วยงาน: กฎระเบียบและกฎหมายล้าสมัย ข้ำซ้อน ลำซ้ำ ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ และประชาชนบางส่วนไม่ยอมอุทิศที่ดินเพื่อการสาธารณประโยชน์หรือเวนคืนที่ดิน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ด้านคุณภาพชีวิต (การเกษตร / การศึกษา / การสาธารณสุข / สังคมและความปลอดภัย / สวัสดิการและการดำรงชีวิต / เศรษฐกิจ)

ด้านการเกษตร

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ฐานพืชเศรษฐกิจระดับประเทศ: สุราษฎร์ธานีเป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมันเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ และเป็นศูนย์กลางการผลิตยางพารา รวมถึงการเพาะเลี้ยงกุ้งและหอยทะเลรายใหญ่ของประเทศ โดยเฉพาะพื้นที่ "อ่าวบ้านดอน" ที่เป็นชะวากทะเลอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การอนุบาลสัตว์น้ำ

ความพร้อมของห่วงโซ่อุปทาน: มีโรงงานสกัดปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมต่อเนื่องป้อนภาคการส่งออกจำนวนมาก มีสถาบันการศึกษาและศูนย์วิจัยเฉพาะทาง เช่น ศูนย์บำรุงพันธุ์สัตว์

ความเด่นชัดของสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI): สินค้ามีอัตลักษณ์และชื่อเสียงสูง เช่น ไข่เค็มไชยา, เงาะโรงเรียน, หอยนางรม และปลาเม็ง

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

เกษตรกรต้นน้ำมูลค่าต่ำ: เกษตรกรส่วนใหญ่ยังเน้นการขายผลผลิตดิบ ขาดการแปรรูปขั้นสูง และพึ่งพาพืชเชิงเดี่ยวทำให้เปราะบางต่อราคากลางที่ผันผวน

ต้นทุนปุ๋ยและปัญหาที่ดิน: ประสบปัญหาปุ๋ยเคมี สารเคมี และอาหารสัตว์แพงขึ้น ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง และมีปัญหาที่ดินทำกินทับซ้อนกับเขตป่าไม้ (เช่น เขต คทช. ท่าชนะ) ทำให้เสียสิทธิการรับความช่วยเหลือจากรัฐ

โครงสร้างแรงงาน: สถาบันเกษตรกรยังไม่เข้มแข็ง และเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ขาดคนรุ่นใหม่สืบทอด

ความต้องการ: เกษตรกรต้องการแหล่งน้ำและระบบชลประทานที่ครอบคลุมพื้นที่เกษตรกรรม รวมถึงความรู้ด้านนวัตกรรมแปรรูปขั้นสูงให้ได้มาตรฐานสากล (อย., GMP, Export)

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

นโยบายเกษตรสมัยใหม่: การสนับสนุนการทำเกษตรแปลงใหญ่ นโยบายโซนนิ่ง และการใช้แผนที่เกษตรเชิงรุก (Agri-Map) รวมถึงกระแสความต้องการอาหารปลอดภัย (Food Safety) และการส่งเสริมกลุ่ม Young Smart Farmer เพื่อยกระดับสู่เกษตรกรยุคใหม่

ตลาดภูมิภาคอาเซียน: การรวมกลุ่มประเทศอาเซียนและกรอบความร่วมมือ IMT-GT เปิดโอกาสให้สินค้าเกษตรแปรรูปขยายตัวได้มากขึ้น

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

คู่แข่งขยายพื้นที่ปลูก: ประเทศในภูมิภาคอินโดจีนและจีน ขยายพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันจำนวนมาก กระทบต่อราคาและกลไกตลาดโลก

มาตรการกีดกันทางการค้ายุคใหม่: กฎระเบียบโลกที่เข้มงวดขึ้น เช่น มาตรฐานปาล์มยั่งยืน RSPO หรือกฎระเบียบสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่า (EUDR)

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: โรคระบาดพืช (เช่น โรครากขาวในยางพารา) และภัยแล้ง/น้ำท่วมฉับพลันจากปรากฏการณ์เอลนีโญและลานีญา

ด้านการศึกษา

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ความครอบคลุมของสถานศึกษา: มีสถาบันการศึกษาทุกระดับชั้นรวมกว่า ๖๖๖ แห่ง ทั่วทั้งจังหวัด มีมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยอาชีวศึกษาพร้อมสนับสนุนกำลังแรงงาน

นวัตกรรมการศึกษาเชิงรุก: เริ่มมีการขับเคลื่อนระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) และพื้นที่ นวัตกรรมการศึกษาเพื่อสร้างทางเลือกให้กับผู้เรียน

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาค่ำ: คะแนนผลสอบ O-NET ระดับ ม.๓ ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ โรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่เกาะประสบปัญหาครูไม่ครบชั้นเรียนและสอนไม่ตรงวิชาเอก

ครูภาระงานล้น-เด็กหลุดนอกระบบ: ครูมีภาระงานเอกสารและการประเมินนอกเหนือ จากการสอนมากเกินไป มีปัญหาเด็กกลุ่มยากจน/เปราะบางเสี่ยงหลุดออกจากระบบเนื่องจากค่าใช้จ่ายแฝง (เช่น ค่าเดินทาง ค่าเทคโนโลยีในการเรียน) หลักสูตรยังไม่ตอบโจทย์ตลาดแรงงานในอนาคต

ความต้องการ: ต้องการหลักสูตรการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจท้องถิ่นและการมีงานทำ สนับสนุนเครื่องคอมพิวเตอร์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงแก่โรงเรียนขนาดเล็ก และต้องการให้ปรับปรุง ระบบประเมินความรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงเพื่อคืนครูสู่ห้องเรียน

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

การศึกษابนฐานดิจิทัล: แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์และระบบรัฐบาลดิจิทัล (e-Service) ช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงความรู้ นโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี และการทำความร่วมมือ (MOU) แลกเปลี่ยน ทรัพยากรระหว่างสถาบัน

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

ความไม่แน่นอนเชิงนโยบาย: นโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาในระดับชาติปรับเปลี่ยน บ่อยครั้งตามรอบการเปลี่ยนรัฐบาล

ภัยแล้งยุคดิจิทัล: ปัญหายาเสพติด เด็กติดเกม และการใช้สื่อโซเชียลมีเดียที่ทำให้เด็กสมาธิสั้นลง รวมถึงความเสี่ยงต่อการถูกล่อลวงทางออนไลน์

ด้านสาธารณสุข

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ศูนย์กลางการแพทย์เฉพาะทาง: มีโรงพยาบาลศูนย์ขนาดใหญ่ (๘๐๐ เตียง) มีศูนย์ความเป็นเลิศ ทางการแพทย์เฉพาะทาง เช่น ศูนย์โรคหัวใจ หลอดเลือด และมะเร็ง

เครือข่ายระดับปฐมภูมิที่เข้มแข็ง: มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ครอบคลุม ทุกพื้นที่ และมีเครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่เข้มแข็งและเข้าใจบริบทชุมชน

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ความแออัดและสมองไหล: โรงพยาบาลรัฐมีความแออัดอย่างมาก ประชาชนต้องรอคิวนาน บุคลากรทางการแพทย์ (แพทย์ พยาบาลวิชาชีพ) เกิดภาวะสมองไหลออกจากระบบเนื่องจากภาระงานล้น ขาดแคลนแพทย์เฉพาะทางและทันตแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชนห่างไกล

ภาระงบประมาณประชากรแฝง: ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายการรักษาพยาบาลจากกลุ่มประชากรแฝง และแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีประกันสุขภาพ

ความต้องการ: ต้องการพัฒนาระบบการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) เพื่อให้บริการพื้นที่เกาะและพื้นที่ห่างไกล จัดหาครุภัณฑ์การแพทย์ที่ทันสมัยสู่ รพ.ชุมชน และยกระดับค่าตอบแทน/สวัสดิการของเจ้าหน้าที่พยาบาลและ อสม. ให้สอดคล้องกับภาระงานจริง

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

การยกระดับสู่ Medical & Wellness Hub: กระแสนิยมรักสุขภาพพระดับโลกและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Economy) เป็นโอกาสในการพัฒนาบริการทางการแพทย์ขั้นสูงเพื่อดึงดูดผู้ซื้อบริการที่มีกำลังจ่ายสูง นโยบายยกระดับหลักประกันสุขภาพและการตรวจเทคโนโลยีขั้นสูง (เช่น รหัสพันธุกรรม NGS)

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

ความลึกลับในการถ่ายโอนภารกิจ: ปัญหาด้านกฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติสวัสดิการบุคลากรที่ไม่สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์หลังการถ่ายโอนภารกิจ รพ.สต. มายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สังคมผู้สูงอายุและโรคเรื้อรัง: อัตราประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้อัตราผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) และผู้ป่วยภาวะพึ่งพิง (ติดบ้าน/ติดเตียง) เพิ่มขึ้นจนเป็นภาระทางระบบสาธารณสุขในระยะยาว

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: สภาวะอุทกภัย ดินถล่ม และน้ำทะเลหนุนสูงในพื้นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำตาปีตอนล่าง ส่งผลให้การระบายน้ำทำได้ล่าช้าและสร้างความเสียหายต่อระบบโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านสังคมและความปลอดภัย

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

เครือข่ายและทุนทางสังคมที่เข้มแข็ง: มีการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ผู้นำชุมชน อาสาสมัคร และภาคประชาชน รวมทั้งมีทุนทางสังคมและความสัมพันธ์ของชุมชนที่เอื้อต่อการช่วยเหลือเกื้อกูลและการมีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยและแก้ไขปัญหาสังคมในพื้นที่

ความพร้อมด้านการจัดการความปลอดภัยและภัยพิบัติ: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะ ดูแลประชาชนกลุ่มเปราะบาง และดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประกอบกับมีบุคลากร อาสาสมัคร และประสบการณ์ในการประสานงานและช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือภัยพิบัติ

ศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับความปลอดภัย: สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ระบบ CCTV ระบบสื่อสาร ระบบสารสนเทศ และระบบแจ้งเหตุ มาใช้ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และตอบสนองต่อเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยและภัยพิบัติ รวมทั้งสนับสนุนการบริหารจัดการและการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ความต้องการด้านความปลอดภัยและการป้องกันปัญหาสังคมเชิงรุก: ยกระดับความปลอดภัยในชุมชน แหล่งท่องเที่ยว สถานศึกษาและพื้นที่สาธารณะ โดยบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชนและภาคีเครือข่าย พัฒนาระบบเฝ้าระวังและแจ้งเหตุ เชื่อมโยงระบบ CCTV เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันอาชญากรรม ยาเสพติด อุบัติเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชน เพื่อสร้างความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

ระบบเฝ้าระวังและ CCTV ยังไม่ครอบคลุมและขาดการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน: พัฒนาระบบเฝ้าระวังและกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ให้ครอบคลุมพื้นที่เสี่ยงและพื้นที่สำคัญ พร้อมทั้งเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวัง แจ้งเหตุ ติดตามสถานการณ์ และตอบสนองต่อเหตุการณ์ด้านความปลอดภัยและภัยพิบัติได้อย่างรวดเร็วและเป็นระบบ

ต้องการระบบดูแลและคุ้มครองผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบางอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง: พัฒนาระบบดูแลและคุ้มครองผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบางอย่างเป็นระบบและทั่วถึง โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ชุมชน และภาคีเครือข่าย จัดทำฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย ส่งเสริมการเข้าถึงสวัสดิการและบริการสาธารณะ พัฒนาระบบดูแลต่อเนื่องในชุมชน และสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองและดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

เทคโนโลยีดิจิทัลและฐานข้อมูลเพื่อยกระดับความปลอดภัย: พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและฐานข้อมูลด้านความปลอดภัย เชื่อมโยง CCTV ระบบแจ้งเหตุ และข้อมูลพื้นที่เสี่ยงระหว่างหน่วยงาน เพื่อสนับสนุนการเฝ้าระวัง ป้องกัน แจ้งเตือน และตอบสนองต่อเหตุการณ์อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการสร้างสังคมปลอดภัย: พัฒนาระบบแจ้งเหตุ และช่องทางสื่อสารระหว่างประชาชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปัญหาเชิงรุก สร้างความเป็นเจ้าของร่วมในการดูแลพื้นที่ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและความซับซ้อนของปัญหาสังคม: การเข้าสู่สังคม สูงวัย และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเพิ่มความต้องการด้านสวัสดิการ ขณะที่ปัญหาอาชญากรรม และภัยคุกคามทางสังคมรูปแบบใหม่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ส่งผลให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่อง

การขยายตัวของเมืองและความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เพิ่มขึ้น: นำไปสู่ความเสี่ยงด้านอาชญากรรม อุบัติเหตุ และเหตุอุกฉกรรจ์ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับแนวโน้มสภาพอากาศแปรปรวนและภัยพิบัติที่อาจมีความถี่และความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคของท้องถิ่น

ความเหลื่อมล้ำและข้อจำกัดด้านศักยภาพท้องถิ่น: ความแตกต่างด้านฐานะทางเศรษฐกิจและการเข้าถึงบริการระหว่างพื้นที่ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากรและเครื่องมือ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดบริการและการแก้ไขปัญหาที่ต้องอาศัยการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน

ด้านสวัสดิการและการดำรงชีวิต

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

มีกลไกการจัดสวัสดิการในพื้นที่: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการดูแลและจัดบริการสาธารณะสำหรับประชาชนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก เยาวชน และกลุ่มเปราะบาง

เครือข่ายชุมชนและภาคีความร่วมมือ: มีผู้นำชุมชน อาสาสมัคร กลุ่มองค์กรชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาสังคมที่สามารถร่วมดูแลและช่วยเหลือประชาชน

มีฐานเศรษฐกิจและทุนท้องถิ่นที่หลากหลาย: สนับสนุนการสร้างอาชีพและรายได้ ภาคเกษตร การท่องเที่ยว การบริการ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสามารถนำมาสร้างโอกาสและความมั่นคงในการดำรงชีวิต

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ความต้องการสวัสดิการและการดูแลกลุ่มเปราะบางเพิ่มขึ้น: การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและการเข้าสู่สังคมสูงวัย ประกอบกับความเปราะบางทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้จำนวนและความต้องการของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้มีรายได้น้อย และครัวเรือนที่ต้องการความช่วยเหลือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ขณะที่บางพื้นที่ยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงสวัสดิการและบริการสาธารณะอย่างทั่วถึง

ข้อจำกัดด้านอาชีพ รายได้ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ: ส่งผลต่อความมั่นคงในการดำรงชีวิต จึงมีความต้องการส่งเสริมอาชีพ พัฒนาทักษะ เพิ่มโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนและตลาด เพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

นโยบายภาครัฐสนับสนุนการพัฒนากระบวนการสวัสดิการและลดความเหลื่อมล้ำ: เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบูรณาการการช่วยเหลือประชาชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เทคโนโลยีดิจิทัลและฐานข้อมูลสนับสนุนการจัดสวัสดิการแบบมุ่งเป้า: สามารถพัฒนาฐานข้อมูลกลุ่มเปราะบางและระบบบริการดิจิทัล เพื่อให้การช่วยเหลือมีความรวดเร็วและตรงตามความต้องการ

ศักยภาพด้านเกษตร การท่องเที่ยว เศรษฐกิจชุมชน และตลาดออนไลน์: สามารถนำมาต่อยอดการสร้างอาชีพ เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ และสร้างรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัย: ทำให้ความต้องการด้านสวัสดิการและการดูแลเพิ่มขึ้น ขณะที่กำลังแรงงานและผู้ดูแลในครัวเรือนมีแนวโน้มลดลง

ความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่และข้อจำกัดด้านศักยภาพท้องถิ่น: ทำให้การดูแลประชาชนและการจัดสวัสดิการไม่ทั่วถึงและไม่เท่าเทียม

ด้านเศรษฐกิจ

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ฐานเศรษฐกิจหลากหลายและมีศักยภาพ: ครอบคลุมทุกมิติ เช่นภาคเกษตร ประมง การแปรรูป การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว สามารถสร้างรายได้และการจ้างงานให้กับประชาชนในพื้นที่

ทรัพยากรและสินค้าท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์: ผลผลิตทางการเกษตร อาหาร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถพัฒนาเพิ่มมูลค่าและสร้างแบรนด์ของจังหวัด

โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยง เอื้อต่อการค้าและการลงทุน: มีเส้นทางที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจแหล่งท่องเที่ยว และศูนย์กลางการค้า ทั้งภายในจังหวัดและเชื่อมต่อกับภูมิภาค ส่งเสริมการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ การเดินทางของประชาชนและนักท่องเที่ยว ตลอดจนเอื้อต่อการขยายตัวของการค้า การลงทุน และการกระจายรายได้สู่พื้นที่และชุมชน

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ความต้องการเพิ่มรายได้และลดต้นทุนการประกอบอาชีพ: ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการประกอบอาชีพ พัฒนาทักษะและเทคโนโลยี เข้าถึงแหล่งทุนและช่องทางการตลาด รวมถึงเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ เพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงและยกระดับความสามารถในการแข่งขัน

ข้อจำกัดด้านทักษะ เทคโนโลยี และการเข้าถึงตลาดสมัยใหม่: ส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพ และทักษะดิจิทัล สนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการประกอบอาชีพและพัฒนาผลิตภัณฑ์ พร้อมทั้งเพิ่มช่องทางการตลาดสมัยใหม่และการตลาดออนไลน์ เพื่อขยายโอกาสทางการค้า เพิ่มมูลค่าสินค้า และสร้างรายได้ที่มั่นคงแก่ประชาชนและผู้ประกอบการรายย่อย

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

การขายตัวของเศรษฐกิจดิจิทัลและตลาดออนไลน์: เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นเข้าถึงผู้บริโภคได้กว้างขึ้นและลดข้อจำกัดด้านพื้นที่

การบูรณาการภาคเกษตร ท่องเที่ยวบริการ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม: มีฐานเศรษฐกิจที่หลากหลาย สามารถนำภาคเกษตรมาผนวกกับการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อสร้างสินค้าและกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่ม เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร อาหารท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ชุมชน และการท่องเที่ยววิถีชุมชน ทำให้เกิดการเชื่อมโยงผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และชุมชนตลอดห่วงโซ่เศรษฐกิจ

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

ความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ต้นทุน และค่าครองชีพ: ส่งผลต่อรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อย

การแข่งขันสูงและพฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนแปลง: ทำให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นจำเป็นต้องปรับตัวด้านคุณภาพ มาตรฐาน เทคโนโลยี และการตลาดอย่างต่อเนื่อง

ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: ส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตรการท่องเที่ยวและระบบขนส่ง ทำให้ห่วงโซ่อุปทานหยุดชะงัก ต้นทุนเพิ่มขึ้น และกระทบต่อรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ด้านการท่องเที่ยว

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

แม่เหล็กท่องเที่ยวระดับโลก: มี ๓ เกาะหลัก (เกาะสมุย, เกาะพะงัน, เกาะเต่า) และหมู่เกาะอ่างทอง เป็นจุดหมายปลายทางระดับสากล

ความหลากหลายของทรัพยากร: มีการท่องเที่ยวทางบกที่สมบูรณ์ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาสก, เขื่อนรัชชประภา, ป่าต้นน้ำบ้านน้ำราด และคลองร้อยสาย

สิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม: มีสนามบินรองรับถึง ๒ แห่ง มีโรงแรม ที่พัก และห้องประชุมขนาดใหญ่เพียงพอรองรับกิจกรรม MICE และงานระดับภูมิภาค

จุดแข็งด้านความสะอาดและภาพลักษณ์: ในพื้นที่ไม่มีปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ และมีฐานกลุ่มอินฟลูเอนเซอร์ (Influencer) ท้องถิ่นช่วยทำคอนเทนต์ส่งเสริมอย่างสม่ำเสมอ

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ปัญหาการท่องเที่ยวกระจุกตัว: นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่เฉพาะในพื้นที่เกาะแหล่งท่องเที่ยวบนฝั่งและในชุมชนยังขาดแรงดึงดูดและสิ่งอำนวยความสะดวกสากล

ความเปราะบางของรายได้: พึ่งพาเม็ดเงินจากชาวต่างชาติเป็นหลัก (ในภาคท่องเที่ยวพึ่งพาสูงถึงร้อยละ ๘๐.๒) ทำให้อ่อนไหวต่อวิกฤตเศรษฐกิจโลก

วิกฤตแรงงานฝีมือ: ขาดแคลนแรงงานทักษะสูงเฉพาะทาง เช่น พนักงานนวดสปา, เชฟ และมัคคุเทศก์ท้องถิ่น แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะภาษาต่างประเทศยุคใหม่ (รัสเซีย, ฝรั่งเศส, จีน)

ความต้องการ: ต้องการระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมต่อ รถ-เรือ-ราง-เครื่องบิน ที่มีมาตรฐานราคาชัดเจน ต้องการการพัฒนาประปาผิวดิน/อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่บนพื้นที่เกาะ ปรับปรุงท่าเรือเขื่อนรัชชประภา และยกระดับมาตรการความปลอดภัยเพื่อป้องกันการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

Soft Power และกระแสนิยมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม: นโยบายรัฐบาลชู Soft Power การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรม สอดรับกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่หันมาสนใจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) และการพำนักระยะยาว (Long Stay)

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

การแข่งขันและปัจจัยลบด้านภาพลักษณ์: การแข่งขันที่รุนแรงจากแหล่งท่องเที่ยวคู่แข่งทั้งในและต่างประเทศ ภัยคุกคามทางดิจิทัล (Fake AI) ที่บิดเบือนข้อมูลภาพลักษณ์ ลัทธิก่อการร้าย และปัญหาอาชญากรรม
ข้อจำกัดทางกฎหมายพื้นที่: แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานหรือป่าไม้ ซึ่งกฎระเบียบบางข้อล้าสมัย ไม่เอื้อต่อการยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ศูนย์รวมจิตใจและอัตลักษณ์เด่น: มีผู้นำศาสนาและเกจิอาจารย์ที่เป็นศูนย์รวมจิตใจ มีโบราณสถานเก่าแก่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เช่น สถาปัตยกรรมศรีวิชัย (วัดพระบรมธาตุไชยา)

ทุนวัฒนธรรมสร้างมูลค่า (Soft Power): มีประเพณีและมรดกภูมิปัญญาที่เข้มแข็ง สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการท่องเที่ยวและสร้างรายได้ เช่น ประเพณีชักพระ-ทอดผ้าป่า, ศิลปะการแสดงมโนราห์, หนังตะลุง และมวยไทยไชยา

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ขาดการสืบทอดและเสื่อมถอย: ประชาชนชาวบ้านและช่างฝีมือดั้งเดิมทยอยลดจำนวนลง เนื่องจากก้าวสู่สัดส่วนผู้สูงอายุ และขาดแคลนเยาวชนคนรุ่นใหม่เข้ามาสืบทอดอย่างจริงจัง ขาดระบบการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาที่เป็นฐานข้อมูลกลางของจังหวัด

ความต้องการ: ต้องการให้มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลหรือหอจดหมายเหตุรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ของจังหวัดอย่างเป็นระบบ ต้องการการสนับสนุนงบประมาณบูรณะโบราณสถานที่เสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

นโยบายขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์: นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญกับการผลักดันมรดกวัฒนธรรมและซอฟต์แวร์ท้องถิ่นสู่เวทีโลก โอกาสในการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลและการสื่อสารออนไลน์ สร้างสตอรี่ (Storytelling) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

การเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม: เยาวชนคนรุ่นใหม่หันไปให้ความสนใจกับเทคโนโลยีสมัยใหม่และวัฒนธรรมต่างชาติผ่านสื่อออนไลน์ ทำให้ความสนใจในจารีตประเพณีดั้งเดิมลดลง รูปแบบวัฒนธรรมบางอย่างเสี่ยงต่อการถูกดัดแปลงไปในเชิงพาณิชย์มากเกินไปจนเสียคุณค่าดั้งเดิม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ฐานทรัพยากรขนาดใหญ่และสมบูรณ์: มีป่าอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำ และอุทยานแห่งชาติขนาดใหญ่ ทำหน้าที่เป็นแหล่งกักเก็บน้ำและดูดซับคาร์บอนที่มีประสิทธิภาพ มีระบบนิเวศอ่าวบ้านดอนและป่าชายเลนที่ช่วยรักษาความสมดุลชายฝั่งและเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ

เครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชน: มีกลุ่มอาสาสมัครพิทักษ์ป่าและสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชนที่มีความตื่นตัวสูง

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

วิกฤตขยะล้นเมืองและเกาะท่องเที่ยว: ปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างสะสมปริมาณมาก โดยเฉพาะขยะล้นเกาะในพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญ (เกาะสมุย, เกาะพะงัน, เกาะเต่า) เนื่องจากเป็นพื้นที่เกาะทำให้ขนส่งขยะออกนอกพื้นที่ยากและมีต้นทุนสูง

น้ำเสียและมลพิษปนเปื้อน: แหล่งน้ำสาธารณะและคุณภาพน้ำชายฝั่งเสื่อมโทรมลงจากการปล่อยน้ำเสียของชุมชนหนาแน่นที่ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม และการปนเปื้อนสารเคมีเกษตร รวมถึงภัยคุกคามจากมลพิษยุคใหม่ เช่น ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ไมโครพลาสติก และการแพร่ระบาดของเอเลี่ยนสปีชีส์ (ปลาหมอหางดำ)

ความต้องการ: ต้องการโรงงานเตาเผาขยะแปรรูปเป็นพลังงานไฟฟ้าบนพื้นที่เกาะ จัดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนเมืองก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำธรรมชาติ และระบบการเฝ้าระวังและเตือนภัยพิบัติล่วงหน้าอัจฉริยะในพื้นที่เสี่ยงภัย

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

โมเดลเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy): ข้อตกลงระหว่างประเทศและกระแสโลกในการลดก๊าซเรือนกระจกและมาตรการภาษีคาร์บอน เป็นโอกาสให้ภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ปรับตัวเข้าสู่ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Green Industry) และการใช้โมเดลเศรษฐกิจหมุนเวียน (BCG)

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

สภาวะโลกร้อนผันผวนสุดขีด: ปรากฏการณ์เอลนีโญและภาวะโลกเดือด ส่งผลให้อุณหภูมิ น้ำทะเลสูงขึ้นกระทบต่อปะการังฟอกขาว ระบบนิเวศชายฝั่งเสียหาย และสภาพไม่แห้งเสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าและธรณีภัยพิบัติ (ดินถล่ม น้ำป่าไหลหลาก)

การบุกรุกและกลุ่มทุนต่างชาติ: การขยายตัวของกลุ่มทุนต่างชาติที่เข้ามาเช่าพื้นที่เกาะท่องเที่ยว และลักลอบเจาะน้ำบาดาลติดตั้งหม้อแปลงขนาดใหญ่ แย่งชิงทรัพยากรจากคนท้องถิ่น ปัญหาการรุกล้ำป่าต้นน้ำเพื่อปลูกพืชเชิงเดี่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี

- ศักยภาพในการพัฒนา (จุดแข็ง)

ความมั่นคงทางการเมืองของท้องถิ่น: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ (โดยเฉพาะ อบจ. สุราษฎร์ธานี) มีศักยภาพในการจัดเก็บรายได้และได้รับการจัดสรรภาษีที่สูง มีงบประมาณเพียงพอในการบริหารจัดการตนเองเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ความตื่นตัวของประชาชน: ประชาชนในพื้นที่มีความตื่นตัว สนใจนโยบายรัฐ และต้องการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินงาน

- สภาพปัญหา / ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย

ระบบข้อมูลแยกส่วน-นโยบายไม่ต่อเนื่อง: ขาดการบูรณาการและการจัดทำฐานข้อมูลกลาง (Big Data) ร่วมกันระหว่างหน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น และท้องที่ ทำให้ข้อมูลกระจัดกระจาย การเปลี่ยนผู้บริหารบ่อยครั้งทำให้นโยบายและแผนงานขาดความต่อเนื่อง

ข้อจำกัดการบังคับใช้กฎหมาย: ท้องถิ่นเป็นหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ แต่มิใช่ผู้รับผิดชอบในการตรากฎหมาย กฎหมายที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจมาทำให้มาแต่หน้าที่ แต่ยังจำกัดอำนาจในการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ (เช่น ปัญหานายทุนต่างชาติใช้คนไทยเป็นนอมินีถือครองที่ดิน)

ความต้องการ: ต้องการให้มีการจัดการระบบรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และบริการสาธารณะในรูปแบบรัฐบาลดิจิทัล (e-Service/One Stop Service) เพื่อลดขั้นตอนความซับซ้อน ต้องการให้บริหารงานตามหลักคุณธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาลและต้องการให้ออบจ. เป็นแกนกลางในการเชื่อมโยงเครือข่ายการพัฒนาภาพรวมของจังหวัด

- โอกาสในการพัฒนา (Opportunities)

การเปลี่ยนผ่านสู่ภาคดิจิทัล: นโยบายขับเคลื่อนภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนตามยุทธศาสตร์ชาติ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เข้ามาใช้ปรับปรุงระบบจัดเก็บเอกสารและเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกประชาชน

- อุปสรรค / ภาวะคุกคามต่อการพัฒนา (Threats)

ปัญหาสิทธิพลและประชากรแฝง: การใช้ระบบอุปถัมภ์หรือความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างหน่วยงานราชการกับผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น ปัญหาการอพยพเข้ามาของประชากรแฝงและชาวต่างชาติในพื้นที่เกาะท่องเที่ยว ทำให้ท้องถิ่นต้องแบกรับภาระการจัดการทรัพยากรและระบบสวัสดิการที่เกินขีดความสามารถจริง

๙.๒ สรุปความได้เปรียบ โอกาสและความท้าทายเชิงกลยุทธ์ จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในภาพรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยพิจารณาร่วมกันระหว่าง จุดแข็งและศักยภาพของพื้นที่ โอกาสจากปัจจัยภายนอก ตลอดจนสภาพปัญหาและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งประชาชน ชุมชน ภาคธุรกิจ เกษตรกร ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถสังเคราะห์เป็นความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ โอกาสเชิงกลยุทธ์ และความท้าทายเชิงกลยุทธ์ เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

(๙.๒.๑) ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Advantage)

- **ความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและอัตลักษณ์ท้องถิ่น:** สุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางพืชเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน/ยางพารา) และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (อ่าวบ้านดอน) พร้อมสินค้า GI ที่มีชื่อเสียง อีกทั้งยังมีฐานท่องเที่ยวระดับโลก (เกาะสมุย, เกาะพะงัน, เกาะเต่า, เขาสม) และทุนทางวัฒนธรรม Soft Power ที่โดดเด่น (สถาปัตยกรรมศรีวิชัย, ประเพณีชักพระ)

- **โครงสร้างพื้นฐานและยุทธศาสตร์เชื่อมโยง:** มีศักยภาพคมนาคมครบถ้วน (บก, รถไฟ, เรือ, อากาศ ๒ สนามบิน) และมีความมั่นคงทางพลังงาน/แหล่งน้ำ

- **ความเข้มแข็งของระบบปฐมนิคมและท้องถิ่น:** มีเครือข่าย รพ.สต. และ อสม. ที่เข้มแข็ง ประกอบกับ อบท. (โดยเฉพาะ อบจ.) มีฐานการคลังที่มั่นคงสูง

(๙.๒.๒) โอกาสเชิงกลยุทธ์ (Strategic Opportunity)

- **กระแสนิยมโลกและนโยบายสนับสนุน (Green & Wellness):** การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism), นโยบาย Soft Power, โมเดลเศรษฐกิจ BCG, และมาตรการลดก๊าซเรือนกระจก/คาร์บอนเครดิต

- **การลงทุนและพัฒนาโครงสร้างระดับภูมิภาค:** โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC), การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City), ตลาดอาเซียน/IMT-GT, และการเปลี่ยนผ่านสู่รัฐบาลดิจิทัล (e-Service/AI)

(๙.๒.๓) ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenge)

- **ความผันผวนภายนอกและกฎระเบียบโลก:** กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศที่เข้มงวด (เช่น EUDR, RSPO), การแข่งขันจากคู่แข่งอินโดจีน/จีน, และวิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (โลกร้อน/ภัยพิบัติ)

- **ปัญหาโครงสร้างภายในเชิงพื้นที่:** การท่องเที่ยวกระจุกตัวบนเกาะ, วิกฤตขยะ
ล้นเมือง/เกาะ, สังคมผู้สูงอายุและโรคเรื้อรัง, คุณภาพการศึกษาต่ำ, และความลักลั่นทางกฎหมาย/การถ่ายโอน
ภารกิจ

๙.๓ การกำหนดกลยุทธ์ ๔ รูปแบบ (TOWS Matrix) เป็นการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ที่ช่วยเปลี่ยนผล
การวิเคราะห์ SWOT จากการระบุสภาพการณ์ไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม โดยพิจารณา
ว่า จังหวัดควรใช้จุดแข็งที่มีอยู่เพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสอย่างไร ควรใช้จุดแข็งเพื่อรับมือกับภัยคุกคามอย่างไร
ควรใช้โอกาสภายนอกเพื่อแก้ไขจุดอ่อนอย่างไร และควรลดหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบจากจุดอ่อนและภัยคุกคาม
อย่างไร ทั้งนี้ ผลจากการวิเคราะห์ TOWS Matrix จะเป็นฐานสำคัญในการกำหนดทิศทาง กลยุทธ์ และประเด็น
การพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเชื่อมโยงกับบริบทและศักยภาพของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้
(พิจารณาตามบทบาทหน้าที่ของ อบจ., เทศบาล, และ อบต.)

(๙.๓.๑) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy: Strengths + Opportunities) (มุ่งใช้ความได้เปรียบ
และศักยภาพที่มีอยู่ ร่วมกับโอกาสจากภายนอกเพื่อสร้างการเติบโตก้าวกระโดด)

- **อบจ.** (เน้นภาพรวม/โครงการขนาดใหญ่/ประสานเครือข่าย):

กลยุทธ์ยกระดับ Medical & Wellness Hub ศูนย์ระดับสากล: ใช้ศักยภาพโรงพยาบาล
ศูนย์และฐานการคลัง ร่วมกับโอกาสด้านระเบียบเศรษฐกิจ SEC และกระแส Wellness Tourism โดย อบจ.
ทำหน้าที่สนับสนุน/ลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ระบบส่งต่อผู้ป่วย และโครงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
เชื่อมโยงทั้งจังหวัด

กลยุทธ์การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมรวม (BCG & Carbon Neutrality): สนับสนุน
การจัดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียรวมและศูนย์กำจัดขยะรวมระดับจังหวัด/เกาะ ตอบสนองมาตรการกีดกันการค้าและ
เทรนด์รักษ์โลก

- **เทศบาล** (เน้นเขตเมือง/บริการสาธารณะอัจฉริยะ):

กลยุทธ์ Smart & Green Tourism City: พัฒนาเขตเทศบาลให้เป็นเมืองท่องเที่ยว
อัจฉริยะด้วยนวัตกรรมดิจิทัล (AI/e-Service) ชูจุดขายวัฒนธรรม ศรีวิชัย/ประเพณีท้องถิ่น (Soft Power)
เชื่อมโยงระบบคมนาคมภายในเขตเมือง

- **อบต.** (เน้นระดับชุมชน/การเกษตร/วิถีชีวิต):

**กลยุทธ์การเกษตรมูลค่าสูงและท่องเที่ยวชุมชน (Young Smart Farmer & Agro-
Tourism):** นำสินค้า GI และฐานพืชเศรษฐกิจ มาต่อยอดผ่านนโยบายเกษตรแปลงใหญ่/Agri-Map และกรอบ
ความร่วมมือ IMT-GT โดย อบต. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ สหกรณ์ และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในตำบล

(๙.๓.๒) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy: Strengths + Threats) (มุ่งใช้จุดแข็งและ
ศักยภาพในพื้นที่เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากอุปสรรค/ภาวะคุกคามภายนอก)

- **อบจ.** (เน้นโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยง/การเตือนภัยพิบัติ):

กลยุทธ์ยกระดับความมั่นคงทางโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมรับมือโลกร้อน:
ใช้ฐานงบประมาณและเครื่องจักรกลของ อบจ. จัดทำโครงการคมนาคมรองรับภัยพิบัติธรรมชาติ (น้ำท่วม/
ดินถล่ม) และพัฒนาระบบเฝ้าระวังภัยพิบัติอัจฉริยะร่วมกับหน่วยงานส่วนภูมิภาค

กลยุทธ์ยกระดับมาตรฐานปาล์ม/ยางพาราเกณฑ์สากล: ใช้สถาบันวิจัย/ศูนย์บำรุงพันธุ์ร่วมกับ อบจ. ในการให้ความรู้แก่เกษตรกรเพื่อปรับตัวรับกฎระเบียบ EUDR และ RSPO

- **เทศบาล** (เน้นการจัดระเบียบ/ควบคุมสุขลักษณะ):

กลยุทธ์การปกป้องเศรษฐกิจท้องถิ่นและการควบคุมสุขลักษณะเชิงรุก: ใช้อำนาจตาม พ.ร.บ. เทศบาล ในการตรวจจัดระเบียบการค้า/สถานบริการ ป้องกันปัญหาทุนต่างชาติ/นอมินี และเฝ้าระวังมลพิษยุคใหม่ (ขยะอิเล็กทรอนิกส์/ขยะพลาสติก)

- **อบต.** (เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรและภูมิปัญญา):

กลยุทธ์ชุมชนเข้มแข็งสู้ภัยแล้งและสืบสานอัตลักษณ์: ใช้อาสาสมัครพิทักษ์ป่าและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดย อบต. สนับสนุนงบประมาณในการขุดลอกแหล่งน้ำ/แก้มลิงแก้ปัญหาภัยแล้ง และถ่ายทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมแก่เยาวชนเพื่อค่านิยมเบียดเบียนจากสื่อออนไลน์

(๙.๓.๓) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy: Weaknesses + Opportunities) (มุ่งแก้ไขจุดอ่อนภายในโดยอาศัยโอกาส เทคโนโลยี หรือนโยบายสนับสนุนจากภายนอก)

- **อบจ.** (เน้นการสนับสนุนด้านการศึกษา/สาธารณสุขภาพรวม):

กลยุทธ์ยกระดับการศึกษาและสาธารณสุขด้วยระบบดิจิทัล (EdTech & Telemedicine): แก้ปัญหาผลสอบ O-NET ต่ำ และความแออัดของโรงพยาบาล โดย อบจ. นำนโยบายรัฐบาลดิจิทัล/แพลตฟอร์มออนไลน์ มาสนับสนุนระบบการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) ไปยังพื้นที่เกาะ/ พื้นที่ห่างไกล/ รพ.สต. และจัดหาอุปกรณ์ ICT แก่โรงเรียนขนาดเล็ก

- **เทศบาล** (เน้นแก้ปัญหาหน้าท่วมขัง/ขยะเมือง):

กลยุทธ์ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเมืองรองรับ Smart City: นำงบประมาณสนับสนุนตามแผน SEC/Smart City มาปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำขจัดปัญหาน้ำท่วมขังในเขตเมือง และจัดตั้งระบบการคัดแยกขยะต้นทางดิจิทัล

- **อบต.** (เน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตและโครงสร้างพื้นฐานตำบล):

กลยุทธ์แก้ปัญหาแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคและเด็กนอกระบบ: อาศัยกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) และงบกระจายอำนาจ ให้ อบต. เข้าไปตั้งเด็กยากจนกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา พร้อมทั้งพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน/ขุดเจาะแหล่งน้ำดิบ

(๙.๓.๔) กลยุทธ์เชิงตั้งรับ (WT Strategy: Weaknesses + Threats) (มุ่งลดจุดอ่อนภายในและหลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบจากอุปสรรค/ภาวะคุกคามภายนอกที่อาจเกิดขึ้นพร้อมกัน)

- **อบจ.** (เน้นการประสานแผนบูรณาการจังหวัด):

กลยุทธ์การบริหารจัดการประชากรแฝงและการบูรณาการฐานข้อมูล (Big Data Integration): แก้ปัญหาข้อมูลแยกส่วนและความล้าสมัยในการถ่ายโอน รพ.สต. โดย อบจ. ทำหน้าที่เป็นแกนกลางสร้างฐานข้อมูล Big Data ท้องถิ่น เพื่อบริหารจัดสรรงบประมาณรับมือประชากรแฝงสังคมผู้สูงอายุ (NCDs) และวิกฤตเศรษฐกิจผันผวน

- **เทศบาล** (เน้นการบำรุงรักษาและควบคุมความปลอดภัย):

กลยุทธ์การฟื้นฟูแหล่งเสื่อมโทรมและการป้องกันภัยสาธารณะ: บำรุงรักษาสาธารณูปโภคที่ชำรุด ปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และควบคุมสุขลักษณะอย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันโรคติดต่อ/ภัยพิบัติในเขตเมืองที่มีความหนาแน่นสูง

- **อบต.** (เน้นการสังคมสงเคราะห์และดูแลผู้สูงอายุ):

กลยุทธ์การตั้งรับสังคมสูงวัยขั้นสุดและการดูแลกลุ่มเปราะบาง: จัดตั้งศูนย์ดูแลผู้ป่วยติดบ้านติดเตียง/ผู้สูงอายุในระดับตำบล โดยใช้อาสาสมัครในพื้นที่ร่วมกับรพ.สต. เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายสาธารณสุขในระยะยาว และลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนแรงงานเกษตรกรรมรุ่นใหม่

สรุปการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการขับเคลื่อนกลยุทธ์ (Matrix Summary)

องค์กร	บทบาทหลักตามกฎหมาย	ทิศทางการขับเคลื่อนกลยุทธ์
อบจ.	โครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่, ประสานแผนพัฒนาจังหวัด, สิ่งแวดล้อมรวม, สนับสนุน อปท. อื่น	"ผู้เชื่อมโยงและสนับสนุนภาพรวม (Integrator & Supporter)" เน้นภาพรวมระดับจังหวัด, MICE/Wellness, ขยะ/น้ำเสียรวม, Telemedicine, และ Big Data
เทศบาล	การบริการสาธารณะในเขตเมือง, สุขลักษณะ, การผังเมือง, การจราจร และการท่องเที่ยวเมือง	"ผู้บริหารจัดการเขตเมืองอัจฉริยะ (Smart City Operator)" เน้นการแก้ปัญหาทั่วทั้งเมือง, การท่องเที่ยวดิจิทัล/Soft Power, และการจัดระเบียบสังคม
อบต.	การพัฒนาเศรษฐกิจ/สังคม/วัฒนธรรมระดับตำบล, เกษตรกรรม, น้ำอุปโภคบริโภค, กลุ่มอาชีพ	"ผู้สร้างความเข้มแข็งฐานราก (Grassroots Developer)" เน้นการเกษตรแปรรูป/GI, การจัดการน้ำระดับหมู่บ้าน, การส่งเสริม Young Smart Farmer และการดูแลผู้สูงอายุ

ส่วนที่ ๓

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

การขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ภายใต้กรอบการประสานแผนพัฒนาฉบับนี้เป็นการประสานพลังร่วมกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ในฐานะพี่ใหญ่ที่ดูแลภาพรวมและโครงสร้างขนาดใหญ่) ร่วมกับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขต จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันคือการเติบโตอย่างยั่งยืนโดยในแต่ละมิติวางเป้าหมายการขับเคลื่อน เชิงประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นไว้ ดังนี้

ตารางการจัดทำจุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.ในระดับ จังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิง เป้าหมาย (Targets) (ปี)					
			๖๑-๖๕	๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๕
๑. ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.๑ ถนนได้รับการพัฒนาให้ได้ ตามมาตรฐานทางหลวงท้องถิ่น	จำนวน โครงการ	๑๐๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
	๑.๒ การจราจรทางน้ำได้รับการ พัฒนาให้ได้มาตรฐานด้านต่าง ๆ	จำนวน โครงการ	๕	๑	๑	๑	๑	๑
	๑.๓ ระบบประปามีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน	จำนวน โครงการ	๑๐	๒	๒	๒	๒	๒
๒. ด้านคุณภาพ ชีวิต	๒.๑ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพสูงขึ้น	ร้อยละของ ผู้เรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ เพิ่มขึ้น	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๒.๒ การศึกษารูปแบบใหม่ๆ ที่รองรับภาคเศรษฐกิจ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๒.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจและ สร้างรายได้	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๒.๔ ประชาชนมีสุขภาวะที่ดี และเข้าถึงบริการสาธารณสุข ที่มีมาตรฐาน ครอบคลุมการ ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟู อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ	จำนวน โครงการ	๕๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น ของ อปท.ในระดับ จังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets) (ปี)					
			๗๑-๗๕	๗๑	๗๒	๗๓	๗๔	๗๕
(ต่อ)	๒.๕ ยกระดับความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน	ร้อยละของพื้นที่ เสี่ยงที่ได้รับการ ป้องกันและแก้ไข	๘๐	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
	๒.๖ เสริมสร้างสังคมปลอดภัย จากยาเสพติด	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๒.๗ เสริมสร้างศักยภาพ การบริหารจัดการสาธารณภัย แบบบูรณาการ	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๒.๘ การดูแลสิทธิ สวัสดิการ	ร้อยละประชาชน ที่ได้รับสิทธิ	๘๐	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
	๒.๙ การกีฬา และนันทนาการ	จำนวน โครงการ	๕๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
	๒.๑๐ การลงทุนในจังหวัดเพิ่มขึ้น	อัตราการเพิ่มขึ้น ของมูลค่าการ ลงทุน	๗.๕	๑.๐	๑.๒	๑.๕	๑.๘	๒.๐
๓. ด้านการ ท่องเที่ยว	๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๓.๒ แหล่งท่องเที่ยวบนบก มีคุณภาพได้มาตรฐาน เชื่อมโยงและรองรับนักท่องเที่ยว อย่างมีประสิทธิภาพ	จำนวน โครงการ	๒๐	๔	๔	๔	๔	๔
	๓.๓ การท่องเที่ยวมีความ หลากหลาย สอดคล้องกับ ศักยภาพและอัตลักษณ์ของพื้นที่	จำนวน รูปแบบการ จัดกิจกรรม	๓๐	๖	๖	๖	๖	๖
	๓.๔ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนาทักษะด้านการ บริหารจัดการ การบริการ และการประยุกต์ใช้ดิจิทัล	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets) (ปี)					
			๗๑-๗๕	๗๑	๗๒	๗๓	๗๔	๗๕
๔. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.๑ การดำรงรักษาคุณค่า ทางศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๔.๒ การอนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๔.๓ อนุรักษ์ สืบสานและ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวน โครงการ	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
๕. ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๕.๑ ขยะมูลฝอยได้รับ การจัดการอย่างถูกวิธี	ร้อยละของ ขยะมูลฝอยที่ ได้รับการ จัดการอย่าง ถูกต้อง	๕๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
	๕.๒ มลพิษได้รับการบริหาร จัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบ	ร้อยละของ ปัญหามลพิษที่ ได้รับการแก้ไข	๒๕	๕	๕	๕	๕	๕
	๕.๒ การบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ	จำนวน โครงการ	๒๐	๔	๔	๔	๔	๔
	๕.๓ การบริหารจัดการ ทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่ สีเขียว	จำนวน โครงการ	๒๐	๔	๔	๔	๔	๔
	๕.๔ การอนุรักษ์ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง	จำนวน โครงการ	๑๕	๓	๓	๓	๓	๓

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นของ อปท.ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด	ความคาดหวังความสำเร็จ ในเชิงเป้าหมาย (Targets) (ปี)					
			๗๑-๗๕	๗๑	๗๒	๗๓	๗๔	๗๕
๖. ด้านการบริหาร จัดการท้องถิ่นที่ดี	๖.๑ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัล เทคโนโลยีเพื่อการบริหาร จัดการ	ร้อยละของ กระบวนการงานที่ ได้รับการพัฒนา	๘๐	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
	๖.๒ มีการนำระบบบริหาร จัดการสมัยใหม่มาใช้ เพื่อการลดขั้นตอนการทำงาน	ร้อยละของ กระบวนการงานที่ ลดขั้นตอน	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
	๖.๓ มีการบริหารองค์กร อย่างมีธรรมาภิบาล	ร้อยละของ โครงการที่ ประชาชน มีส่วนร่วม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
	๖.๔ การจัดการรายได้ มีประสิทธิภาพมากขึ้น	อัตราการเพิ่มขึ้น ของรายได้	≥๑๐	≥๒	≥๒	≥๒	≥๒	≥๒

๒. ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัด ทั้ง ๖ ด้าน ได้กำหนดทิศทางการพัฒนามุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่แบบบูรณาการ (Integrated Area-Based Development) โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและทุนทางวัฒนธรรม ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งสะท้อนแนวคิดการพัฒนาท้องถิ่นที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People-Centered Development) ควบคู่กับการใช้ศักยภาพของพื้นที่ (Place-based Development) เป็นฐานในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นจังหวัดศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพทั้งด้านการคมนาคม การท่องเที่ยว การเกษตร การประมง การบริการและการลงทุน การกำหนดประเด็นการพัฒนาทั้ง ๖ ด้าน จึงสะท้อนความคาดหวังที่จะยกระดับศักยภาพของจังหวัดให้สามารถเติบโตได้อย่างสมดุลและแข่งขันได้ในระยะยาว

ตารางการจัดทำประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ จำนวน/ปริมาณ
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. พัฒนา ก่อสร้าง และปรับปรุงถนนสายหลักและสายรองให้ได้มาตรฐาน ๒. พัฒนาระบบไฟฟ้าและแสงสว่างบนโครงข่ายถนนเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการสัญจร	โครงข่ายถนนในพื้นที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน พร้อมระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง เพื่อความปลอดภัย จำนวน ๒๐ โครงการต่อปี
	๑. พัฒนาและบำรุงรักษาท่าเทียบเรือและโครงสร้างพื้นฐานทางน้ำให้ได้มาตรฐาน ๒. พัฒนาระบบการจราจรทางน้ำให้สะดวก ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ๓. พัฒนาระบบระบายน้ำและทางน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ	โครงสร้างพื้นฐานทางน้ำและระบบระบายน้ำในพื้นที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	- พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบประปาให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ	ระบบประปาในพื้นที่ได้รับการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ จำนวน ๒ โครงการต่อปี

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ จำนวน/ปริมาณ
๒. ด้านคุณภาพชีวิต	๑. สนับสนุน และพัฒนาการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน	สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ ได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับ คุณภาพการศึกษา และผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
	๑. พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและส่งเสริม สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒. พัฒนาและยกระดับหลักสูตรการพัฒนา ทักษะและสมรรถนะเพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน	การจัดการศึกษาและการเรียนรู้ ได้รับการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการ เรียนรู้ตลอดชีวิตและรองรับ ตลาดแรงงาน จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	- ส่งเสริมการสร้างอาชีพและพัฒนาทักษะเพื่อ เพิ่มรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของ ประชาชน	ประชาชนได้รับการส่งเสริม อาชีพและพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่ม รายได้ จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	๑. ส่งเสริมสุขภาพและสร้างเสริม สุขภาวะของประชาชน ๒. ป้องกันและควบคุมโรคและภัยคุกคาม ด้านสุขภาพ ๓. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุข และการรักษาพยาบาลให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน ๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบฟื้นฟูสุขภาพ และการดูแลสุขภาพอย่างต่อเนื่อง	ประชาชนได้รับการส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูสุขภาพ อย่างมีคุณภาพและทั่วถึง จำนวน ๑๐ โครงการต่อปี
	๑. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ๒. จัดหาและประยุกต์ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ด้านความปลอดภัย	พื้นที่เสี่ยงได้รับการป้องกันและ แก้ไขด้านความปลอดภัยด้วย ระบบ CCTV และเทคโนโลยีที่ เหมาะสมเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ค่าเป้าหมายที่กำหนด

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ จำนวน/ปริมาณ
(ต่อ)	๑. ป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด ในชุมชน ๒. ส่งเสริมการบำบัดฟื้นฟู และติดตาม ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด	พื้นที่ได้รับการป้องกันและ เฝ้าระวังปัญหายาเสพติด พร้อมส่งเสริมการบำบัดและ ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดอย่าง ต่อเนื่อง จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	๑. พัฒนาแผนป้องกันและเผชิญ เหตุสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ ๒. จัดหาและพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์และ เทคโนโลยีด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓. ฟื้นฟูและเยียวยาผู้ประสบภัย ตลอดจนพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัย	พื้นที่ได้รับการพัฒนาระบบ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แบบบูรณาการ ครอบคลุม การป้องกัน เผชิญเหตุ และ ฟื้นฟูเยียวยา จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	๑. พัฒนาและยกระดับระบบสวัสดิการสังคม ให้ครอบคลุมประชาชนทุกช่วงวัย และกลุ่มเปราะบางอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ๒. ส่งเสริมความเสมอภาคและลด ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสิทธิ บริการภาครัฐ และสวัสดิการสังคม	ประชาชนทุกช่วงวัยและ กลุ่มเปราะบางเข้าถึงสิทธิและ สวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึงและ เป็นธรรม ไม่น้อยกว่า ค่าเป้าหมายที่กำหนด
	๑. ก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา/ ลานกีฬา /สถานที่สำหรับให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย และส่งเสริมสุขภาวะที่ดี ๒. มีสถานที่สำหรับใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬา และออกกำลังกายในพื้นที่ ๓. ส่งเสริม สนับสนุนและบูรณาการจัดทำโครงการ/ กิจกรรมในการพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาและ การออกกำลังกายให้กับประชาชนทุกกลุ่มวัย ๔. ส่งเสริมการเข้าถึงและการมีส่วนร่วมด้านการ กีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนทุกช่วงวัย ๕. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาแก่ เด็ก เยาวชนและประชาชนทุกช่วงวัยสู่ความเป็นเลิศ	มีสถานที่และกิจกรรมส่งเสริม การออกกำลังกายและการกีฬา อย่างทั่วถึง พร้อมพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาและประชาชน ทุกช่วงวัย จำนวน ๑๐ โครงการต่อปี

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ จำนวน/ปริมาณ
(ต่อ)	๑. ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ๒. ส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัด ๔. ส่งเสริมและพัฒนาาระบบตลาดดิจิทัลและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce)	มูลค่าการลงทุนในจังหวัดเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายที่กำหนดจากการส่งเสริมเทคโนโลยี นวัตกรรม และการตลาดดิจิทัล
๓. การท่องเที่ยว	พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุงและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว พร้อมยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกและได้มาตรฐานความปลอดภัย	โครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	๑. พัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวบนบกให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการท่องเที่ยว ๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวโดยชุมชน	แหล่งท่องเที่ยวบนบกได้รับการพัฒนาและยกระดับมาตรฐาน พร้อมส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและการท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวน ๔ โครงการต่อปี
	๑. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายตามศักยภาพพื้นที่ ๒. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	มีการจัดการท่องเที่ยวที่หลากหลาย สอดคล้องกับศักยภาพ อัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๖ รูปแบบ/กิจกรรมต่อปี
	๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรและประชาชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวยุคใหม่ ๒. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว	บุคลากรและประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยว พร้อมส่งเสริมเครือข่ายการท่องเที่ยว จำนวน ๕ โครงการต่อปี

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ จำนวน/ปริมาณ
๔. ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา การปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และการมีส่วนร่วม ในการทำนุบำรุงศาสนาและวัฒนธรรมของ ท้องถิ่น	ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ส่งเสริมศาสนา คุณธรรม และ จริยธรรม จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	๑. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีอันดี งามของท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็ง และดำรงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ๒. สืบสานและต่อยอดกิจกรรมงานประเพณีเด่น (ประเพณีชักพระ-ทอดผ้าป่า, มวยไทยไชยา) ผลักดันเป็น Soft Power สู่ระดับโลก	ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับการอนุรักษ์ สืบสาน และ ต่อยอดสู่ Soft Power จำนวน ๕ โครงการต่อปี
	๑. พัฒนาระบบข้อมูล (Big Data) ดิจิทัล ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อส่งเสริมการถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่ ๒. ส่งเสริมและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อเสริมสร้างอัตลักษณ์ท้องถิ่น	ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการ พัฒนาและต่อยอดผ่านฐานข้อมูล ดิจิทัลและเครือข่ายปราชญ์ ชาวบ้าน จำนวน ๕ โครงการต่อปี
๕. ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. ส่งเสริมมาตรการ ๓R และผลักดัน เทคโนโลยีเตาเผาขยะแปลงเป็นพลังงานไฟฟ้า บนพื้นที่เกาะ (สมุย, พะงัน, เต่า) ๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยและ ของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ	ขยะมูลฝอยในพื้นที่ได้รับการ คัดแยก นำกลับมาใช้ประโยชน์ และจัดการอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ในทุกปี
	๑. ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมมลพิษจาก แหล่งกำเนิดอย่างเป็นระบบ ๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและ ภาคีเครือข่ายในการป้องกันและจัดการมลพิษ	ปัญหามลพิษในพื้นที่ได้รับการ ป้องกัน ควบคุม และแก้ไขอย่าง เป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วมของ ประชาชนและภาคีเครือข่าย เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
	๑. พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ แหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและ การเกษตร ๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ ภัยแล้ง และ การกัดเซาะตลิ่งอย่างเป็นระบบ	แหล่งน้ำและระบบป้องกันภัย ด้านน้ำได้รับการพัฒนาและ เพิ่มประสิทธิภาพ จำนวน ๔ โครงการต่อปี

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่นของ อปท. ในระดับจังหวัด	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ความคาดหวังในเชิงพื้นที่ จำนวน/ปริมาณ
(ต่อ)	๑. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างเหมาะสม ๒. ป้องกันและเฝ้าระวังไฟป่าและการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่สีเขียว	พื้นที่ป่าไม้และพื้นที่สีเขียวได้รับการอนุรักษ์ พื้นที่ฟู และเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลรักษา จำนวน ๔ โครงการต่อปี
	๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและป่าชายเลนอย่างยั่งยืน ๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ๓. ป้องกันและลดปริมาณขยะและมลพิษทางทะเลและชายฝั่ง	ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้รับการอนุรักษ์ พื้นที่ฟู และป้องกันปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการต่อปี
๖. ด้านการบริหารจัดการ ท้องถิ่นที่ดี	- พัฒนาแพลตฟอร์มบริการดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) สำหรับการอนุมัติ อนุญาต และรับเรื่องร้องเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน	กระบวนการบริการประชาชนได้รับการพัฒนาและยกระดับสู่ระบบดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ตามเป้าหมายที่กำหนด
	- พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางของจังหวัด (Big Data) เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบูรณาการข้อมูลและลดความซ้ำซ้อน	กระบวนการได้รับการลดขั้นตอนด้วยระบบฐานข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างอปท. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
	- ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน ติดตามและตรวจสอบการดำเนินงาน	โครงการพัฒนาท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ติดตาม และตรวจสอบ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
	- พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้และบริหารทรัพย์สินของท้องถิ่นด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน	รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามเป้าหมายที่กำหนด

ความสำเร็จของแผนพัฒนาในช่วงปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จะขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนผ่านจากเมืองท่องเที่ยวและเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม ไปสู่ "เมืองอัจฉริยะที่ยั่งยืนและยืดหยุ่น (Sustainable & Resilient Smart City)" โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้ควบคุมกฎระเบียบ (Regulator) มาเป็น "ผู้เอื้ออำนวยความสะดวกและผู้ร่วมสร้างสรรค์ (Facilitator & Co-Creator)" ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาชนในพื้นที่

๓. จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ "โครงสร้างพื้นฐานดี ท่องเที่ยวคุณภาพ เศรษฐกิจยั่งยืน สุขภาพชีวิตที่ดี" เป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สะท้อน ศักยภาพของพื้นที่ สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนผลจากการวิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix โดยมุ่งให้การพัฒนาท้องถิ่นมีความชัดเจนเป็นระบบ และสอดคล้องกับบริบทของจังหวัด ทั้งยังเป็นกรอบในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้การพัฒนาในภาพรวมของจังหวัดเป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงการจัดทำจุดยืนการพัฒนาท้องถิ่น

จุดยืนที่	จุดยืนที่กำหนด
ด้านที่ ๑ โครงสร้าง พื้นฐาน	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ มาตรฐาน เชื่อมโยง และรองรับการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งเป็นการมุ่งยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจของประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการก่อสร้าง ปรับปรุง และบำรุงรักษา ถนน สะพาน ระบบระบายน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงพื้นที่ ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำด้านโครงสร้างพื้นฐานระหว่างพื้นที่ และการบูรณาการโครงการที่เกิดขึ้นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง
ด้านที่ ๒ คุณภาพชีวิต	ยกระดับคุณภาพชีวิต สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความมั่นคงให้ประชาชน ซึ่งเป็นการมุ่งพัฒนาคนในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพและสุขภาวะที่เหมาะสมสามารถเข้าถึงการศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ สวัสดิการ และบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมถึงการดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเปราะบาง นอกจากนี้ยังครอบคลุมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนการเตรียมความพร้อมและการช่วยเหลือประชาชนจากภัยพิบัติ เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคงและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
ด้านที่ ๓ การท่องเที่ยว	ยกระดับการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานชั้นนำ เชื่อมโยงธรรมชาติ วัฒนธรรมและเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นการมุ่งใช้ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เกาะ แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน เป็นฐานในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และมาตรฐานการบริการ ควบคู่กับการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับสินค้า เกษตร และบริการในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้สู่ชุมชน
ด้านที่ ๔ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น	อนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดคุณค่าทางวัฒนธรรมสู่การพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นการมุ่งอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบทอดศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ของชุมชนให้คงอยู่เป็นทุนทางสังคมของจังหวัด พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนและภาคีเครือข่ายในการสืบสานมรดกทางวัฒนธรรม รวมถึงนำทุนทางวัฒนธรรม มาสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว เศรษฐกิจสร้างสรรค์และการสร้างความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

จุดยืนที่	จุดยืนที่กำหนด
ด้านที่ ๕ การจัดการ ทรัพยากร- ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติ ซึ่งเป็นการมุ่งรักษาความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ แหล่งน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง การจัดการขยะและน้ำเสีย การควบคุมมลพิษและการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ตลอดจนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ พร้อมพัฒนาศักยภาพในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์อย่างเหมาะสมและสามารถส่งต่อไปให้คนรุ่นต่อไป
ด้านที่ ๖ การบริหาร จัดการ ท้องถิ่นที่ดี	ยกระดับการบริหารท้องถิ่นด้วยธรรมาภิบาล โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการมุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และยึดหลักธรรมาภิบาล โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูลมาใช้นับสนุนการวางแผน การตัดสินใจ และการให้บริการประชาชน พัฒนาระบบบริการภาครัฐให้สะดวก รวดเร็วและเข้าถึงได้ ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลและการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งสร้างกลไกการบูรณาการและประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้สามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขอบเขตหรือศักยภาพขององค์กรใดองค์กรหนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดยืนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี กำหนดขึ้นจากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนผลการวิเคราะห์ SWOT และ TOWS Matrix โดยมุ่งสร้างทิศทางการพัฒนาที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันในระดับจังหวัด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่อย่างเป็นระบบ ลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินงาน และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า จุดยืนสำคัญประการแรก คือ **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพและเชื่อมโยง** เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต ขณะเดียวกันมุ่ง **ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน** ให้มีความมั่นคงทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ สวัสดิการและความปลอดภัย โดยคำนึงถึงความเสมอภาคและการเข้าถึงบริการสาธารณะของประชาชนทุกกลุ่ม ในด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว กำหนดจุดยืนในการ **ยกระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานีสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำที่มีคุณภาพและยั่งยืน** โดยเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมและชุมชนเข้ากับสินค้า บริการและเศรษฐกิจฐานราก เพื่อเพิ่มมูลค่า กระจายรายได้และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ควบคู่กับการ **อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น** ให้เป็นทุนทางสังคมและอัตลักษณ์สำคัญของจังหวัดสำหรับด้านสิ่งแวดล้อม มุ่ง**บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน** โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการขยะและน้ำเสีย การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมและสร้างความสามารถในการรับมือกับภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ท้ายที่สุดกำหนดจุดยืนด้าน **การบริหารจัดการท้องถิ่นด้วยธรรมาภิบาล** โดยมุ่งยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงาน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ เพิ่มความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเกิดผลสัมฤทธิ์และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๔. สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

สำหรับการจัดทำรายงานทางวิชาการหรือรายงานประเมินผลการพัฒนาท้องถิ่น สามารถนำเสนอใน รูปแบบตารางพร้อมเชิงอรรถอ้างอิงกฎหมาย ระเบียบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตารางสรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของอปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๑	๑. โครงสร้าง พื้นฐาน	๑.๑ ถนนได้รับการพัฒนาให้ ได้ตามมาตรฐานทางหลวง ท้องถิ่น ๑.๒ การจราจรทางน้ำได้รับ การพัฒนาให้ได้มาตรฐานด้าน ต่างๆ ๑.๓ ระบบประปามี ประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน	ประชาชนเข้าถึงระบบ คมนาคมและบริการ สาธารณะอย่างทั่วถึง เกิดการเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจและแหล่ง ท่องเที่ยว ลดความ เหลื่อมล้ำในการเข้าถึง โครงสร้างพื้นฐาน	- อปท. ทุกแห่ง - สนง.ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด - สนง.ทรัพยากรน้ำ แห่งชาติ (สทช.) - กรมป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ฯลฯ
๒	ด้านคุณภาพชีวิต	๒.๑ การจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานให้มีคุณภาพสูงขึ้น ๒.๒ มีระบบการศึกษา รูปแบบใหม่ๆ ที่รองรับภาค เศรษฐกิจ และการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ๒.๓ การพัฒนาเศรษฐกิจและ สร้างรายได้ ๒.๔ ประชาชนมีสุขภาพที่ดี และเข้าถึงบริการสาธารณสุข ที่มีมาตรฐาน ครอบคลุมการ ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟู อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ๒.๕ ยกระดับความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๒.๖ เสริมสร้างสังคม ปลอดภัยจากยาเสพติด ๒.๗ เสริมสร้างศักยภาพ การบริหารจัดการสาธารณสุข แบบบูรณาการ ๒.๘ การดูแลสิทธิ สวัสดิการ ๒.๙ การกีฬาและนันทนาการ ๒.๑๐ การลงทุนในจังหวัดเพิ่มขึ้น	ประชาชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดี ได้รับการศึกษาและ การเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างมีคุณภาพ มีอาชีพ และรายได้ที่มั่นคง เข้าถึงบริการสาธารณสุข และสวัสดิการอย่างทั่วถึง มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ปลอดภัย ยาเสพติดมีความพร้อม ในการรับมือ สาธารณภัย และมีสุขภาพที่ดีจาก การส่งเสริมกีฬาและ นันทนาการ อันนำไปสู่ สังคมที่เข้มแข็ง ปลอดภัย และยั่งยืน	- อปท. ทุกแห่ง - สนง.พัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด - สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด - สนง.แรงงานจังหวัด - สนง.ศึกษาธิการจังหวัด - สนง.เขตพื้นที่การศึกษา - สถานศึกษา - สนง.วัฒนธรรมจังหวัด - สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด - สนง.สาธารณสุขจังหวัด - รพ.สต. - หน่วยบริการสาธารณสุข - สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด - สนง.พาณิชย์จังหวัด - สนง.คณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน ฯลฯ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของอปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๓	ด้านการท่องเที่ยว	๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ๓.๒ แหล่งท่องเที่ยวบนบกมีคุณภาพได้มาตรฐานเชื่อมโยง และรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ๓.๓ การท่องเที่ยวมีความหลากหลายสอดคล้องกับศักยภาพและอัตลักษณ์ของพื้นที่ ๓.๔ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการ การบริการ และการประยุกต์ใช้ดิจิทัล	จังหวัดมีระบบโครงสร้างพื้นฐานและคมนาคมที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างหลากหลายและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีศักยภาพและสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับการบริการ ขณะที่การลงทุนและกิจกรรมทางเศรษฐกิจขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เศรษฐกิจการท่องเที่ยวมีความเข้มแข็งสร้างรายได้ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และเติบโตอย่างสมดุล	- อปท. ทุกแห่ง - สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด - การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ฯลฯ
๔	ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.๑ การดำรงรักษาคุณค่าทางศาสนา คุณธรรม และจริยธรรม ๔.๒ การอนุรักษ์ ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น ๔.๓ อนุรักษ์ สืบสาน และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น	ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงาม ยึดมั่นในหลักศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟูและสืบสานอย่างต่อเนื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการพัฒนาและต่อยอดสู่การสร้างคุณค่าทางสังคม เศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน นำไปสู่การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และการพัฒนาที่ยั่งยืน	- อปท. ทุกแห่ง - สนง.วัฒนธรรมจังหวัด - สนง.พระพุทธศาสนาจังหวัด ฯลฯ

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของอปท. ในระดับจังหวัด	จุดมุ่งหมายการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๕	ด้านการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๕.๑ ชยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกวิธี ๕.๒ มลพิษได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ๕.๓ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๕.๔ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่สีเขียว ๕.๕ การอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการและยั่งยืน โดยมีระบบจัดการขยะมูลฝอยที่ได้มาตรฐาน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ พื้นที่สีเขียว ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้มีความอุดมสมบูรณ์ ลดผลกระทบจากมลพิษและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล	- อปท. ทุกแห่ง - สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด - สนง.ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทช.) - กรมป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช - กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ฯลฯ
๖	ด้านการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี	๖.๑ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ ๖.๒ มีการนำระบบบริหารจัดการสมัยใหม่มาใช้ในการลดขั้นตอนการทำงาน ๖.๓ มีการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล ๖.๔ การจัดหารายได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	อปท. มีระบบบริหารจัดการที่ทันสมัย โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการบริหารงานและการให้บริการประชาชน มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ ลดขั้นตอนและเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน ยึดหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของประชาชน พร้อมทั้งมีศักยภาพในการจัดหารายได้ และบริหารการคลังอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การบริหารราชการท้องถิ่นมีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โปร่งใส	- อปท. ทุกแห่ง - กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ฯลฯ

ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำประเด็นการพัฒนาดังกล่าวไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การประสานโครงการพัฒนา และการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดสู่ฐานนวัตกรรมเป็นไปในทิศทางเดียวกันและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

กฎหมาย /ระเบียบ/ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง/ เอกสารที่อ้างอิง ได้แก่

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๓. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖
๔. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
๕. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การทำความตกลงร่วมมือกันจัดทำบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๖. ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง แผนการกระจายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๓ การถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๘. พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑
๙. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๑๐. กฎกระทรวงขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
๑๑. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๑๒. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๑๓. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕
๑๔. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๑๕. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๖. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๑๗. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑๘. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
๑๙. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒๐. แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒๑. หนังสือมททไทย ที่ ๐๘๑๐.๓/ว ๑๐๕๔๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เรื่องแนวทางปฏิบัติการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒๒. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๗๗๐ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๘ เรื่องแนวทางการประสานโครงการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. ๒๕๖๒